

Zdeněk Jirotko

Saturnboy ze Štatlu

Do hantecu převexloval
Ondra Slabý

Předmluva

Humoristický román Zdeňka Jirotky Saturnin zná většina z nás. Byl přeložen do šesti jazyků a aby toho nebylo málo, odhodlal se Ondra k jeho překladu do jazyka sedmého, do své rodné řeči - brněnské hantýrky. Často slýcháme, že brněnská hantýrka je mluvou nižších společenských vrstev nebo, a to v lepším případě, že patří do brněnských barů a hospod. Ondra nám svým počinem předvádí, že tomu tak zcela není, a že pomocí ní lze převyprávět i poměrně náročný text.

Přiznávám, že jsem Saturnina v češtině nikdy nečetl, ale i tak mne jeho hantecová verze velmi zaujala. Dolouskal jsem tento úsměvný příběh poctivě až do konce. Těm, kdo jej podobně jako já nečetli, nebudu prozrazovat, v čem spočívá děj, snad jen to, že jádrem příběhu je třítydenní pobyt osmi lidí na chatě jednoho z nich spojený s dobrodružstvím a končící svatbou.

V závěru díla se odehraje cimrmanovský krok stranou a autor naváže na myšlenky Járy Cimrmana, který s ptá: *„Jak rychtujeme šropy do lajfyky? Lóskáme jim, než v betli zabořijó, zvonky, ve keréch némlačí a névíc dusené princál vyfasuje nébetálnější princezku, potróblé Žanek voblafne šecky kujóny a Smolíčskyho šropa vytahne z maléru ve finišu jelenisko. Dyž se ze šropů stanó jungšáli, vyplachtijó do lajfyky, v keré ten dusené ve finišu utře pysk, matóš hópne na špek vychcanýmu a dyž nekeho stróhne ňáké ranař, jeleniska to majó v paži.“*

„Takový bichle,“ říká Jára Cimrman, *„só podle mýho ánunku pro šropy vošemetnější než alkec nebo štréchle.“* A tak se Jára Cimrman a po jeho vzoru dva hrdinové Jirotkova románu Saturnin pustí do úpravy literárních děl, aby odpovídala reálnému životu a nejen bujně fantazii autora, který zřejmě nikdy nic takového nezažil.

Ondrův způsob vyjádření v brněnské hantýrce leží někde mezi starou štatlašskou hantýrkou a novohantecem KKR boys. Dá se tedy předpokládat, že fandové obou zde najdou inspiraci i obohacení svého slovníku.

Přeji vám příjemné počtení a hodně inspirace. Jiřík TK alias Trachtřa

Saturnboy ze Štatlu

I

Nelajkuju šecky šprechty a módrý gómky, co hóká felčar Vlašák, ale na jeho šorfce vo pasrovi a talclu s koblihama neco je. Aspoň to ufachčí ilustračku, co je Saturnboy za kábra. Felčar Vlašák rozpargloval sajtnu pasrů podle teho, co fachčijó v poloprázdný kafiskový paluši, dyž majó před sebo na ponku talcl s koblihama. Představte si, že venku žhaví zoncna, fógli zongčijó a vy ste dochálovali morgnovó zobku, přelóskali cajtunky a vyvalili si cembr do foteláča. Přimachlovanéma jodovkama špizujete koblihový bacóchy na ponku. A včil sortýrovačka podle felčara Vlašáka.

Dyž ste džery bez fantasu, smyslu pro lohec a čurynu, budete jenom házet čučku, dokud raky nebudó sypat poledne a nevodklopete domašov na voběd. Vařím myslbeka, že do týtok grupy su zasortýrované aji já.

Druhá sajtna se při čučce na bacóchy lochčí při gómce, že nekdo začne koblihy házet vostatním do fejsu. Negómu, jak nejaké džentlas může mět lohec na ciferníku u takový pasový šorfky. Sóhlasim ale s tym, že jak hóká felčar Vlašák, patří do týtok druhý grupy a je na to fest hrdé.

Dyby se mně do štreky nepřimóglil Saturnboy, nevěřil bych, že só na glóbusu pasři ze třetí grupy, kerý gómka pleskajících bacóchů vo ciferníky natolik vyštengruje, že koblihový mixnu vodstartujú. Takovém sokolíkům háže felčar Vlašák těžké předklon a hantýruje, že musijó mět hafo smyslu pro lohec, ale taky vodvahu, temperament a byt fest macháčci. Podle mě to só vymóglovaní pakyni, co by měli bět zašpérovány v šaškecu na Húskový.

Dyž hodim čučku curyk na štykl svýho lajfu, co sem včil prolébošil, hážu těžkó diviznu hafo válům. Byl sem jak kořeň,

keré dyž klape důle ze Špilasu, šlápne na šlindu schovanó pod vajsóvó srajdó a hrne z berglu švuňkem poštengrovaný hajtry. Každé kóří, že moja důstojnost valila pali.

Už nésu puboš a mám v hercně svůj klidesové lébuňk. Asi sem ubóchl felu, dyž sem si najal dýnstmena.

Saturnboya sem vyštrachal v cajtunkách. Scel krpátý love, měl betálný doporučení a jeho fazóna, korektní hantec aji vystupování mě plusově poladilo hercnu. Pozdějc sem zgómnul, že je taky betálně študýrované.

Do plótví sem gafnul dva járy oltový cajtunky, kde šrajbčili storku vo Saturnboyovi a pokusu vo čórku ve vilahausu profesora Ludy. Tadyk je:

6. srpenca vtrukl do hausu historika profesora Ludy córkař a prubnul vypáčit pancéřóvó lódnú na love. Stopku mu ale vysadil Saturnboy. Dyž na tympl doklapali kliftoni, našli córkařa vylepenýho na tépichu s velkym bebinem na glocně. Sluha hókal švestkám, že si ten malinóvkové šlic na řepě ufachčil oltovým řemdihem *) na sólovku.

Podle předběžnýho vyšetřování se celá storka ubóchla taktok: Čórmen vytasil krochnu, keró mu Saturnboy vyčutnul z pazóry a hňápnul ju z fenstru aus, kde ju druhé deň vyčmúchal šerlocké čokl. Potym Saturnboy córkařovi hantýroval, že mixna dvó nesténě vyzbrojených pasrů je těžká levandula a přinutil ho, aby do klepet gafnul dlóhó baldu s železnó guló na řetěazu, kerá byla pichlá na vandně. Sám si pré vzal sténó. Potym vodstartovala mlata. Pobóchané čórmen nevyučuje, že si bebino na karfiólu ufachčil sólobugy, protože oltové mixnové vergl se divoce ginglal a železná gula ho nekolikrát málem mázla do řepy. Navíc měl fedry, že rozflákne lustr.

Hantec s felčarem Vlašákem je nekdy složité jak azbucká ponorka. Hókáte vo nečem a najednó doki Vlašák ufachčí gómkové kotrmelec a hókne do placu vostré hantec na uplně inčí téma. Totok bude mět vliv na moju storku, takže dyž

kapitola vodstartuje pojednáním vo šerlockých gómkách, tak aji ve finyšu bude šerlocká gómka, ačkoliv celó dobu budu mlet vo lapání fišlí na Pryglu.

*) Řemdih – je oltové válečné cajk z časůvky Žanka Žižkovýho. Na dlóhý holcnový baldě je na řetazu přisukovaná železná gula s přiheftléma kovanéma špicama.

šprechty – řeči

gómky – myšlenky

talcl – talíř

kábr – chlap

žhaví zoncna – svítí slunce

fógli zongčijó – ptáci zpívají

morgnová zobka – snídane

foteláč – křeslo

jodovky – oči

raky – hodiny

šorfka – věc, činnost

mixna – válka

vymóglované pakyn – hlupák

šaškec na Húskový – psychiatrická léčebna Brno – Černovice,
ul. Húskova

šlinda – náledí

vajsová srajda – sníh

hercna – srdce

dýnstmen – sluha

čórkař/čórmén – zloděj

lódna na love – trezor

vandna – zeď

II

Žádné pasr na globusu nesce čut pochybovačný kydy vo svý statečnosti.

Chcu, abyste gómali v jakym klidesu sem si lajfčil před tym, než sem si najal Saturnboya. Béval sem v krpacym kéro v olcovym hausu v Oltecu. Olcový fasády vod mistrovských špachtloňů, vošontaný grymlový schody, tmavý chodbiska s rupléma edisonkama a vysokéma futrama do kéro na mě fučely magické luft. Bylo to betálněší, jak lajfčit v hnusnym socíkovym panclu v Gotecu nebo na Vinckách. Felčar Vlašák hóká, že to só pocity erbovaný po prapradódech, kerý lébošili v jeskyňách v Krasu. Olcový hausy só pré nasosaný trpisonem a pasovéma traumatama, kerý tam pasři a kocóři za těžký jařiny nechali. Doki zkrátka vařil, že se v mym kéro musely sfachčit enem samý levingstony a že tam na ně šecko padá. Co já gómu, tak se tam žádná křivá válka neufachčila. Jednóc spadlo visutý lešení, ale ne na dokiho, nýbrž na tratec.

Tak sem teda vegetil v krpacym tichonov kéro s vyšisovanéma bildnama v goldnových rámech. Sloupový raky s kukufóglem sypaly časůvku klidesových večerů, kdy sem sicnil na gébišu a lóskal hantecový bichle. Domašov su zašpérované hafo času, zvláště dyž je aus těžké régensburg nebo kaltna jak v čestru ajsnovýho bručóna.

Večir sem hrnul do regála šláfčit a zdálo se mně, jak fajrujó krovy, zhrzená koc béká bóřenó nebo nakrklé bormen vaří přísahy pomsty. Morgen sem házel diviznu, že pod fenstrem furt jezdijó šaliny a že kafisko, co mně dotlačila na ponk hausmajstrová Suchánková, nebylo řízlý jedůvkó. Tatok vytřepaná partyzánka měla sedum krojců na cemru, ale na budce ešče blekošový harizony. Aufpasovala mě jak mutra a já sem nebyl štond si na neco stěžovat. Je na to jedno špicový přísloví, kerý vám nehóknu. Až poznáte tetku Kačabu, budete kóřit proč.

Do tohoto klidýskovýho lébuňku vtruknul Saturnboy a měl v glocně šrajblý, že mě z toho musí vykévat za každó cifru. Nescu ale hókát, že by Saturnboy byl pasová štumédla. Měl betálnó fazónu, byl fest spolehlivé a chytré jak dyby zgábloval kokino kingála Šalamóna. Měl sem dojem, že by v klidesu mohl fýrovat třeba fabalu na Zetorky.

Dyž mně dotlačil svý haklový gléty, nenašel sem posudek z poslední hokny. Pozděc sem zgómnul proč. Z hokny ho vyčutli, dyž nebyl štond snášet jednáni svý fýrový a lapl těžké amok. V nervu rozklížil nejaké mébl a fýrovó hňápl do kaserny s vasršprycem. Tu rachétlu gómu z kisny a hafo kamýků by ju do toho vasru mázlo taky. Nikdo to ale neufachčil jak Saturnboy, keré temu nahodil aji kiršlu na zachru. Dyž se ta jedůvková bosorgapa vynořila z vasrůvky a hodila na ně čučku, jak dyby zhučela z monclu, hodil Saturnboy echt předklon a zavařil, že tejbł je porychtované na chálku. Potym vodsvingoval, zpakoval si svý cajky a hópl na zmizík.

Neměl sem fédry, že by mě taky hodil do švimecu. Jednak mám kvicht řáckýho chlapiska a taky ho hamovala moje přirozená důstojnost. Ale přesto sem negómál dne ani hodky, kdy budu muset vybruslit z nejakýho senzačního průšvihů, keré mně porychtuje.

Vodstartovalo to s hausmajstrovó Suchánkovó. Dyž vo mě hantýroval, buchł mně dycky nejaké titul jako sir, jeho věška, sáhíb nebo blahorodí, podle toho, co zrovna lóskal za bichlu. Do kéro mně natymploval jégrovský trofeje jako roható glocnu buvola, kelčák ze sloňála, krupón z tygra a další. Kamýkům potym tlamal šmėčkový storky. Jinak negómu, proč mě několik kocóřů v reštyce překvapilo somrováním, abych jim hantýroval, jak sem vybóchal pasrozrótskýho žraloka futrálem vod foťáku. Šecko sem to popřel a vod tý časůvky mám pověst skromnýho ramloňa.

Vařil sem budku proč na mě imrvére fachčí takový skrčky. Nédřív sem se domníval, že sce slóžit u dobrodružného džentlasy, ale potym sem dohrnul k přesvědčení, že z toho má enem čurynu.

Asi za půl járu házel Saturnboy do placu zvonek, že můj kér je moc krpaté. Původně byl v ókeju, ale esik ste nekdy na vlastní augle zblikli glocnu z buvola...

Felčar Vlašák tahl se Saturnboyem za stejné špagyš a hanykoval, že su z toho kéru chabrusové a že só tam vlhký vandny aji fusbódny. Byla to chujovina, páč felčar mně kurýroval spalničky, dyž mně byla pětka jařin a vod tý časůvky vo méch chabrusech gómal kulovku.

Jedno sem po chálce špílčil kiby u kamýka na kéru. Doklapal Saturnboy a na tajňála mně špléchl do ovaru, že sme se přetymplovali a že včil vegetíme na vasru kósek vod mostiska v Bástru. Nédřív sem sebó scel bachnót na hródu, ale potym sem vyglgal rukavicu štampeců koňaku a došpílčil žolíky.

Večír sem dosmykoval do oltovýho kéru, keré byl tutově prázdne. Hausmajstrový Suchánkový valila slaná vasrovica z auglí. Hodil sem ji mávačku a pila valil šmirglem do Bástru. Zblikli sem Saturnboya, jak s námořnickó čapkó házel stojku u Švarcavy a hókal mně kapitáne. Vod tý časůvky sme lajfčili v hausbótu a nemůžu na to ševelit pasové hantec. Je sice recht, že po tédnu se uškubla kotva a hausbót vodpuďloval z jezu důle. Byla tma jak v čestru a já sem házel myslbeka, že Saturnboy zagreboval do sna ve vasru. Potym sem ale zgóml, že šláfčil ve vechtrovacim košu.

Hausbót ale nebyl šlusové zvonek. Začal sem mět pověst odvážného a výstředního Štatlařa. Jednóc mně v noci vysadil na futra těžké buchec jakési džekyl v šolně, že mu musim vysadit helfku. Ze zmatenýho hanykování sem zgóml, že jakési pakyn, domnívající se, že je Markus Aurélius, se zdekoval ze

šaškeca a že bormen jako já ho v auglabliku lapne a dosméká curyk.

Nescel sem zklamat plusový piárko, tak sem vyhópl z betlexu a vošolnil se. Džery hókal, že si sebó mám vzít kvér. Dyž sem mu zavařil, že ho na takové kšeft nepotřebuju, čučel na mě jak šropál na Ramba. S pasrem sme klapali azimut zološka na Mnichálskym berglu, a až z dalšího hantecu mně docvaklo, že džery v šolně je fýra zološky a Markus Aurélius, že je bengálské tygroš.

Nésu máčka, co se casnuje fedrem, ale tehdá mě málem pikola vysadila stopku. Ve finálce sme měli ale štígro, páč borci za chvílec tygroša vyhmátli. Gróňal na přístavišću zbořené jak sviňa, páč vyglgal lódnú s burčákem, a tak ho mohli máznót curyk do klecířa. Fýra zološky byl ale plusově proladěné, že sem jim klapal vysadit helfku a že snad příště budu moct nějakó masožravó havěť lapnót do holých pazór. Druhé deň byla tatok storka aji v cajtunkách a felčar Vlašák hókal, že legenda, keró vo mě Saturnboy ufachčil, mně svěčí. Ináč prě nekóří, proč bych v noci klapal do Bástru na lov tygrošů.

Dycky sem gómal, že s čuchem pro hodnocení lidských povah se musí pasr vylíhnót. Není možný ho gafnót jařinama nebo zkušenosťama, jak je vidět na dokim Vlašákovi.

Nikdá sem do placu neházal storku vo žralokovi a futrálu vod foťáku, ale prubnite si představít, dyž kocór s nejbetalněšíma poňókadlama a vozoncněnéma čapama našpulí čuňu a zaševelí: „Vy a žralok?“ Je pochopitelný, že sem měl těžké vinšovanec jednó hóknót: „Jasně vál, kočando Baruno, já a žralok, já a tygroš a já a jakékoliv nebezpečné valderón na šírym glóbusu.“

krpaté kér – malý byt
špachtloň - zedník
ruplá edisonka – prasklá žárovka
pancl v Gotecu – panelák v Bohunicích
erbované – zděděný
tratec – chodník
raky s kukufóglem – hodiny s kukačkou
gébiš/čestr – zadek
těžké régensburg – vydatný liják
ajsnové bručón – lední medvěd
vytřepaná partyzánka – postarší dáma
sedum krojců na cemru – stáří 70 let
blekošový harizony – černé vlasy
aufpasovat – starat se
glocna – hlava
pasová štumédla – špatná služebná
haklový gléty – pracovní posudek
rozklížit mébl – rozbít nábytek
kaserna s vasršprycem – kašna s vodotryskem
kiršla na zachru – třešnička na dortu
jedůvková bosorgapa – jedovatá čarodějnice
fusbódna – podlaha
špílčit kiby – hrát karty
vyglgat rukavicu štampeců – vypít pět panáků
džekyl v šolně – džentlmen v obleku
pikola vysadila stopku – srdeční zástava
poňókadla – ženská prsa

III

Kočandu Barunu Tróbovó sem zgómnuł na tenis placu v Augecu. Špílčila tam za sténé mančaft jak já. Házel sem čučku na její betálnó kostru, jak plácá trenály aji špíly s profi borcama. Byla to trochec ajsnová princeska. Za to, že kromě zdvořilý vysazení zdravice, sme se scukli trochec blíž, musim vysadit děkovačku Jožanovi.

Jožan je gruntové šutr augecovýho klubu, má dvanást jářů, sbírá zašantročený tenisáky, rakety, bafá féfy a háže bobky na šulnu. I dyž je to enem rybízek, těžce kóří tvarůvky pastelek a habrůvek sportsmenských debrecínek. Je to těžce kritická dózna a jediný pastelky, na kerý hodil plusové hantec, měla pod čestrem právě Baruna. Většina pasrů se jeho hemzům dycky lochčila jak puklé gyňál, ale mně tatok čuryňa přišla pasová, páč tutové džentlas nečučí kocóřům na čapy, aji dyž mu kólčijó před ciferníkem.

Půl hodky před tym, než sme se scukli, sem takovó šancu měl. Měl sem štylko vylepený na skládacím židlofónu a kočanda Baruna stepovala na verandě. Házela číhačku na trenérskýho a imrvére špizovala kolik sypó raky. Na mojí sicně byla přimóglená střecha proti zoncně, kerá zastíňovala Barunu vod bauchecu hore. Moh sem v klidesu špizovat její čapy, aniž by tutok sonдоваčku vyhmátla. V glocně mně vařila gómka, že vostatní špílmachři by vylepili těžký love, aby měli šancu brélit na betálný vozoncněný habrůvky s úzkéma kotňálama, oblý létka bez srsti, jungšálský henkle, vymusklený kýty, na kerých rumplující oskar ufachčil tenkó lajnu mezi hnědó a růžovó kolóro na tymplech, kerý byly volepený do vajsových šortek. Ani by je nenapadlo lóskat cajtunky, jak sem to fachčil já.

Trenérské nedoklapal a Baruna byla fest nakrklá. Hodila dotazovačku Jožanovi, ten zaginglal karfiólem a potým ukázal paprčó mym azimutem. Za chvilec doklapal ke mně a vysadil dotazovanec, esik si nescu hodit s Barunó špíl. Hókl sem, že by

mně to ufachčilo těžké radovanec a proladilo hercnu do plusu. Jožan totok tlumočil tak, že zabékal k verandě: „Pré jo.“ Kočanda Baruna nahodila rohlas na dózně. Musím Vám špléchnót do placu, že má betálný vanilky, jasné vál, to má ve Štatlu hafo havají, ale z toho špicovýho sandálu sem zvoestal štajf. Gómu Barunu skoro jár, ale nésu si jisté, jaký má aogle, páč su dycky totálka vyplesklé z tý její chlebárny.

Špílčil sem s ňó tři sety a šecky sem prošustroval. Byl sem v ponoru, ale dófal sem, že si bude myslet, že su galantboy a špíly sem ji pustil. Ale kulovku, páč mně hnedkajc hókla, že ešče v lajfu neviděla, aby nekdo bóchal forhend tak na levačku jak já, a že pré mám servis jak její oldmutra.

Nemám tucha, jak se Saturnboy domáknul, že sem vod Baruny dostal těžkó mlatu, ale měl z toho chmurky v řepě. Morgen na hausbótu bastlil holcnový plotisko, potym načrtnul lajnu ve výši tenisový sítě a zavařil do placu, že je to trenálová vandna a že pré mám každé deň trénovat a hlavně ten pasové forhend. Potym mně předvedl nekolik prudkéch vodpalů, až se vandna třepala a hausbót gínglal. Hodil sem mu dotazovanec, vodkaď góme tak betálně špílčit. Pré hákoval jako tenisové trenér u žabožrótů. Zbaštil bych mu aji storku vo tym, že špílčil na Fetkapu s bakelitovéma švicama Wiliamsovéma.

Trénoval sem každé deň půl hod'ky a musel sem uznat, že plotisko úbochl betálně. Enem pár tenisáků vodplachtilo pali do Švarcavy.

Večír sem v betli dumal, co na plotisko a další úpravy hausbótu hókne jeho majitel. Saturnboy šecko fachčil, jak dyby sme ten hausbót kaufnuli. Měl sem peří, až majitele scuknu na živo. Šecko zatím šéfoval můj dýnstmen a ten mně hókla, že hausbót je pučené na půl kila jařin vod krpátýho sulcmena z Kulova. Podškráblé glét vo nájmu žádně neměl a pasrovi enem nascal na vanilky, že sceme ufachčit polární

vépravu, a že dyž vobjevíme novodurovó hródu, pomenujeme ju podlevá něho. Saturnboy ale zapomněl hodit dotazovanec, jak se ten pasr menuje.

Večír doklapal na vizitačku felčar Vlašák. Zgómnul novodur řemeslnó hoknu a potym dlóze hantýroval, jak dó řemesla ve Štatlu do kopru. Dnešní fachmani se za svoju hoknu stydíjó. Ufachčeny cajky só tadyk enem proto, abysme zacálovali velkó krupicu, a potym šecky vergle odmítájó slóžit svýmu účelu. Kde neska kaufnu betálné mébl nebo šraňk, kde se dájó vodmachlovat futra a nemusim s něma casnovat jak potróblé? Šecko je aušus a za búro jařin to můžu akorát máznót do kontyša. To mý starý medvědi majó na domášově dubové šraňk, keré špicově fachčí už šest pěték járů, hókál zuřivě doki Vlašák a voplodnil si kóřku. Lapiduchův plamenné hantec se nesl nad hladinó Švarcavy. Do tmy vobčas zašajnilo jeho žváro a do ovarů sme lapali skřek frošálů nebo šplóchnutí fiše. Byla to láčová časůvka.

gruntové šutr – základní kámen

lochčit se jak puklé gyňál – smát se jak prasklý pecen

nahodit rohlas na dózně – usmát se

betálný vanilky – krásné nohy

chmurky v řepě – starosti

peří - strach

krpaté sulcmen z Kulova – malý tlouštík z Útěchova

nascat na vanilky – namluvit, nalhat

starý medvědi – rodiče

voplodnit si kóřku – zapálit si cigaretu

IV

Už sem Vám tadyk vyzvonil, že mám tetku, kerý se hóká Kačaba. Neščestí neklape po berglech, ale po lidech. Tetina má synátora. Je mu vosmnáct jářů a hókajó mu Milóš. Neščestí nikdá nešontá sólobugy. Tetka Kačaba je vdova a Milóš sirotek, páč stréc Feryn valil tlačit mraky pětku jařin curyk. Tutově nelituje, že to ufachčil. Celó lajfkku lapat do lopóchů přísloví, pořekadla a módrý hemzy néni žádné lohec. Tetka Kačaba je oltová gapa, ale odmítá si to naštelovat do glocny. Dycky se vohákne jak jungšálka, na budku narazí výstřední topr a ciferník si napatlá mejkapem jak indoš před mixnó. Dyž šontá, divně hupsá na čapách a špulí mordu. Dyž ju scukne nejaké džekyl, je z ní věčinó tak na haluzi, že háže čučku jak nevodsponeňá na baldu. Tetka divně zkrátí čuňu a po několika hupsancích si zavaří pod hébl: „To byl ale dotěrné kábr.“ Potym po něm vyvrací palicu, že vostatní Štatlaři majó fedry, že si rozhodí sandál vo cetlu nebo lampisko.

Milóš je pubál, keré má v glocně vydlážděný jak na Frajplacu, ale háže betálnýho macháčka. Tetka hóká, že je fest nabušené, až se temu šeci divijó. Kdo se temu diví, sem nikdá nevygómal. Milóšovo mistrovský nadání tak zapůsobilo na učitelský, že mladýho ajnštajna mázli do speciální bódy. Nekde sem začul, že se tý speciální bódě hóká blbšulna a že tam klapó šropáli, kerý by v normální bódě hamovali výuku bystrých kindošů.

Love vyerbovaný vod stréca Feryna valijó švuňkem pali a myslim, že brzo bude muset Milóš splašit nejakó hoknu. Dyž sem nahodil tetce dotazovanec, esli už vařila budku nad tym, jak bude Milóš bóchat love, hókla, že to není moja starost. Za chvílec ale špléchla, že Milóš betálně roluje na šlifcích a ty jeho figury só unikum. Šrotovalo mně to v karfiólu. Aji dyby to byla pravda, co bude Milóš fachčit v létě?

Potym tetka převekslovala téma hantecu a hantýrovala vo zagreblym strécovi. Byl to podivné patron. Fachal na velkym numeru tymplů, páč nescel poslóchat befely. Tetina temu hókala vrozená hrdost. Vo jeho finyšovym hoknovym tymplu se hantecy lišijó. Tetka Kačaba hókala, že byl vědátorské fachman. Já su teho názoru, že měl krpató fabalu na nejaký pucovací sajrajty, a Saturnboy špléchl, že to byla fabala na průsery. Šecko byla asi rovná válka.

Stréc vygómal hafo chemických šorfek a postupů. Šecky už sice byly jedné vygómaný, ale stréc vo tym neměl ánunk. Vo chemii nekóřil ani zbla, a tak byla jeho vobjevná štreka dlážděná levingstónama. Stréc měl ale sportovního ducha a imrvére se póšťel do novátorských počinů. Při jednom dramatickym pokusu zgómnul, že chléstat vasrůvku do kyseliny je pakyšovina, a vůbec ho neštengrovalo, že totok mohl vylóskat z učebnicový bichle pro grundšulny, aniž by si sežehnul kolký a zánovní mantloš. Neměl žádné interes vo názvosloví, atomový numera, ale byl v transu, dyž mu v křivulích žblóchalý prudký chemický války.

Jedné dokonce dostal na budku vod fachmanů, kerý na jeho befel ve škopku zmixnili trio sajrajtů a potym nestíhali hópat z fenstru aus. Díky častém bóchancům byli všeci fachmani imrvére ve střehu a tak jednoc došlo aji k falešnýmu poplachu. Dva helfři mixnili v bandasce divné blču a mistr hodil strécovi dotazovanec, co z teho bude. Zachmurkované stréc si zabrbal pod hébl: „Ví bůh.“ A byl překvapené, že šeci se fofrem zdekovali, páč začuli: „Výbuch.“ Saturnboy tvrdil, že oltový fachmani hanykovali, že musijó futrovat vodlitky a stařky. Strécovi zahlásili haklbery fin a potym vodsvingovali bezpečnéc hákovat do blízky fabaly na třaskaviny nebo šábrovat do uranový džuzny.

Dyž stréc našponoval brka, tetku sem scukl sotva jedné za jár. Naše vzájemný pocity byly umachlovaný zdrženlivó

přívětivostí, keró majó do holpecu lidi, kerý nevařijó radostovice, že só příbuzný. Na familkových scukách mě tetka Kačaba měla u gébiša. Bohužel to byla enem skrčka, protože mě špizovala vorlí augló a šecko co sem ufachčil, fest kritizovala. Vod šlajfky až po charakter.

V naší familce totiž valí tichonov mixna vo dódovu přížeň, aby náhodó nepřešrajbnul svúj majetek na nekeho, kdo by ho přivedl, jak hókala tetka, vniveč. Kačaba vo tym kóří svý, páč už jeden erbované majetek vniveč přivedla. Nehókám, že by mě mega kachlí vod dódy plusově neproladilo, ale nikdá bych kvůli temu nefachčil křivý války a podělávký. Negómu proč, ale celá familka si šrajbla do tykví, že já su hlavní adept na erbování šeckých lovů vod našeho dódyna.

Byl sem proto fest vykocené, dyž jedná večír do hausbótu doklapala tetka Kačaba a křandala jedno módro za druhym. Jako třeba host do kéro, Velké kiloš do kéro. Než sem prubnul klapnót sandálem, zblíkl sem Milóša, jak ve šláfén šolně a se zažehló flétnó v čuni šontá do hausbótu. Tetka vařila, že je chabrusové a felčar mu nameldoval lébuňk na frešovym luftu. Na Luhačovice pré nemá dublony. Celó včerší noc kňórala v těžkym trpisonu, že Milóš zkéchne a ve finyšu vygómali, že si ufachčí regenerační lébuňk na Švarcavě. Víc lochen, víc syslošů, víc štryclí, víc smyslošů a víc auglí víc zblíkne... Gómu, že tetka scela ešče nejaký módro vysypat, ale já sem hóknu, že cufýl čoklů, zajálův mord.

V tym došontal Milóš a vysadil zdravicu: „Zdarec oltové pedále.“ Z tý zdravice se mně kochčila kryv a scel sem vodstartovat bóřenó, dyž se ozval Saturnboy: „Jungšále, tadyk je na bafání vysazená stopka!“ Bylo to šmé, páč sme fókali každé večír. Milóšovi zrudla dózna a v nervu hókál: „Já sem neházel žádné dotazovanec štumédloňu.“ „Ou, soráč sokolíku, nescel sem štengrovat,“ nahodil sluha vomluvenku, vyškubl Milóšovi rákosku z čuni a mázl ju do vasru.

Tetka začala žblóchat, že nedoklapala somrovat, páč familka musí jejímu rybízkuvi vysadit helfku. Vona pré celý familce lífrovala zadax pastu na fusbódnu. A že za přefláknutó pastelku stréca Kódlá z Marvecu, keré sebó bachl na vyglančený fusbódně, fakt nemůže. Vařil sem budku, esi tetka jede serpentýny nebo nekóří, že Kódl si přefláknul haksnu na rakovi a že ta fusbódnová pasta byla na levačku, páč sežrala každý lino a parkety z toho nahodily blekovó kolóru s lochnama.

Z jejího hantecu sem se ale domáknul, že se sce s Milóšem sem k nám natymplovat na jak dlóho bude scet.

oltová gapa – stará baba

topr - klobouk

háže čučku jak nevodsponeňá na baldu – dívá se jako panna na penis

rolovat na šlifcách – jezdit na bruslích

mantloš – kabát

futrovat vodlitky – vyživovat potomky

šábrovat v džuzně – pracovat/rubat v dole

Velké kiloš – pán Bůh

šláfén šolna – pyžamo

dublony – peníze

V

Felčar Vlašák dycky hókal, že népasovjější forma roztržitosti je, dyž lidi zapomenó mět radovanec z lajfy. Dyž morgen pasr vyhópne bez chabrusu z betle a na ponku je porychtovaná cháлка, měl by z teho bét v těžkym chechtu. Dyž sme dlóho v laláču, měl by nás osud lapnót za flígr a vyľifrovat na mráz. Potym bysme nemudrovali, že šporhélt čodí, ale valili radovanec, že hajcuje.

Osud mě čapl za flígr a vycasnoval mě z hasbótu pali. Tetka s Milóšem se natymplovali do mý šľáfencimry a štelovali se na gróňačku. Saturnboy na mě hodil sóstrastnó čučku a za chvílec sem ho zblíkl, jak na Svratecký hópl do šaliny. Usádlil sem se v lehárovym židlofónu a zašmátral po krachli čvaňháků. Vzpomněl sem si na Saturnboyův hantec, že na hausbótu se nečmudí a šópl flétnu curyk do šochtle. Dokud tadyk bude voplégr Milóš, je na rauchčení vysazená stopka.

Dyby ešče lajfčil jeho fotr, stréc Fanóch, tutově by mu na vypalování klofanu hodil červenó kartu. Sám nefučel ani neslopal alkec, páč tadyk scel vegetit do kila jářů. Díkec přísný životosprávě a trénováním štylka zvestal až do zgebnutí podivuhodně svěží. Zakalil mezi dvóma klikama, dyž mu bylo vosumaštyrcet.

Jednóc nekdo tetce Kačabě hantýroval, že je divný, že stréc Fanóš hodil lajfce mávačku mladé, třebaže neslopal a že jeho stréc chlemtal dvě pětky čechrů denně a déchal do šesti pětěk. Kačaba hókla, že to nic nedokazuje a že dyby Fanóš pařil jak stréc, valil by do kopru mnohem dřív.

Až do Saturnboyova návratu sem byl fest v ponoru s gómkama na blekošová budócnost. Není to poprvý, co se tetka nakvindovala k nekemu z familky. Šeci postižení svorně vařili do placu, že nébetálnější je si hóknót: „Doklapala živelná pohroma a kér aji s méblem je komplet pali. Je to špaténka,

ale su zdravé, mám šikovný plótvé, jasno v kedlubně a svět je veliké. Za jak dlóho dostanu rajzovací flétnu?“

Trohec sem byl nakrklé na Saturnboya. Dycky šecker vošéfoval, dohantýroval šelijaký šorfky a včil, dyž bylo enem potřeba přemluvit tetku, aby vodfrčela curyk do svýho kéro v Kénigu, tak se zdekoval.

Mudroval sem nad pětkó cuntů, jak vyľifrovat nezvanó vizitačku, ale za věčinu bych valil k mlénu a potym fofrem do kameňa.

Raky sypaly půl devátó a Saturnboy dofrčel curyk s krpacym báglem v klepetu. Vopatrně nahodil tázanec, esik dobře zgóml, že by mně ufachčilo radovanec, dyby milostivá frau se synátorem vysmahli do džá. Zakéval sem řepó.

Potym vařil, že ve Štatlu začul informačku, že Milóš je zdravé jak fišla a že důvod nakvindování je inší. Po nekolika pavlačových hádkách se sajtna babáčů v jejich panclu dala do holpeca a jemnostpani zakázali vtruknót do kéro pod pohrůžkó štylkovýho trestu. Z teho pré plynó tytok cunty:

1. Pan Milóš néni chabusové a můžeme s nim nakládat jako se zdravym pasrem.
2. Tetka Kačaba ufachčila mixnovó lest a jest tedy podle šeckých regulí v ókejů ufachčit na ňu taky habadůru.
3. Protože se tetka natymplovala do hausbótu bez ohledu na to, kde bude gróňat dosavadní hausmajstr, je v ókeju ubóchnót sténó bezohlednost.
4. Nehrozí nebezpečí, že by milostivá musela šľáfčit na tratecu. Je štond to umachlovat tak, aby mohla lébošit ve svým kéro v Kénigu a finálově

5. aji dyby se nevysmékla ze slíbený exekučky, nemohla by nám nic vyčítat. Nakrklý babáči přesně hantýrovaly, co scó tetce ufachčit s určitým štyklem štylka, na kerym je hafo těžký ufachčit vážnější bebino u normálních havají a při proporcích tetky Kačaby už vůbec ne.

Saturnboy hókl do placu, že než raky ubóchnó dvě pětky minut, bude tetka pali. Z báglu vylópl masku Mikeca a čertiska a vtrukl do hausbótu.

Měl sem z teho lečo v budce a stražil sem ovary, esli nezačuju bóřenó vod tetky, nejakó peckovačku nebo jinší humbuk. Zonca zapadla za bergl a tratecový lampiska šajnily na zašpérovány futra našeho švimčícího hausu. S těžkým napnelismem sem si gřufal do žgraně a bazedovkama špizoval kliku vod futer.

Najednó se futra rozglábily a hupsající brikula následovaná vypleštěným pakošem trtala pila pali azimut šalintechna v Rauchecu.

Dobró hodku sem ze Saturnboya páčil, jak zmáknul ufachčit taková betálnó podělávkú. Pré vo tym nesce hantýrovat z estetických důvodů a že to nestojí za hantec. Ve finále ale nameldoval, že tetce Kačabě a Milóšovi špléchl, že jim kaufnul masky na dózny a doporučil jim, aby si je laskavě nainstalovali na ciferníky, než povalijó fífat. Potym vysvětlil, že na hausbótu nésme štond zamordovat šecky ratyšě a že sme voba několikrát voprubovali na vlastní krupón, že dyž vám tatok havět v noci přešmatle přes holó dóznu, je to těžké eklhaft. Tetka hókla – no vlastně nehókla nic a začala fofrem pakovat čemodány.

Švarcava nahodila blekošové mantloš a Saturnboy dosvingoval s betálným škopkem kafiska. Zažehnul sem rákosku a užival si láčové večerní veget.

chálka na ponku – jídlo na stole
šporhélť – kuchyňská kamna
gróňáčka – spánek
rajzovací fléťna – cestovní pas
mlén – soud
kameň – vězení
štykl štylka – část těla
Mikec – Mikuláš
bazedovky – oči
trtat pila pali – běžet rychle pryč
šalintechna v Rauchecu – vozovna Komín
ratyš – myš
čemodán – kufr

VI

Je tutový, že dóda nemá kapsířový raky poháněný šalinou. Takový pakostovinu může vygómat enem Saturnboy. Scel tym špléchnót do placu, že dóda má ve svym hausu šecko porychtovaný na šalinu. Vodmachlování futer, hajcuňk, kochčení, ventilačku, lichtny aji voplođnování válců. Dódyn je velké kábr s plesnivéma harizonama a vylochčenéma auglama. Béval těžký járy fýró šalintechny ve Štatlu a celó lajfkku je v těžkym interesu vo šalinu. Ufachčil aji gómku na vasrový šalinový fabaly na moravský hróďě tak, že by byl vasr ze Švarcavy komplet pali a do Novodurovéch mlénů by ho museli lifrovat šnelcukama v bečách. Ale to byla enem taková čuryna.

V půlce srpenca sem vyrazil na lont, abych do holpecu s dódó provegetil tři tédny dovči a Saturnboy klapal se mnó. Měl sem z teho peří, páč tetka Kačaba už tutově nameldovala dódovi, že mám výstředního štumédloňa.

Dóda hodil čučku na Saturnboya, keré házel stojku jak fošna se šnekama scvaknutéma k sobě, a byl s tym v laláču. Potym pichl jodovky na mě a zavařil, že dófá, že budu tentok baldoňov mět v hercně a že budu každé deň klapat na rajz do valdecu. Za tédeň dosmykuje aji felčar Vlašák a vnučka jeho oltovýho kamýka inži Tróby. V tu ranu sem měl ciferník rudé jak azbucká fangla. Dódyn mně vysadil dotazovenc, proč sme nedošvimčili po řece v našem hausbótu. Scel sem mu nameldovat, že je to skrzevá hafo potróbléch jezů u šalintechen, ale rači sem držel sandál.

Večír sem vegetil na cimře a vařil těžký těšany na havaj Barunu, jak budeme šontat po okolí a budu ji valit sladký klíny do lebeně. Pasovka byla, že doklape až za tédeň. Scel sem ten tédeň škrknót z kalendru, ale potym sem hodil přemysla, že to bude bétálné lébuňk.

Morgen bylo počágro lala pupi, měl sem kostru vylepenó v betli a do héblu sem vsakoval frešné luft. Po lajfce v krpatym hausbótu sem byl plusově proladěné z prostornýho dódova hausu. Scel sem vyhópnót z regálu, dyž Saturnboy vysadil lehké buchec na futra, vtruknul dovnitřku a na podnosu měl štampec kadlátkový bílý baldy. Hókl sem mu, že správné džentlas neslope alkec dřív, než raky usypó jedenástó morgen. Suše mně hókl, že morgnové fógl dál dohópne, jungšálový ležáci - oltoví somráci, a že aus je sice betálný počágro, ale nechval dňa před večírem a kam čertisko není štond naklapat, nalifruje babáča.

V nervu sem zabrblal, že vo nekerých věcech se čuryna nefachčí, ale oznámil mně: „Tetka Kačaba právě dosmykovala.“ Lapl sem štampec a chlěstl ho švuňkem do krkovice, páč gómka láčovýho vegetu byla pali.

Tetka hnedkajc sfachčila humbuk, že pré ji můj štumédloň ani nevysadil zdravicu. Saturnboy se hájil, že pré hókl: „Má úcta.“ Tetka békala jak poštengrované opicmen, že dyž ju zblíkl, zašklebil se a zabrblal: „No maucta.“

Potym pré urazil aji Milóša, keré si celé metr pěstil řídké pubálské kňofr nad pyskem. Saturnboy na jeho chlóbu ufachčenó asi z pětky chlupů hodil čučku a zděšeně hókl: „Co se vám to šuplo pod héblem? Vy máte ale ranu.“ Miloš ufachčil Zagorku a vodklapal se zaligrovat na cimru. Dóda v chechtu hókl Kačabě, že dyž už to Milóšovi taktok vyrašilo, měl by si v sajtně slušných lidí před čuňó držet vypucované šňuptychl.

Vodpoledne valil těžké régensburg, tak sem s dódynem špíčil šachy a dycky sem rupnul.

V pondělí zasejc valila regna. Dóda byl v trpisonu ze dny, kerá mu krótila palce na čapách. Večer byl už v klidesu a hókal mně storku vo tym, jak vojcloval v Talošce a byl v lověně

s debrecínkó ze zámošu. Poslólchal sem to enem na půl lopóchu, pač už mně tutok storku hantýroval včera.

Morgen Saturnboy hókl dódovi, že góme betálně šofcovat karizonu. Dódyn hnedkajc scel ufachčít vélet v oltový šádesce, kerá hnila v garáži už dvě pětky jařin. Kolem desátý hodky tajduf vyrazili.

Nikdo vo tym neměl šajn a bugr se sfachčil, až dyž dóda házel áčko u chálky. Dyž raky sypaly třetí, dosmykoval Saturnboy na raku a za chvílec dódu dotlačil taxál. Dódyn se casnoval fedrem, jak čokl za těžký love a nebyl s nim klódné hantec. Tetka tlamala vo nedočkavých dědicách a vo ufachčeny m atentátu, a že kdo inšímu lochnu bagruje, sám do ni žuchne, a fachči čertisku laláč, pekliskem se ti revanšuje.

Celó středu chléstalo, tak sem lóskal bichlu. Byla to fest mošnovina a doprasilo mně to celé deň. Večír sem poslólchal vod dódyna storku vo tym, jak vojcloval v Talošce. Byla to sice těžká mlata, ale já sem ho tam neposílal.

Ve čtvrtek byl dódův chabrus pali a scel se mnó špílčít šachy. Měl sem z toho depku, páč přestalo regnit a já scel šontat po venku, ale nakonec sem se nechal zasejc vyklepnót.

Dyž v pátek morgen vyhópla zoncna nad valdec, hodil Saturnboy dódovi vojclovské report. Trafika byla přetymplovaná na svůj původní grunt a škodárnu vodlifrovali do správkárnny. Mechoš sce nejakó bildnu, aby gómal, jakó měl vágen ranu před tó peckó. Taky scel, abysme se mrkli, esli nésó v garáži levý zadní futra. Saturnboy po nich házel všade čučku a ešče se povalí špiznót esli néso zašantročený v tý trafice. Jináč bylo šecko v cajku. Fýra trafiky měl sice nervové otřes, ale neufachčil mu to ten plechové kisanec, nýbrž to, že jak doklapal z obědový zobky, zgóml, že trafika je pali.

Vodpoledne mně scel dóda špléchnót storku vo Itošce a nejakym kocórovi, ale já sem scel fachčít neco inšího. Dóda

špléchl, že mu Saturnboy dal betálnó lekcú džiju-džicu a že on, dóda, mně to taky natlačí do budky.

Nescel sem se s gerontem mixnit, a tak sem jeho první útok přijal laxně. Potym se ale dóda smékl bočmen a vysadil mně těžkó petelicu na vanu. Vodplachtil sem po linu štyry metry a žuchnul na cemr. Dyž sem scel vyhópnót curyk na čapy, projela mně habrůvkó těžká bolest a před jodovkama mně rotovaly šterny. Dóda se tlemil jak puklé gyňál, ešče dyž mně Saturnboy smékal na cimru. Dosmykoval felčar a hókl, že morgen musim naklapat do nemálu na Rengényho porychtuňk, že mám pastelku tuty přeflákló. Byl sem fest v ponoru, páč zétra má doklapat Baruna, takže dyž mně dóda poňókl, že mně hókne betálnó vojclovskó storku z Talošky, poslal sem ho tam, kde zoncncna nešajnuje.

Dyž za mnó v sobotu zašpérovali futra vod sanitní karizony, zblíkl sem, jak po štrece valí Baruna ve vajsový bramboře v kabriu. Na glocně měla vyštýlené sportmenské topy a měla špicovó fazónu.

kapsířový raky poháněný šalinou – elektrické kapesní hodinky
šalina, šalintechna – elektřina, elektrárna
voploďnování válců – zapalování cigaret
plesnivý harizony – šedé vlasy
šneky – obuv
baldoňov – vesnice
azbucká fangla – sovětská vlajka
kadlátková bílá balda – domácí švestková pálenka
pubálské kňofr – pubescentní knír
šofcovat karizonu – řídit automobil
tajduf – tajně
vojclovské report – vojenské hlášení

mět ranu – vypadat
geront – stařec
šterny – hvězdy
přefláklá pastelka – zlomená noha

VII

Kostru sem měl našponovanó na špitlových márách a vajsové vágen langsam smykoval k řece. Zasejc vodstartoval régensburg. Saturnboy házel sicnu vedle šofca a nameldoval, že prudké gelbecové vasr hrne enem pár čísel pod lagricovym mostiskem. Hodil sem čučku z fenstru na bergle v šedých mračmenech. Vasrovica cedila z baumálů, kropila šutry, gample a jak sílila, hrnula před sebo blatisko, krpátý grymle, nakatrovaný štykle holcny aji brajgl z rygólů. Žuchl mně šutrák z hercny, dyž sme most přecórali. Celó štreku do špitlu sem dumal nad situačkó, dyby roz dováděné vasr rozbaróchal tutok jedinó spojovačku mezi dódovym Hausem a civilizačkó.

Gómu, že sem vám ešče nic nešpléchl vo poloze dódova hausu. Je pichlé pod berglama na trianglovym placu sevřenym ze dvó stran řekama. Felčar Vlašák hóká, že je to špicové flek pro šalintechnu a ne pro haus na bévání. Já hókám, že je to nejbetalněší tympl na globusu, jaké sem kdy zblíknul.

Vágen zašlajfoval před vajsovó bódó s rudym krojcem a Saturnboy se šofcem mě sceli vodtahnót na márách. Odmítl sem jejich helfku a dopajdal do ošetřovny. Hodil sem sicnu na lavicu a čekal na lapiducha. Zamachloval sem augrolety a v duchu sem čučel na řácký kmeny, jak rumplujó do pilířů našeho mostu, v tym sem sebo škubnul a vařil: „Saturnboyu, gómeš, že ve Štatlu je taky tolik splašenýho vasru?“ „Jasně vál, beztak vodmachlovali stavidla na Pryglu na plnó knedlu.“ Najednó sem zblíkl náš hausbót, jak se sméká ve vlnách a mele sebo v povodňovym vasru. Saturnboy vytušil mý chmurky a hantýroval: „Nemňéte fedry, pane, před

vodjezdem sem s majitelem dohókal posichrování hausbótu na velký love a šecken mébl a vaše cajky só taky posichrovaný.“ Byl sem z toho vypleščené a dumal sem, kde na to schrastil krupicu. Dyž pré podšrajbnuli sichrovačku hausbótu, figuroval jako manažerské ze sichrotechny a proviza, keró shrábnul, vrazil na posichrování mýho méblu a cajků na celé jár. Byl sem z toho fest na haluzi.

Asi za půl hodky doklapala švígra a hókla, že primář je tadyk a fachčí vizitu. Bude to trvat dvě pětky minut. Trvalo to štyry pětky minut, než zasejc doklapala a hókla, že primář už valil pali. To bylo cufýl. Vyhópl sem na čapy, ale bolest v henklu mě zasejc hňápla na lavicu. Nahodil sem tázanec, proč je primář pali, dyž tadyk na ně půl druhý hodky hážem čekanku.

„Asik zapomněl.“

„A to tadyk néni nikdo jiné štond mně ubóchnót rengenová bliknu vanilky?“

„Ajó, no tak to by mohl umachlovat aji felčar Ťuhýk.“

„A kdy felčar Ťuhýk doklape?“

„Šak von tadyk je už vod rána.“

„A kdepak je zašité?“ hópнул do diskuze Saturnboy.

„Néni zašité, háže sicnu v příjmový cimře.“

„A myslíte, že by se doklapal číhnót, dyby nekdo začal na ošetřovně střílet z krochny?“

Švígra z toho měla těžké gulin v glocně, ale vodtušila, že by asi doklapal. Saturnboy scel vědět, estli to pude ufachčit aji bez tý střílečky. Hókla, že pro ně hópne.

Felčar Ťuhýk došontal fest rozvrkočené a s mantlem zaprasenym vod mejkapu. Byl roztržité a dyž se mě štyrykrát voptal, keró haksnu mám přefláknuté, ufachčil mně bliknu tý zdravý. Dyž sem mu to hóknul, házel na mě nedůvěřivó čučku a potym chvilec brélil, jako dyby mně rechnoval čapy. Ve finyšu mně zrengenoval aji pravó fajku. Chvilec lóskal bliknu

proti šajnu z fenstru a potym zavařil, že si na to mám plesknót kaltnovó hadru, moc nešontat a bude to v ókeju.

Sanitkové vágen byl zaparkované před futrama, šofec byl vyvalené na lavici u čučbódy a gróňal. Vratočuť měl karfiól na vohlý plótví na tejblu a fífal taky. Vypadalo to jak z merchny vo Šípkatý Růže. Saturnboy šofca répnul do cemru a hókl:

„Sme fertik a valíme pali.“

„To je špica, ale nemusíte mě budít. Vinšuju špicovó štreku,“ hókl šofec a zasejc vytuhnul.

„My ale sceme valit domašov vašim vágnem.“

Šofec hodil sicnu: „A máte noty? Voštemplované glét z kanclu na tutok štreku?“

„To nemáme, ale to sme neměli ani skrzevá štreku semka.“

„To štymuje, ale to sem měl glét já vod fýry kanclu. Ale enem na štreku do špitlu.“

„A je včilka fýra v kanclu?“

Vratočuť mu hodil voláre a potym mázl sluchátko Saturnboyovi, keré se dověděl, že je zakázany používat sanitkové vágen na rajzy z nemálu na domanín. Ať si pré nameldujem tágo vod pana Škopka. Saturnboy hodil voláre panu Škopkovi a zgóml, že ten je na kšeftu u skopčáků a dovalí curyk až za tédeň.

Saturnboy zasejc hodil drát fýrovi do kanclu a vyzvonil mu našu situacu. Já mám na šontání vysazenó stopku, pan Škopek je u dederónskéch, sanitní karizona nás dosmékala sem a štreka k dódovi a curyk je na půl hodky a že v klidesu vysolíme za štreku aji lováče.

Kanclové ratyš brblal, že to néni klap. Musel by to šrajbnót do buchle rajsů, a že vágen musí pali z nemálu prázdne a curyk s pacošem a že nebude fachčít žádný voltry proti šrajblém špitlovém befelům.

Najednó se Saturnboyův strojené hantec převeksloval jak mávnutim kózelnický baldy. Fýrovi nadal do mošen a hůlek,

potym mu doporučil veget v šaškecu. Dyby se tadyk pré vobjevil ředitelské, co šrajbnul ty poblblý gléty, ufachčí mu rumpoleto a vysadí mu těžkýho bubeníka. Než ale lapnul sokolíka pod žrádlem, před špitlem zahamovalo vajsový bávo s Barunó za kolcem.

Za chvilc sme sicnili v karizoně a Baruna dupla vanilkó na plyn. Prolítli sme štatlem a za chvilc sme byli u řeky. Kočanda Baruna zaševalila, že vasr už chléstá aji přes mostisko, ale že ešče merčí zábradlí. Zahamovala a hodila do placu dotazovanec: „Tak co, prubneme to prosmykovat durch vasr?“ Bylo to na budku a čestr mně cvakal štyrku kulatinu, ale hókl sem tvrdě: „Jasně vál!“ Saturnboy na mě hodil vobdivnó čučku a v tym sme začuli hroznó pecku a šplóchanec vasru valil přes haupnu až na střechu. Kolca chvilc smykovaly na fleku, motor túroval do rudých numer, ale potym sme šédrem vysmykovali na asfaltovó šlupku k dódovému hausu. Hodil sem čučku na most a byl dotčené tym, že se hnedkajc za náma nerozbaróchal jak ve filmu. Musel sem se spokojit s tym, že most vodpudloval pali až za dvě hodky.

Régna cedila z nebála, jak dyby Velké kiloš zasejc scel vopucovat globus vod levingstónu. Blice rumplovaly a hromále nám zvonily v ovarech. Mázli sme bórak pod přístřešek, vtrukli do hausu a šeci sme se začli lochčit jak potróblý. Připadal sem si jak makalúzo ze šaškeca, ale aji temu sem se lochčil. Najednó se jakýsi štylko vylóplo na schodech a hluboké hlas hodil do placu, že hysterické lochec jako reakce na nebezpečný šorfky se často vyskytuje u lidí, co majó v řepách pustevnu. Holt další gómka felčara Vlašáka.

baumál – strom
gample – houby
zamačlovat auglrolety – zavřít oči
gulin v glocně – zmatek v hlavě
čučbóda – vrátnice
merchna – pohádka
šrajblý špitlový befely – psané nemocniční směrnice
rumpoleto, vysadit bubeníka – zmlátit
haupna – kapota
blic – blesk
makalúzo – blázen

VIII

Dódův haus se celé zaštěrchal v gruntech. Sicnil sem ve foteláču a házel čučku, jak vasrovica chlěstá na fenstr a všade rumplujó blíce. Tetka Kačaba si po každý šlupce ufachčila kolkem krojc na žankách a hantýrovala, že nekdo nemá fištróna ani v oltových jařinách a že tak dlóho se šontá s kryglem pro vasrovicu, až se lopóch uvalí a další hemzy.

Moc sem ty žgryndy nečul a v glocně sem gómal nad tym, jak bylo špicový, že feškoc Baruna pro mě dosmykovala do špitlu. Zaséc sem házel snová čučku na její vajsový pastelky, jak klapó po chodbisku v nemálu, jak větrá rěče a ševelí, co tadyk tak dlóho fachčíme.

Negómu pasry, co vařijó na dnešní kocóry pasové hantec. Že pré samé sport, kafiska, karizony, rauchčení, ale baldu na mixnění chálky do klepet lapnót negómó. Esi nekdo góme, že dyž havaj šofcuje vágen a ve dvó pětkách jařin vyhrála bretlové majstršaft, negóme bét špicová mutra, tak asik nikdá nešpizl jungšálskó kobery u betle s kindošem.

Aus zarumploval hromál a tetina zabékala, že kemu néni rady, temu néni helfky. Vona mu pré hókala, že je jak potróblé šropál. Celé deň si válí šunky na divanu, a dyž vodstartuje bóřka, tak musí šontat aus. Šecká hantýrka byla vo dódynovi. Von má totiž bóřky v hercně. Dycky lapne gelbecové régenmantloš, gumový šneky a šontá vokolo hausu. Felčar Vlašák hóká, že háže čučku, jak šalinová ščávu fachčí konkurence. Tetina zaševelila, že ji z tego pikola vysadí stopku a že povalíme chálovat bez dódy. Kdo pozdě šontá, sám sobě felu fachá. Vysmahla do dža a v cimře byl láčové tichonov. Scel sem, aby včil do cimry vtrukla kočanda Baruna. Futra se sice vodmachlovaly, ale doklapal Milóš vokoplé v županu s féfó v rypálu. Dyž mě zblinknul, vyvalil augle a hókl servus. Hodil sicnu a zavařil, že je to tadyk těžce votravné levingstón a že po chálce hókne Baruně, aby ho vodlifrovala na rolu a že

povalí curyk do Kénigu. Hodil sem mu tázanec, esli mu slečna Tróbová nahodila povolenku, hókat jí Baruna. Zkrótil ciferník jak bormen z Holyvůdu a hókl, ať nésu labuť. Barunu má pré v merku a pasově žgryndal vo jejím betálnym štylku, u čehož si dlachnil řídké kňofr nad mordó a měl vilnius čučku jak pyromanské na koplín se seniskem. Dyž zblíknul, že se mně kochčí malinovka v potrubí, hókl mně, že neměl tušimice, že já vo ňu ve svéch járech mám ešče interes.

Aby byla rovná válka, mám na tachecu tři pětky jařin a Milóš má v gongle nejakó zmatenó gómku, že mně lajfka už háže mávačku. Potym ten pizgrumloň hókl do placu, že se vsadíme vo litr kačen, kdo dřív kľofne Barunu. Bréllil sem jodovkama na pubálskýho trotra a měl sem z teho pajšl v trpisonu. Scel sem mu rozhodit sandál, zadupat ho do fusbódný jak slimoša na tratecu. Vyhópl sem z foteláča jak makalúzo, ale můj útok zahamoval už v poločasu, poněvadž sem zasejc zapomněl na bolavó čapu. Bachl sem sebó na tépich jak shnilé jonatán z baumálu. Milóš se leknul a zapiščel. Potym se hodil curyk do klidesu a ledabyle vodklapal pro Saturnboya, aby mně helfnul hodit štylko na sicnu.

Dyž sem sicnil se svym dýnstmenem na sólovku, vysadil sem dotazovanec, esli by Saturnboy přijal poněkud nezvyklé befel. Augle se mu rozšajnilý a hókl, že je imrvére porychtované plnit nezvyklý befely. Scel sem vysondovat, esi by mu svědomí dalo zelenó, dyby Milóšovi nekde tajduf za eklem zmixnil ciferník. Hantýroval, že by měl fest výčitky svědomí, páč by to byla prošustrovaná šanca na betálňeší válku a potym mě překvapil špicově progómanó taktikó, jak Milóšovi doprasit lajfku. Ubóchli sme do holpecu smlóvu a Saturnboy přísahal na holó vanu, že bude bráchanca Milóša štengrovat na hródě, ve vasru aji v luftu, dokavad' nebudu mět pastelku v ókeju, abych ho byl štond huntovat sám. K temu mázne do placu šecken svůj fištrón a ufachčí mu každó podělavku nebo

levingr, co mu blikne v glocně, aby tentok potróblenec gafnul řácký kartágo za křivý žgryndy vo Baruně.

Svátostný umachlování našeho paktu vyrušilo doklapání Kačaby. Futra se rozgláblily, jak dyby za něma křápl granát, a tetka se nahrnula do cimry. Vajsová dózna s nalitým pelikánem pod bradó se casnovala fedrem, jak dyby zblikla duchála. Zaševalila do placu, že kuchmajstrová aji štumédla Máňa só zmizlý pali. Do cimry došontal aji doki Vlašák s Barunó a tetina hnedkajc nahodila pátračku, esi nezblikli zmizlý babáče. Potym došontal Milóš, takže dyž doklapal zmoklé dódyn, byli sme všici v jedný cimře.

Tetka Kačaba lapla z gauča chlupaté dečmen a pila do ně pakovala nebohýho dódyna, keré měl ešče na sobě gumové régenmantloš a na glocně topr proti vasru. Dodýn žádnó péci nescel, vztekle zabručel a rozhodil paprčama. Při tym omylem máznul přes sandál Milóša, keré práskal rauchnu a bréilil Baruně na čestr. Vajgl voploďněný kóřky se mu připlaskl pod hébl na tympl, kde si pěstil kňofra. Milóš zadul kňóranec, páč se sežehl a lekl jak sviňa. V ten chvílec se do toho přimóglil Saturnboy. S mixnovým rykem čapnul dečmen, hňápl ho Milóšovi přes budku, stahl ho na fusbódnú a začal fest peckovat. U toho békal: „Fajrujó mu fósiska!“ Tetka v nervu házela befely, aby někdo pila hópнул pro škopek s vasrem. Saturnboy békal: „Vasr né! Písek!“ a felčar Vlašák si brblal pod fíku neco vo děkovancu Velkýmu kilošovi.

Ve finálce Saturnboy Milóša pustil na volnoběh. Gómali sme, že jungšál z toho má budku v emigraci. Milóšova čučka blódila po cimře a neměl ánunk vo tym, co se šuplo. Potym si začal šacovat kapsíře a trhaně krótil a cukal řepó na šecky sajtny, že sem lapl dojem, že začne kdákat jak hrabavé fógł. Tetina Kačaba ho scela proti šoku zapakovat do dečmenu jako předtym dódyna. Asi je to její univerzální helfka. Dyž ale Milóš zblikl dečmen, zapiščel jak přišláplé čokl a vodtrtal pila pali

s tetinó za cemrem. Felčar Vlašák hókl, že dófá, že nebude muset rybízskovi kňofr amputovat. Baruna si před dóznu mázla vajsově šňuptychl a gómu, že se lochčila. Dóda zhodil mantloš proti régně a hókl nám dva cuntý. Před pětkó minut vasr v řece strhnul mostisko pali a kochmajstrová se štumédló Máňó zvostaly na druhý sajtně, poněvadž morgen klapaly do kvelbu kaufnót chálku. Poslal je teda na domášov a nemůžem včil rechnovat s jejich helfkó. Potým zavařil do placu, že je špica, že tetina je pali a že se můžeme v klidesu dohantýrovat, jak ji vysadit červenó kartu na kochčení. Hókl, že je oltové, ale dyby měla Kačaba klohnit chálku, prubnul by přepudlovat ten divé vasr.

Baruna nahodila do placu, že hodí čučku do špajzu a prubne ubóchnót nejakó zobku. Saturnboy klapl pedama a hóknul, že ji vysadí helfku a porychtuje tejbl. Šeckém už žkrundalo v bandaskách a měli sme módr jak umělec v korunóšový časůvce. Dódyn mně vysadil vomluvenku za ufachčení bebina na čapě a měl těžké radovanec, že to nemám komplet přefláklý, a brzo budu v ókeju. Má pré fédry, že máme málo chálky a brzo si budeme muset shánět dlabanec lovem divoký havěti ve valdecu a že je na to potřeba každýho chlapiska. Felčar Vlašák z teho byl v chechtu, ale já sem gómal, jak sem se loni felil a na pětku metřisek nestrefil kňóra a glocna se mně fólovala chmurkama.

Kočanda Baruna dosmykovala z kuchči a hókla do placu, že nevalí šalina. Dóda byl fest v ponoru a prubnul rožnót. Edizonka ale šajn nehodila a my sme vařili myslbeka, že šeckeró v tymto hausu je porychtovaný na šalinu a že sme tadyk jak sajtna trosečnických vyšplóchlých na pusté štykl hródy v salcnový lóži.

Poštengrováné dódyn, felčar Vlašák se ščiplavéma šprechtama, feškoc Baruna s rohlasem na dózně a dycky v klidesu jak rybálové vasr bez fukěra, upiščená bosorgapa

Kačaba se svým pubálským hofírkem, já s bebinem na vanilce a ve finálce nebezpečné štumédloň Saturnboy.

Za minulé tédeň totiž stihl rozšalovat karizonu a trafikové bódu, naučit dódu džiju-džicu, čímž mně ufachčil bebino. Gómal sem, že je namočené aji ve zmizení kochmajstrový a štumédly Máni. Jediná šorfka, v kerý neměl kolky, je ta povodeň a mostisko pali. Ale to taky néni tutovka.

ufachčit kolkem krojc na žankách – pokřížovat se prstem na prsou

větrat réče – usmívat se, zubit se

balda na mixnění chálky – vařečka

bretlové majstršaft – mistrovství v lyžování

vilnius čučka – nadržžený pohled

koplín se seniskem – seník

kochčí malinovka v potrubí – vaří krev v žilách

pizgrumloň – kazisvět

shnilé jonatán – ohnilé jablko

na holó vanu – na holý pupek

huntovat – ničit

nalité pelikán – tlustý podbradek

práskat rauchnu – kouřit cigaretu

pod fíku – pod nos

budka v emigraci – bláznovství

přepudlovat – přeplavat

žkrundat v bandasce – kručet v břiše

fólovat – plnit

IX

„Váš pan dódyn hókl befel, že máte nekde vyštrachat pikslu a nasbírat mu žížaly, protože morgen sce valit lapat fišle. Vy mně imrvére hantýrujete dotazovance, kde máte splašit pikslu, jak velký majó žížaly bét, kolik jich dóda sce a esli by to nemohlo hodit čekanku do zétra. Pan fýra mně nevyzvonil takový detloše, abych byl štond vám vodpovědět. Enem gómu, že scel pikslu plechová.“ Milóš čučel jako dyby vo Saturnboyův hantec neměl žádné interes a potym špléchl tázanec, esli dycky tolik hantýruje. „Vůči bystroňům a páleném bormenům bévám stručné, jindá ale musím hantýrovat dlóhý storky plný přirovnání, než se v dutý gongle rožne. Nebo só případy, kdy radši něco rychle ufachčim místo hantýrování. Je mně fest líto, že to musím hókat nekemu, kemu sem včera pohotovym zásahem zachránil lajtku.“ Milóš si podrblal šeredně vožehlé zbytek kňofru a vodklapal pali.

Hodil sem Saturnboyovi dotazovance, esli vopravdu dódyn scel, aby Milóš sbíral žížaly. Saturnboy hókl, že přímo to nehantýroval, ale betálně pré začul od dódy do ovarů, že zahálka je pro jungšálský štylko těžká levandula.

Měl sem takový tušimice, že ani dódyn by nescel onklařit v rozbóřený řece. Měl sem peří, že až se domákne, že Saturnboy ufachčil na Milóša šméčko jeho ménem, bude poštengrované. Saturnboy gómal, že dóda bude v klidesu a že Milóš sténě nande kokino a né žížalu. Slečna Tróbová sce valit na špacír a Milóš scel klapat s ňó, tak mu musel vygómat inší hoknu.

Tetka Kačaba byla nakrklá, že dódyn svěřil rychtovačku mandžáre Baruně. Dyž se to domákla, musela se temu křečovitě tlemit, až se ji třepal sulc na krkovici. Byl sem chmurkové, že se tetina Baruně lochčí a hóká, že s tema lakovanéma drápama neuklohní ani kafisko. Chlámala se, jak dyby jí nekdo házel šimračku na bauchecu, ale v auglách jí

fajrovaly zlý plameny. Chvilec ešče krótila rypálem a potym vodklapala pali z cimry.

Než raky usypaly pětku minut, byla curyk a hlasila, že nevalí šalina, a jak má teda zehřit nejakó papačku, dyž je v hausu enem šalinové šporhétl. Dóda zabrblal, že tadyk nikdo nehantýroval, aby klohnila. Tetka se nakrkla, protože kuchčít má jungšálová havaj, kerá beztak negóme ani vostróhat erteplu a bez šaliny sténak neubóchne ani pytlovanó blču.

Dóda zavařil, ať vyčká času, jak husfógl klasu, načěž se tetina nafókla a s nejakó románovó buchló se zašila na cimru.

Raky sypaly dvanáctó, dyž Saturnboy zabóchal na klingec a zahlasil, že zobanec je porychtované na ponku. Barunka to zmákla špicově. Za hausem ufachčila dva fajery a my sme z fenstru házeli čuz, jak se elegantně mezi něma sméká a finyšuje chálec. Saturnboy servíroval zeleniskovó blču, pečený čoklbuřty s krumplovó kašó a stropový lívance s marmoškó a kafisko. Dódyn aji felčar Vlašák hrnuli za žgraň s betálnó chuťkó, až jim blemcáky čvachtaly v chleběárnách. Šeckém šmakovalo, akorát tetka měla naběhló žilu na štrycli a kólela auglama jak malovaná hópací hajtra. Na jednom lívancu zblikla krpaté štykl popela. Šprajcla se jak čínské mobilfón a pila typlovala do kópelky kloktat a pucovat si kelcny. Dyž hodila navrátila, špléchla, že takové maglajs nezgózne. Dódyn ji navrhl, ať převeksluje reštyku.

Ke gáblponku doklapala aji Baruna, a dyž sme ji házeli děkovance a poklony nad tym majstrštykem, nahodila purpurové sandál. Měl sem z jejího úspěchu plusově proladěné hercnu a špizoval sem její trochec rozvrkočený goldnový harizony, rozjuchaný baterky a lapal do héblu jemné kóřové luft.

Potym na mě hodila čučku a špléchla tázanec, esli už mám porychtované storku na večer. Doki Vlašák totiž vygómal, že dyž nevalí špizna ani lichtna, budem si hókat storky a

merchny. A já budu prvé, poněvadž celé deň gepim akorát na gébišu a fachčim kulovku.

Pucoval sem je, že mně snad neco v karfiólu do večera uzraje, přitom sem vod rána vařil budku nad každym slovem a piloval sloh, abych Barunu storkó vošajnil.

Betálnó atmošku nám nezdrbala ani tetka Kačaba, kerá vokolo třetí hodčky hodila dotazovanec dódovi, co mu má ufachčit na chálku. Dóda zavařil, že se fest nafutroval na voběd a za žebř sce tlačit až večír. Tetina zabrbala, že chálovat se musí a že nedopustí, aby si rozhodil pajšl z nejakýho lájošskýho dlabanca. Potym co čtvrt hodčky doklapala s nejakó chuťovkó a ve futrech dycky hlasitě meldovala. Dóda ju paličatě vodmítal. „Dotlačila sem ti čokošku. Dotlačila sem ti brzdu s máslikem. Dotlačila sem ti sér. Dotlačila sem ti makové bacóch.“ Dyž doklapala popátý, dóda vyhópl a vysadil ji fest bóřenó: „Nescu žádnó čokošku, brzdu, bacóchy ani séry!“ Tetka se radši pila zdekovala.

Sotva dóda hodil sicnu do foteláča, rozgláblily se futra, doklapal Milóš s vorezló piksló v paprči a hók! „Dódo, dotlačil sem ti žízaly.“ Dódyn vypleštil aogle a za hroznýho řevu vylifroval domotanýho Milóša pali z cimry.

Večír sme se scukli v obyvcu, zažehli fajer v krbisku a nastal láčové dovolenkové lébuňk. Baruna si vysomrovala jednu kóřku a hodila sicnu vedle mě. Měl sem z teho rozfofrovanó hercnu. Zoncna valila fífat za bergle a já začal hókat do placu svoju storku.

pálené bormen – chytrý chlapík
mandžáre – jídlo
krumplová kaša – bramborová kaše
štrycla – hlava
kelcny – zuby
špizna – televizor
tlačit za žebř – jíst
lájošské dlabanec – cikánská krmě
rozfofvaná hercna – vysoký tep
zoncna valila fífat za bergle – slunce zapadlo za hory

X

Jako cápek sem se tóžil vocitnót uplně na sólovku na řáckym šífu, kde bych mohl šecko špizovat, šontat po palubě, v mašincimře prubnót verglovat se šeckéma knyplama a porychtuňkama, potym zafajrovat pod kotlem a prubnót přeplót salcnová lóžu. Vegetit na neznámým tymplu a nemět ánunk, co se šupne, dyž vodšpéruju prvý futra. Po tym sem tóžil víc, než dopudlovat k nejakýmu tajduf ostrovu. Ale sténě jak další sny krpatýho sokolíka se to nikdá neufachčilo. Do řepy se mně tentok jungšálské vinšovanec vlódil v jinší situačce.

Tenkrát sem valil na hoknovó štreku do bévalýho Gotwaldova a v mantlošu sem měl porychtovaný klíče vod hausu mýho kemy Oťasa Janócha, keré mně je vnutil: „Kemo neblázni, šak nebudeš gróňat v hotelu za love, dyž tam mám haus na volnoběh.“ Brblal sem, že tam doklapu večír a že budu těžko hledat jeho haus mezi čentama sténých Baťovských chalópek. Vařil, že nemůžu ufachčit felu, že je to třetí štráse zdola a sedmé haus na levý sajtně.

Doklapal sem po půlnoci, všade tma jak v čestru a z nebála se sypala vajsová srajda na plné knédl. Mózoval sem po tratecu a rečnoval hausy, ale finálově sem ho vyšpiznul. Janóch hókal, ať zadekluju fenstry žaluzkama a potym teprve rožnu. Esi ste nikdá nebyli v cizim kérou potmě, tak hókám, že to néni žádné lochec. Trvalo hafo dlóho, než sem pošontal a zadekloval fenstry, aniž bych něco skásnul nebo rozbaróchal. Ve šporheltu byla porychtovaná holcna, tak sem si ufachčil fajer a podle Fanóchových not sem štrachal ve špajzu pytlované utrých, což bylo to vedléší, a lampu špiritusu, což bylo to hlavní. Potym sem asi hodku házel sicnu ve foteláču, lóskal bichlu, slopal betálnó slivku a fučel féfy. Začaly mně fest padat augrolety, tak sem zaplul do betle a nahodil spravedlivó chrupnu.

Najedno začal fest rumplovat hausové klingec. Měl sem z toho lečo v budce a usódil sem, že to nebude vopruznické sichrotechnové agent, keré by mně scel střelit novodurové sichruňk lajčky, a tak sem tipoval, že neco fajruje, pukla untrhródová róra s vasrem nebo nekeho zamordovali.

Dyž se proberete v cizim kéro, vyhópnete z betle a pila k čudlu na lichtnu. Nebo teda k tymplu, kde ho máte na vandně domašov. Že domašov néste, zgómnete, až si ufachčíte bebino na čapě vo cajky, co na domaníně nemáte, nebo só na inších tymplech. Tadyk bych scel špléchnót, že máznót pulmetrové kaktus jako vokrasné lopóch do šláfcimry je fest pakyšovina.

Šontal sem vokolo vandny a lichtnové čudl sem našel. Lapnul sem mantloš a klapal hodit čučku, keré štengrbacil mně vysadil stopku na chrupnu. Za futrama stál pasr v topnu šédrem na gločně. Sulcnová haluzó máchal v luftě a bručel nejaké hantec vo hluchý pinglici a suchardovym vohryzku. Hodil sem mu dotazovačku, proč mně vysadil ve tři morgen buchec na futra.

„Sory kemo, ale já nésu štond vymáknót svůj hauz. Nekóřim, co se ufachčilo za ranu, ale v každym hausu lajččí nekdo inačí. Házel sem na ně čučku jak dóda Kaltnař na letní brigošku. Zbléskl sem našmatlaný stopy, kerý se šněrovaly vod futer jedneho hausu k futrům toho druhýho. Celý sajtny neščastných muselo pali z betle, aby zbliklo tohotok spařenýho pakoša. Házel sem diviznu, že neměl na ciferníku žádný bebino nebo baterku na augli.

„Ty tadyk lajččíš?“ vysadil vymakované dotazovanec. Chvilec sem šrotoval v karfiólu, jak mu to vysvětlit, aby mu to zpařená budka pobrala. Angoráky mu zašajnilo, dyž sem hnedkajc nic nehantýroval.

„Ty tadyk nelajččíš! Tadyk vegetím já!“

„To ne kemo, totok je kór mýho kamýka Ořasa Janócha.“

„Tak já negómu, kde lajfčim.“

Scel sem bét solidarnošt a hodit mu zvadlo, ale docvaklo mně, že pasr je zglgané a mohl by hodit šavlu na tepich.

„Hókajó mně Bruďál,“ zahlásil docela zbytečně. Gómal sem, že kolik lidí neska vycasnoval z betle, měl se spíš hókat Buďál.

„No dyž vaříš, že tadyk lajfčí tvůj kema, tak já valim pali. Dobró noc.“

Zašpéroval sem futra, vyslopal sem štampec šláfruňku a šteloval se curyk do betle, dyž zarumploval klingec. Byl to zasejc pan Bruďál. Než sem neco béknul, naproti se rozgláblily futra a bormen v trenažerech bóřil: „Héééj, to ste klingecoval vy?“ Pasr Bruďál vykrótil palicu za cemr a hantýroval:

„Jasnačka, hodte čekačku, za chvílec doklapu.“ Bormen mázl švuňkem s futrama až vopadala vajnachtová dekoračka.

„Co sem to scel? Jo, ten váš kema Janóch, jakó von má fazónu?“

Místo bóření sem mu špléchl, jakó má Oťas ranu, jaký harizony, aугle a štylko.

„Tak nésme si podobný?“ vařil Bruďál.

„Ne.“

„Já esli ste neufachčil felu.“

Byl sem z teho na haluzi a nechal ho langsam klapat pali. V regálu sem nad tym ešče házel přemysla a dyž sem gróňal, zdálo se mně, jak lajfčim ve štatlu, kde só šecky hausy sténý, šici majó sténó ranu aji sténý vrbky, až sem se z tý glajchšaltový hrůzy vopotil.

Dyž sem morgen vyklusal do frostovýho luftu, byly šlápoty bludnýho Bruďála z půlky zapadaný vajsovó srajdó a já sem vařil budku, kde měla finyš jeho noční štreka. Dyž sem špéroval futra, málem sem padnul do lebedy. Lóskal sem cetlu, kde bylo vyrépaný LOJZA BRUĐÁL.

Skončila moja storka a brzo sme hrnuli šláfčit. Šici mně zaplácali plótvama, že to byl betálné zvonek. Dódyn nameldoval, že morgen nám hókne špicové storku vo tym, jak vojcloval v Talošce a jak se tam do ně zabóchla feškoc z kástloša.

No, mohly se šupnót horší podělávky. Dódovu storku sem začul už milionkrát a gómu, že sem ju lóskal v nejakym časálu. Došontal sem na cimru, vodmachloval fenstr a vyfučel sem jednu rákosku. Valdec tichonov šuměl, řeka šplóchala, šterny lichtnily a byla hajsová letní noc.

řácké šíf – velká loď

mózovat – bloumat

holcna – dřevo

pytlované utrých – čaj v sáčku

hausové klingec – domovní zvonek

sichrotechna – pojišťovna

topr šédrem na glocně – klobouk šikmo na hlavě

suchardové vohryzek – žízeň

dóda Kaltnař – děda Mráz

spařené pakoš – podnapilý hlupák

baterka na augli – monokl

hodit šavlu na tepich – pozvracet koberec

trenažery – trenýrky

XI

Morgen sem vodmachloval auglrolety a byl sem v laláču, že čapa už je skorem bez trpisonu. Trochec sem pošontal po cimře a habrůvka klapala jak za mlada. Aus bylo počágro lalapupi a zoncna, kerá rumplovala krz fenstr, mě hajcovala na cemru. Vostróhal sem si džilettem frasnu a tichonov sem si to hasil před haus. Usádlil sem se na placaté šutr a špizoval betálný bergle a valdec. V tu ranu bóchly futra a mym azimutem klapala Baruna. Měla radovanec, že už su štond šontat a hodila sicnu do traviska. Poňókl sem jí retko a v klidesu sme fučeli a hantýrovali vo kózlu lajfky.

Nahodila prosimice, esi bysem vypucoval tymply na fajr a porychtoval novodur holcnu. Ačkoliv mně mohla nechat pucovat jedno a sama rychtovat druhý, nahrnula se na sténé tympl a mile mně zavazela.

Za chvílec z futer vyplula tetka Kačaba a hupsala k nám. Měla fest scvkló čuňu a vypadala jak rotvík, než se čórkařovi zagřufne do krkovice. Ani nevysadila zdravicu a hókala, abych ji fofrem vysolil ten klíč. Ptal sem se, jaké klíč, a ona enem dusala čapó do hródy. Scela, aby sem nefachčil tunel, že pré jedu imrvére křivý války, ale že totok už je strop. To, co sem ufachčil, je lotrovina prvýho kalibru. Nakrknul sem se a hókl jí, že taktok se mnó hantýrovat nebude. Že nemám šajn, vo co gou a šlus hantecu. Pokračoval sem v rychtování fajeru. Tetina hanykovala, že nekdo zašpéroval Milóša na cimře a klíč je pali a že takový kamukérovku může ufachčit enem kabrósek. Baruna hókla, že se Milóš zašpéroval sólobugy, protože tadyk žádné inší kabrósek néni.

Tetina v nervu békala, že Milóš néni žádné kabrósek a že dyž je zaligrované, nebyl štond vodklapat s klíčem pali. Nekdo si z ně imrvére fachčí čuryynu a dóda by měl lepšéc sortýrovat svý hosty.

Totok bylo vůči Baruně těžký kartágo, že se mně z karfiólu vykóřila gómka, že s tetinó už nebudu nikdá hantýrovat. Hókl sem, že dódyn sortýruje hosty pečlivě, pokud jim teda hodil zvadlo. Só tadyk ale náplavy, kerý dovalijó bez zvadla, jak velké vasr. Scó tadyk enem šustrovat a chovajó se jak flajšmanův čokl. Poštengrovaná tetka hókla, že kdo se lochčí ve finyšu, lochčí se nejbetalněc. Hókl sem jí, že se nelochčim a že ty její cunty mně už lezó krkovicó.

V tu ranu sebó tetka škubla a hupsala curyk k hausu. Zblikla totiž dódyna s felčarem Vlašákem a scela s nima hantýrovat přede mnó. Šecko jim nabonzovala a dyž doklapali k nám, dódyn vařil, že jak opadne vasrovica v řece, ubóchne se novodurové most a potym může doklapat zámečnické. Tetka nahodila fejs, jak dyby zhlta pikslu ščóru a vařila cunty, máš-li provar, vo výtlem se nestaré, a že v nózi zblikneš kamýka. Scela, abysme hnedkajc Milóšovi ufachčili rychlé helf nebo sme mu do fenstru mázli retungšpagyš.

Dódyn špléchl, že on se řídí cuntem, co tě nefajruje, nehas, a že snad tetina nesce, aby Milóš hópl z fenstru a dóda ho prubnul čapnót do lajntuchu. Nakonec jí hodil cunt, aby helfku vysomrovala vod Saturnboya, že je to pálené sokolík.

Doki Vlašák a dódin hodili sicnu na hródu a nameldovali si morgnovó zobku. Baruna jim vyservisovala pečený krumple s kafiskem a házela vomluvenku jak pingl z Kontíku, že už na chálku néni nic inčího. Ve špajzu je štykl čózený sulcny, ale dyž negómem, jak dlóho tadyk budem vegetit, špóruje ju na další papačku.

Doklapala tetka a hókala, že Saturnboy zmiznul. Doki Vlašák jí hókl, ať nehóká výrazy, jak z románový bichle, že dyž někdo zmizne v detektivní storce, nandó ho šerloci za metr nekde v lebedě z rozpichanym pajšlem. A je vylóčený, aby se Saturnboy nekam zdekoval a že semka doklape do tří minut.

Doki Vlašák zavařil, že to góme podle věšky zoncny nad hródó, fofru luftu, a z teho, že tamhle už klape.

Saturnboy šontal z valdny a v plótví tahl košál nafulované gamplama. Feškoc Baruna zaplácala plótvama a nahodila do placu, že bysme měli do valdny na gample hrnót šeci. Večír uklohní fritovaný gample. Všeci mimo tetku Kačabu se nameldovali na gamplové rajz.

Vodcasnoval sem Saturnboya bočmen a hodil s nim hantec mezi čtverylkó auglí. Hókl sem mu, že nekdo zašpéroval Milóša na cimře a Saturnboy hókl, že ho tam osobně zaligroval, a špléchl mně tentok zvonek. Dyž slečna Tróbová vtrukla do svý cimry, a na betlexu byl našponované Milóš, gómala, že si asi spletl cimru a hókla, ať vysmahne pali. Kalósek ale vodstartoval medový války a scel s nój šláfčit. Baruna valila pila pali a somrovala vo helfku. Potym Saturnboy vodcasnoval Milóša do jeho cimry. Hodil sem tázanec, jak ho vodcasnoval. Hókl, že za lopóchy, poněvadž se kabrósek choval vzpurně a hrozilo, že Barunu bude vopruzovat. Aby mu na to vysadil stopku, zašpéroval mu futra. Včil ale negóme, kam zašantročil klíč a bude po něm muset hodit čučku. Včil ale má inší hoknu a na vyštrachání klíča bude mět časůvku nédřív až budó raky sypat vosum ran.

Tetka mózovala po hausu a prubovala Milóšovi futra vodšpérovat šelijakéma verglama. Dyž sme s dódynem a felčarem Vlašákem klapali do valdecu na gample, zblikli sme, jak prubuje strefit Milóšův fenstr kochčenó ertepló. Milóš ji ale pokazil radovanec, dyž s nafučeným ciferníkem mázl kobzolu kamsi do křáku.

Na eklu valdny nahodil dódyn do placu, že bysme se měli rozparglovat do dvojic, abysme našli víc gamplí. Felčar Vlašák hókl, že se akorát budem mixnit, kdo poklape s Barunó. Dódyn vygómál, že hodíme losovačku. Baruna z kapsířa vycasnila pakl sirek, votočila se k nám cemrem a začuli sme

rupání sirek. Potym hókla, že kdo si vylosuje sirku bez glocny, povalí v duetu do holpecu a že ufachčíme losovačku podle jařin. Dódyn jako prvě vytahl sirku bez glocny. Měl sem těžké vinšovanec, aby felčar Vlašák vylosoval sténó jako dóda. Doki zamachloval augle a na bliškóna vytahl druhó sirku bez glocny z Baruniny plótvě. Bylo to klap a další losovačka byla zbytečná.

Duety nabraly opačné azimut a za chvilec byly raskeni pali. Byl sem poprvý s Barunó na sólovku a pikola mně bóchala v rytmu jamajskýho bicmena. Šontali sme langsam skrz moju bolavó čapu a vsakovali do héblů frešné luft a valdecové štyngec.

Dycky, dyž Baruna špizla nekde v šóší hříbka, měla z teho radostovice, jak šropál z pokemona. Na jednom tymplu sem zblíkl dvě pětky špicových gamplí, ale byl sem tichonov a hodil sicnu na pařez a hókla, že mě bolí čapa a musim si vorazit. Scel sem, aby gample vyšpizla Baruna. Doklapala ke mně a vařila, že háže vomluvenku, že tolik fofrovala. Vo gamplách ani ánunk, přitom na ně házela nekolikrát čučku. Byl sem v ponoru, že sem ju scel pucovat. Za chvilec se naše baterky scukli a Baruna hókla, ať ty gample naškubu na sólovku. Začli sme se lochčit a hřibále posbírali do holpeca. Košál byl gamplama nafulované po dekl, tak sme sebó bachli do traviska a lapali do ovarů valdecové bigboš. Jako Štatlaři nésme prubovaný zgómnót, kerý fógli tadyk zongčijó. V sichru sme byli akorát s kukajdó, keró Baruna špicově imitovala. Házal sem čučku na Barunu našponovanó v travisku a zblíkl, že v krpátym kapsířu má dvě sirky s ulomenó glocnó. Špicové kocór ulámál šecky glocny, aby bylo tutový, že doki Vlašák poklape do holpecu s dódynem.

V tu ranu Baruna vodmachlovala auglrolety a zblíkla moju čučku na kapsíř. Domákla se, že její krpátá křivárna je provalená a zrudly jí lopóchy. Paprčó sem ji pohladil harizony.

Potym vyhópla na čapy a hókla: „A povalíme na domašov.“
Šontali sme langsam curyk a byli tichonov. Na eklu valdny sem zahamoval a nastavil paprču. Špizla mně auglama do méch jodovek a potym vysolila ulomený sirky. Schoval sem si je na památku.

vostróhat si džiletom frasnu – oholit si žiletkou tvář
fachčit tunel/kamukérovku – podvádět, lhát
kabrósek – mladík, kluk
hodit zvadlo – pozvat
flajšmanův čokl – řeznický pes
piksla ščóru – krabička šťovíku
retungšpagyš – záchranné lano
štykl čózený sulcny – kousek uzeného špeku
fofr luftu – rychlost větru
medový války – sladké řeči
lopóchy – uši
rozparglovat – rozdělit
bicmen – bubeník
valdecové štyngec – vůně lesa
ekl valdny – roh lesa
augle, jodovky - oči

XII

Dódyn večír nehókal svoju vojclovskó storku, ale po chálce vodplul do svý cimry, protože ho tetka Kačaba fest nakrkla nejakym módrým cuntem. To vodstartovalo dlóhé hantec felčara Vlašáka vo průšplechtech.

Neska néni nutný bét módré, vtipné nebo origoš, protože jinší pálený gómáci už porychtovali hafo cuntů, gómek a průšplechtů, keréma ste štond glosnót každó situačku. Je ale nutný vysortýrovat to správný, ináč ufachčíte fópáčko. Néni v ókeju hókat pasrovi, kerýmu zagrebla stařka se šropálama a zfajroval koplín, že je každé svýho štígra fachman. To může hóknót enem pakosta, keré se stane fachmanem svýho neštígra, protože mu pasr za tutok módrost rozšaluje karfiól.

Na funusu je pasovka hókat pozůstalém, že jungšál může a rasken musí, nebo hókat, že tůhýk to má za sebó a vostatní na to teprvá hážó čekačku. Levingstón je taky hóknót bachařovi, keré vysadil muklům helfku se zdrhačká, kdo sce kam, helfnite mu tam.

Cunt, kdo do tebe šutrem, ty do ně gyňálem je pasovka, protože už v Bibla buchli je šrajblý, že óbrmen Golimen už Davsona ani gyňálem nebyl štond peckovat, protože byl na fleku zagreblé. Jednó sem pruboval echo a hókal sem do valdecu. Náhodó tam klapal jégr a vysadil mně bóřenó, že békáním plaším havěť. A to, co mně hókal, tadyk nescu repetýrovat. Takže průšplecht, jak se do valdny béká, tak se z valdecu ozývá, je taky hňupovina.

Nekdy je popření módrýho cuntu těžká hokna, jak zgómnul jeden džery, keré měl šecky vrbky rozsklubaný a byl hafokrát na štipování krupóna ve špitlu, protože hókal, že čokl, keré ščeká, negřufe. Gřufali šeci.

Nekerý gómky só ale dovčil nedoceněný. Třeba, že pucovačka je půlka zdraví a glocna v chechtu je taky půlka zdraví. Dyž to

zrechníme, máme zdraví celý, což by si měli do budek šrajbnót lázeňský felčari a kurýrovat tak celý sajtny chabrusovéch.

Průšplechty ale nesmíte gómat doslovně. Třeba, že každá fuchsna chvástá svó voháňku. Hodil sem dotazovanec jégrovi z Vranclu a hókl mně, že je to šmé. Voháňkó z fuchsny se chvástá enem kožušník, keré vám ju sce střelit za velký love.

Negómu, esi doki Vlašák scel svoju hantýrku šlusnót nebo vařit dál, dyby do cimry nenaklapal Milóš. Tetka Kačaba vyhópla, špléchlá asi kilo tázanců na jeho pocity a stav glocny a potym vodtrtala plenit špajz. Vařili sme hantec, proč ešče nevalí šalinová ščáva a že velké vasr musel fest vyšplóchnót šalintechnu. Hanykovali sme, že skoro šecky čudle na lichtnu sme už prubnuli a že včil nemáme šajn, kerý só rožlý.

Dyž sme šontali z obyvcu, pakovala tetina Kačaba Milóša do dečmenu. Saturnboy nám hodil vinšovanec betálný gróňačky a zaplul do svý cimry. Felčar Vlašák hóknul, že dyby byl ešče jungšál, klapal by s nama na terasu, ale že na jeho oltový henkle už je to pasovka a že hrne šláfčit. Původně sme na terasu klapat nesceli, ale dyž to doki špléchl do placu, poňókl sem Barunu, že je to špicová gómka. A tak sme asi hodku sami na terase špizovali temné nebál, esi nezblikneme padající šternu.

Feškoc Baruna už fifala a já sem byl vylepené v betli a nescelo se mně šláfčit. Voplođnil sem si válec a gómal vo sobě a Baruně. Asi sem jí na terase měl máznót kisanec nebo aspoň dlachnit plótev. Dyž su sólobugy s kocórem, su asi nějaké zahamované. V šulnových járech sem prošustroval betálnó havaj, kerá se mnó házela těžkó nudu. Mám v řepě nalajnovanó lověnu jak z bichle veršovanců vod Kóđla Hyndi Máchy.

Za fenstrem proběhnul těžké blikanec a vodstartovala bóřka. Budkó mně valila gómka na časůvku s Barunó, jak sem ju zbliknul na tenisu v Augecu. Dyž sem gómal vo překrošení

zašplóchnutýho mostiska, bliknul mně v glóbusu jeden detloš, až sem z teho vyhópl z betle.

Dyž sme tehdá dosmykovali z nemálu, byla bóřka jako ted'kajc. Saturnboy mě smékal z karizony a langsam sme šmatlali po schodech do hausu. Dyž sme klapali kolem pojistkový šochtlet, ovarama nám zapleskala řácká petelica. Saturnboy sebó škubnul a pravó paprčó vypnul gruntové jistič v šalinový šochtli. Tentok detloš mně zaplul v glocně do dolního štoka a nevyplul, ani dyž Baruna hókla, že nevalí šalina nebo dyž sme neska hantýrovali vo vyšplóchlý šalintechně. Saturnin tehdá pro sichr zamachloval šalinu pro celé haus. Buď se mu to vykóřilo z karfiólu, nebo nás nechal schválně v týtok podělavce a šecky pasovky s kochčenim na fajeru nebo nachtový šontačky na blikšóna padno na jeho řepu.

A tak sem zmákl neco, co sem neměl ufachčit. Vokopl sem si mantloš a vodklapal nahodit šalinu do šochtlet.

koplín – domek

rozšalovat karfiól – rozbít hlavu, zmlátit

gyňál – chléb

rozšklubaný vrbky – roztrhané šaty

štupování krupóna – šití kůže

šalinová ščáva – elektrika

fuchsna - liška

špizovat nebál – pozorovat oblohu

máznót kisanec – políbit

zahamované – zabržděný

šochtla – krabice

nachtová šontačka na blikšóna – noční procházka poslepu

XIII

Tichonov sem se vysméal pali z cimry. K šalinový šochtli sem šontal bočmen po schodech pro štumédly, abych nikeho neprobral klapáním šneků po fusbódně. U šochtli sem hodil čekačku na lichtnu z blice a lapl do plótve baldu gruntovýho jističa. Dyž vo tom neska gómu, nekóřim, proč sem radši nezvostal v betlexu a nenahodil šalinu až po morgnový zobce. Ušpóroval bych tym celó kupu podělávek.

Dyž sem převeksloval baldu, rožnuly se lichtny v hausu a ovary se mně zkrótily randálem klingecu. Gébiš aji krkovica se mně scvahnula, že ani trochec luftu nebylo štond valit durch. Pila sem šalinu zasejc zamachloval a všade byla v tu ranu tma a tichonov. Do lopóchů sem lapal enem bóchance svý hercny, kerá fachčila na plné knédli. Scel sem tajduf valit curyk na cimru, ale z chodbiska sem začul bóchání futer a pomatené hantec. Další události laply betálné švuňk.

Gómka tajduf trtačky na cimru byla v gébišu, dyž se vodmachlovaly futra vod Saturnboyovy cimry. Dybych protrtal kolem svýho dýnstmena, tutově bych dostal pěstó na sandál. Hópl sem k fenstru do zahrady a pila ho vodmachloval. Než sem prubnul hópnot aus, vochléstla mně ciferník kaltnová sprcha vasrovice, až sem zapiščel. V tu ranu blic ufachčil lichtnu a já zblinknul na vandně vobrys Milóša, jak láduje patronama dódovu brokovnicu.

Neska kóřim, že sem měl zabékat do placu, že to su já a že je šecko v rychtyku. Místo teho sem hupsnul za ekl, aby mě Milóš nevodbachnul, páč langsam šontal po schodech s kolkem na spóšti. Asi gómal, že důle je čórkař, a tak scel před Barunó ufachčit macháčka, že ho vodkrágluje kvérem.

V tu ranu do ticha valila celá hrča zvuků. Nédřív rumpnul blic asi štyry metry vod hausu, hajsové luft zamachloval fenstr švuňkem, že se rozbaróchaly skleněný tabule. Kačaba zapiščela a na schodech se ozval temné žuchanec, šlehnul

fajer a z Milóšova kvéru zahřměla perda, až mně zalehly plachtáky.

„Kdo tadyk fachčí brajgl?“ zabékal dódyn a zaduněla druhá perda z kvéru. Neco mi zafučelo do ciferníku a chumel broků se zarépl do štku na stropě. V ten chvílec sem temu scel vysadit stopku a nahodit šalinu. Milóš sice picnul z vobó laufů, ale nebyl sem v sichru, esi nemá další patrony v kapsířu svýho šláfenmantlošu. Ufachčil sem dva kroky k šalinový šochtli, dyž ze tmy vyhópla jakási divá bestija a zkásla mě na hródu. Gómal sem, že je to divá havěť, protože to mělo taková páru, že sem neměl tušímice, že je to Saturnboy. Až dyž mně začal sukovat paprče za cemrem podle šorfek z džiju-džicu, zabrblal sem:

„To seš ty Saturnboyi?“

„Ano, pane,“ zavařil a pustil mně paprče na volnoběh. Vyhópl sem na čapy a valil k šalinový šochtli a teprve, dyž sem si fest rozhodil sandál vo prótěné židlofón, zgómnul sem, že su ve vopačnym eklu haly. Saturnboy rožnul gruntové jistič, všade byla lichtna a řinčel klingec. Sajtna langsam klapala důle po schodech a celý to mělo ranu jak groteska na klapání věšek pro metál na cazjlovský gracně. Enem Baruna se tajduf lochčila. Milóš měl na dózně jelito a šmajdal na pravó čapu. Klingec valil jak smyslů zbavené, ačkoliv nésu v sichru, že dyž glingec nefachčí, má nějaké smysl. Všeci sme házeli čučku na futra, jak dyby měl do hausu vtruknót Donaldboy Trampské. Saturnboy vodmachloval futra, špizl aus a zavrtěl glocnó. Baruna proklapala kolem něe aus a za chvílec byl klingec tichonov. „Soráč, tu melu sem ufachčila já. Neměla sem tucha, že Milóš vysadí kvérem mlatu klingecu,“ zašvelila Baruna. Dódyn špléchl, že Milóš vysadil mlatu spíš vandně jak klingecu a hodil tázanec Baruně, co ufachčila. Ta mu pod aogle mázla štykl sirky, keré vrazila do klingec čudlu, abysme šeci tutově zgómli, až povalí v hausu šalina.

Dódyn zavařil, že to byla betálná gómka, ale že sténě nekóří, kdo zamachloval gruntové jistič, kdo vybóchal sklo z fenstru a proč sem se mixnil se Saturnboyem. Než sem vsáknul luft do héblu, Saturnboy vařil hantec: „To sem ubóchnul já. Fenstr byl pasově zašpérované a fukěř s nim casnoval. Dyž sem ho valil zaligrovat, blikla lichtna a zarumploval klingec. Aus nikdo nebyl, tak sem pro sichr zamachloval gruntové jistič. Potym sem zaligroval fenstr a scel sem hrnót curyk do betle. V tu ranu ale bachla prvá perda z Milóšova kvéru a za chvilc druhá. Než sem zgómnuł vo co gou, vysadil mně bubeníka můj fýra, keré tajduf vytrtal z cimry, aby rozhodil sandál čórkařovi.“

Nescel sem k temu nic hóknót, abych tu storku nezasukoval a všem neufachčil gulin v glocnách. Scu enem béknót, že sem v lajfu nečul nekoho tlamat křivý váłky s taková gráció. Baruna mně začala pucovat vomítku z harizonů a šeci sme hodili čučku na čarostřelca.

Ve finálce sme zgómli, že Milóš vůbec nescel z kvéru bachnót. Poprvý mu sklózla pastelka na schodu a bachnul sebó na čestr. Přitom se mu brokárna zašpérovala v zábradlí, a jak ju pruboval vyklechtat aus, bachla druhá šupa. Šecko bylo včil jasnačka jak šterna na nebálu, ale tetina Kačaba házela sicnu v eklu cimry a vařila: „To mě nepucujte, to mně nehantýrujte.“ Hodili sme na sebe čučku a gómali sme, že k temu nemáme co hantýrovat.

Najednó sme šeci začuli z obyvcu hantec cizích pasrů. Tetina si ufachčila krojc na žankách a funěla jak Zátopek ve finyšu maratónský trtačky. V cimře vařili dva bormeni těžkó bóřenó. Negómál sem ani slovo, ale cizáci v dódově hausu mně fachčily chmurky v řepě. Feškoc Baruna stražila ovary a potym zaševelila: „Hókajó taliánsky.“

„Asi bysme tu kisnu měli zamachlovat,“ hókl doki Vlašák.

Saturnboy vodklapal do cimry a vyškubl idiotbox ze šaliny a
dóda ufachčil šlus šeckém šorfkám a do placu zabékal:

„Gróňat a šeci!“

divá havěť – divoká zvěř

prótěné židlofón – proutěná židle

věška – vedoucí, politik

cajzlovská gracna – Pražský hrad

klíngec čudl – zvonkové tlačítko

vsáknót luft do héblu – nadechnout se nosem

ufachčit gulin v gločně – poplést hlavu

tlamat křivý války – lhát

stražit ovary – poslouchat

kisna, idiotbox – televizor

XIV

Morgen, po nachtu plnym zmatených šorfek sem začul, jak krpatý grymle rumplujú do fusbódney. Pod fenstrem sem zblíknul Barunu, jak šmátrá po ďalším grymlu. Dyž mě zblíkla, hodila dotazovanec, esi budu celé deň enem gróňat jak ajsnové bručón v kaltně. Šeci už majó morgnovó zobku hozenó za žebřík a dódyn už klape curyk ze špacíru. Pila sem se vokopnul a vyslopal kaltnový kafisko. Saturnboy mně nameldoval, že dóda klapal do valdecu, aby morgen nescuknul tetku Kačabu, ponděvadž je na ňu eště fest nakrklé. Baruna mně špléchla, že chálky je těžké podstav a do štyr dnů z tego tadyk bude módrotechna. Tetka včera nafutrovala Milóša, jak dyby byl zašpérované celé metr.

Vařili sme přemysla, esi by nekdo přepudloval řeku a dotlačil ze Štatlu zobku. V tym doklapal dóda a zavařil, že je dohókané s fýró špachtloňů a že každó hodku fachmani vod jeho kemy Žanka Novátora dotlačijó holcnový fošny a ubóchnó novodurový mostisko.

Za chvílec dohupsala Kačaba a dóda na ni nehodil ani hrubó čučku. Tetina neměla žádné interes a valila do ně zasejc těžký medový války. Házel sem vobdivný čučku, jak ta sténá bosorgapa je štond se převekslovat z jedový fúrie na plusovýho kocóra. Jednóc má palicu jak gryml a šecky štengruje, a než bys hókl Štatl, šmajchluje se a póští medy jak nabuzené micmen.

Dyž sme po chálce hodili šici sicnu v obyvcu a dódyn se šteloval hantýrovat storku, tetina hodila sic proti němu a celó časůvku hantýrovala taky. Hókala vobdivný války, békala fedrem a vařila radovanec, dyž dódyn nekemu rozhodil sandál v mlatě. Bylo čudný, že ju dódyn nevypráskal do dža. Asi měl lochec, jak ho oltová snažilka prubuje voškubat vo chechtáky. Dóda gómal betálně šprechtit oltový zvonky. Hókal, že to ešče byla goldnová časůvka. Kdysi sem gómal, že goldnová časůvka

byla na šlusu předminulýho kilojáru. Potym sem ale zgómnul, že dódynova goldnová časůvka je inší jak goldnová časůvka mýho fotra. Měl sem z teho gulin v dózně, ale potym sem zgómnul, že goldnová časůvka só jungšálský jařiny každýho storkařa.

Dóda vařil zvonky, jak s kamýkama špenátama vojcloval a hrnuli do hajmu, kde kvetó citróny. Hantýroval vo generálských, kerý se podle nás sortýrovali na dvě sajtny. Na cizácký, kerý dycky dódynovi kamýci lapli a vysadili jim bubeníka, a na ty svý, kerý mu na mantloš pichli metál, před jednotkó napáskovanó do lajny.

V každym zámošu byla porychtovaná debrecínka s modró malinokó, kerá se do dódyna zabóchla až do šlusu lajfy. Tetina hnedkajc tlamala, esi o tym gómala bábina. „A vajnoš!“ valil dál dóda. Vajnory špílčilo gruntovó rolu ve storce, jak dódyn posichroval lajfkú generálskýmu a koc z kástlu se do ně zabóchla až po ovary. Do dódy, ne do generálskýho.

Byla betálná májová noc s hajsovym fukěrem a dóda skoro na sólovku vybóchal skoro vopuštěné lont. Na berglu byl zámoš a sklepy byly nafulovaný vajnošem v bečách. U portny doklapal kvartýrmachr a dódyna hnedkajc smékal do chálcimry na betálnó zobku. Dóda sice celé deň házel sicnu na hajtře nebo mixnil vojcly, ale byl furt ve střehu a špizoval celé perimetr našpulenéma jodovkama. V kostře cétil podělávkú. Včilka dódyn hantýroval vo šelijakých skrčkách, voltrech, tajduf lochnách ve fusbódně, porychtovaných bóchacích pixlách a dalších mixnových čachrech. Tetina měla peří vo dódovu lajfkú a doki Vlašák ji mázl dečmen přes cemr.

Ale curyk ke gruntu storky. Byla láčová noc a všade těžké veget a klides. Vojcli gróňali u dodéchávajících fajerů, cypřišový baumály valily do luftu sladké štyngec a hajtry frkaly. V zámošský cimře šlechtické vokoplé v plechovym džíndresu házel čučku z bildny s porupanym holcnovym

rámem na sajtnu vojclovských véšek, kerý tlačili do štryclí mandžáre z dlóhýho ponku. Do řáckých kryglů se nacébralo vajnory a šeci házeli čekačku, až generálské jako prvé zachléstne blemcák. V tychto časůvkách ale nebylo klap, aby slopal prvé ten névyšší. Ve vajnošu mohla bét šplóchlá jedůvka, proto dódyn lapnul krygl a vyslopal prvé kanfas na lajfku generálskýho. Kdo vyslopal ten poslední nikdo nekóří, protože jich bylo hafo.

Lichtna ze svic se třepala a šlechtické z bildny dál házel zádumčivó čučku. Vajnory ředilo malinovku a tlumilo stéskání po hajmu a kocórech. Sajtna békala vojclovský zonky a generálské byl špicově proladěné. Vajnoš šeckém vošplóchal suchardové vohryzek zapudrované prachem štek. Habrůvky ušontaný po celym dňu na hajtře byly jak nafulovaný olůvkama a auglrolety se pomale machlovaly a vozoncňný ciferníky pomale padaly na dubové tejbl. Oltové generálské házel rovnó sicnu v čele ponku a vybledlé šlechtické šecker tichonov špizoval z bildny. Čóhal na šecky, ale na ně nebrétil nikdo. Nikdo krom dódy. Temu se fest ekloval oltové ciferník, blekošový aogle a fest zagřufly réče. Tutově to byl křivé pasr jak glajzny do pekliska a je špicový, že včil je vyšponované v holcnovym futrálu pod těžkym grymlem v kástlošu nebo na tuhoškempingu. Dóda pošteloval lampisko a šel generálskýmu dochléstnóst červa z baně. Dyž klapal curyk na svůj flečmen, zblíkl, že pocébral tišlové lajntuch. Šak nésu zglgané, to je beztak skrzevá teho šlechtickýho, jak na mě imrvére brélí. Už teho mám po krkovicu a fest se mně to ekluje. Budu ho muset zamordovat. V tu ranu dóda lapl krochnu a bachnul. Plótev měl pevnó jak šutr a gula ufachčila šlechticovi lochnu mezi baterkama. Hongající bildna se vycasnila ze skoby, žuchla na hródu a na to schrastlo aji štylko cizího ramloňa. Za bildnó byla ubóchlá tajduf skovka a vojcl tam byl porychtované s kchánem, až se všeci zpařijó, aby je zarépnul.

Vojcli probraný petelicó z krochny, klidesové generálské, békání strážných z turmy, zámoš vobšancované nepřátelskéma, divoký mixny, kamýci, co tam hodili lajfce mávačku, vojcli, co žuchali z hajter do křáků, to šecko lapalo řácké švuňk v dódynově storce. Oltové rasken čapal luft ze šeckých sil a fachčil kikse. Trubadúr pré meldoval hodit sic na hajtry, potem zasejc čestry z hajter, protože nebyly porychtovaný ledrový sicny a potym repete tróbil hópnot na hajtry. A morgen doklapal oltové generálské k dódovi, lapl ho za haluzu a...

Dódovi se to vykóřilo z karfiólu. Aji to, že nám scel hantýrovat storku vo tym, jak byl v lověně s kocórem z makarónskýho kástlošu.

módrotechna – hladomorna

přepudlovat – přeplavat

fýra špachtloňů – zednický mistr

nabuzené micmen – nadržený kocour

voškubat vo chechtáky – obrat o peníze

šprechtit oltový zvonky – vyprávět staré příběhy

storkař – vypravěč

vojclovat se špenátama – sloužit v armádě

jednotka napáskovaná do lajny – nastoupené mužstvo

šlus lajfký – konec života

vajnory – víno

zabóchnót se po ovary – zamilovat se po uši

portna – brána

kvartýrmachr – pokojský služebník

tajduf lochna ve fusbódně – tajný otvor v podlaze

štyngec – vůně/smrád

plechové džíndres – brnění

zachléstnót blemcák – napít se
vozocněné ciferník – opálená tvář
glajzny do pekliska – koleje do pekla
holcnové furtrál – rakev
tuhoškemping – hřbitov
červ z baně – červené víno z karafy
tišlové lajntuch – ubrus
ramloň – bojovník
kchán – nůž
turma – věž
hodit lajfce mávačku – zemřít

XV

Feškoc Baruna se přetymplovala s klohněním do kuchči. Ševelila do placu, že se jí moc nescelo a že za hausem na fajeru to bylo kózelny. Vegetový dny valily švuňkem jak jařisková vasrůvka v Pryglu a nekdo by hóknuł, že se teho moc neubóchlo. Pro mě se ale ubóchly betálný vály mezi mnó a Barunó. Stávaly se z nás betálněší kamýci a vařili sme radostovice z každý časůvky provegetěný do holpeca. Fókali sme sténý kóřky, gřufali sténý jonatány a vexlovali si cajky. Kolem krkovice sem měl imrvére zasukované rudé šátek vod feškoc Baruny a vona měla v kapsířu můj futrál na retka a zipáč. Já sem zasejc měl její šminkové špígl, takže sme se museli scuknót dycky, dyž sem si scel zabáňat a Baruna poladit fasádu na ciferníku. Naše večerní čučení na šterny bylo pali, protože se na terase scukla celá naša sajtna a do placu se hókaly storky. Každé měl svůj skládací lehárové židlofón a Saturnboy je dycky porychtoval, abysme byli vedle sebe. Dovčil negómu, jak zmáknul Saturnboy porychtovat sicnu Milóšovi, aby se uprostřed storky sama spakovala a trotl s nagelovanó řepó si ufachčil jelito na čestru.

Dyž se Milóš poróčel na hródu poprvý, šeci sme se lekli jak sviňa. Saturnboy dotlačil Milóšovi novodurovó sicnu, ale ta se složila za pětku minut taky. Milóš hnedkajc vyfasoval kartágo vod dódyna: „Ty jungšále vymóglované, nemůžeš házet klódnó sicnu?“ Milóš se nakrknul a vodsvingoval pali.

Saturnboy náš tajduf pakt plnil ze šeckých sil a gómu, že Milóš na tentok veget bude vařit spomínačku ešče dlóhý járy. Třeba jak si na harizony z flaše vod březovýho vasru našprycoval beneli nebo jak békal na celé haus, dyž nevalila šalina, a klapal po tmě gróňat a zgómnul, že mu nekdo v cimře přešópal mébl. Jak měl lečo v budce ze storek, kerý lóskal, ve kerých Saturnboy převeksloval lupeně. Numera valily za sebó, ale gléty byly z inších storek. Je zajímavý, že prvó storku Milóš

přelóskal, aniž by mu to docvaklo. Dokonce mám tušimice, že tutok storku scel špléchnót do placu večír na terase pod šternama. Dódyn totiž scel, aby každé hóknul svoju storku aji dyž už včil valí šalina. Tetka Kačaba sóhlasila a pila vodstartovala hantýrovat tu svoju.

Vařila, že každé špléchnul storku ze svý lajfky, ale vona že nemůže. Její lajfka byla tvrdá, gómala enem hoknu a zaškrcený love, a dyž stréc Fanóch zakalil, obětovala lajfku svýmu vodlitkovi Milóšovi.

Nikdá nehókla pasové cunt vo strécovi, dé mu Kiloš klidnó chrupnu, ale rantále na posichrovanó lajfku ji nenašpóroval. Dóda sebó škubnul a zachrmlal. Tetina fofrem zavařila, že góme vo fabale a nejakých ušpórovaných patronách do šrajtofle. Ale šeckeré pré vylepila za Milóšovo vzdělání. Dóda hodil na Milóša čučku, jak pasr, keré začuje nejaké zbrusu novátor vál.

Tetina hantýrovala, že fabala byla krpata a musela kaufnót aji védléší barák. Tym zatla sekeru a musela střelit fabalu aji s tým vedléšim hausem. Všeci bez interesu krótili palicama, že se tak dlóho držela nad vasrem. Milóš byl krpaté rósňák a nefachčil jí chlapské grunt. Mimoto néni ufachčená pro praktickó lajfku a že góme vo svym zašantročenym uměleckym nadání. Už v šulně byli učitelský vyplesklý z jejich slohovek a že celó lajfku je akorát jak vobětní békačka. Scela šrajbčit storky pro koc do časálů, aby další generačky zgómly storku jejího krénovýho vegetu na hródě. Enem jednó kolem ní klapala lověna, ale to už byla vogólovaná. Vařila budku, esi měla právo dva lidi roztyplovat, ale byl tam ten šropál a to jí háže vomluvenku. Potym jí ale z lajfky hodil mávačku, vodklapal a už ho nikdá nezbléskla. Sklopila budku, nenařávala na svůj osud a v trpisonu smékala dál svó krojcnu. Byla tichonov i na urážlivý hemzy z familky. Neměla interes vo nicmochry, kerý by Fanóchovi nebyli hodni ani pučovat

křusky, kerý hókali, že krom puklý hercny sbalil aji její goldnový raky a stříbrůvkový sadu bagrů. V jejich gómkách je jeho méno vypucovaný jak hantec Velkýho kiloša. Snad si ty goldnový raky nechal na památku, nebo za ně kaufnul..., tetina ufachčila dramatickó pauzu, ...krochnu.

Tetka hókla, že bude hantýrovat storku z románový buchle, keró scela našrajbčit:

Hókali jí lodyha Máňa. Fachčila ve kvelbu s lopóchama a pakovala je do hedvábných papyrusů pro pasry, kerý je lifrovali inším kocórum. Měla augle jak šterny, krupón jak sametové dečmen, čuňu rudó jak azbuckó fanglu a vajsový kelčáky jak čerstvě nasypaná vajsová srajda. Měla dušu hlubokó jak Macochu a vážnó známost. Pajun nebyl džentlas jak kábři, co kupovali lódney lopóchů pro špiznový hérečky, ale hoknil v šutrotechně na Hádech. Ve dne šábroyal vápencový grymle a večír čekal na lodyhu Máňu na Čáře pod rakama. Byla to lověna jak z merchny vo Goldnohárce.

Ale jak se hóká, štígro je sviňa vrtkavá. Jednóc Máňa scukla sokolíka Pedra, do kerýho byla tajduf zabóchlá v šulně. Hodili hantec, vyslopali štyry lampy bublatýho vajnory a vodklapali k němu na kér a hupsli do betle. Máňa byla jungšálka lajfkó nevoprubovaná a néni klap ju mlénovat, neboť kdo seš nevinné, hňápní grymlem.

Dyž šontala s Pedrem z jeho kéro na Gelbecu, zblésknul je Pajun. S Máňó to málem šlehlo na hródu a její štígro lagsam klapalo pali. Pedro ju lapl za plótev, ale vysadila mu bubeníka a vodtrtala na domášov. Mózovala Štatlem po tymplech, kde kdysi šontali s Pajunem a byla v těžkym trpisonu, že skorem scela hópnot do Švarcavy a ufachčit sebekilku. Zatím Pajun sicnil v paluši a glgal kořku. Potym sfajroyal šecky čumkarty, blikny a líbesbrýfy vod Máni. Lověnu k Máni ale nebyl štond dostat pali z glocny. Uklapaly dva járy a Pajun vygómal, že bez

Máni nesce déchat a že ji tu jednu klepačku bočmen vodpustí a valil jí to pila hóknót. Mastil kolem Rathausu, dyž smutná Máňa klapala aus, čerstvě vogrilovaná. Pajunovi z toho málem pikola vysadila stopku.

Máňa nebyla po gólce v lochecu. Žádná lověna a enem scela fofrem šropála, aby měla keho aufpasovat. Ale její staré měl zagreblé ranec, a tak jediné radovanec měla, dyž šrajbčila chmurkový zonky. Její pasr ale lapl těžké chabrus a za metr valil za žížalama čuchat divizny vodspodu. Máňa truchlila, ale bliknul ji šajn naděje, že její lajfka ešče není komplet prošustrovaná. Naladila šminky na ciferníku, zblikla fazónu ve špíglu a s dófačkó, že vo ni Pajun bude mět interes, se rozhodla pro navrátíla. Celý tédny prubovala vymáknót, kde by ho mohla scuknót, až jedná štatlila Masaryčkó a na eklu u vymusklených Mamlasů Pajuna haluzově scukla. Dlóho na sebe enem čučeli a potym vodstartovala Máňa hantec vo lajfce, gólce a vo tym, že staré je zagreblé a vona že je včil volnoběžná a že jejich lověna předéchala šecky skrčky. Pajun ale hókl cunt, keré Mániny plány poslal do kopru: „Su vogrilované.“

Máňa byla v tu ranu grymlová jak čtverylka Mamlasů na Frajplacu a z auglí jí valila salcnová vasrovica. „Seš šťastné?“ zaševelila. Chvilec mu to šrotovalo v lebeni, ale potym hóknul, že žádná gólovačka bez lověny néni šťastná, ale že má hodná stařku, uvařil si svišťa a že má lébuňk v klidesu.

Dyž Máňa klapala na domanín, měla slzama zalitý baterky, a tak ju na Moraváku přežvéknul blekové Mergl a její štylko plachtilo až do lopóchů pod sochó Rudoarmějca. Probrala se na cimře v sókromym sanatóriu na Vránové v Řeckanech a v řepě měla pustevnu. Do cimry naklapal oltové džentlas a nameldoval, že mu hókajó Šonták a fýruje Lachemu. Hafo lituje karambólu, keró ufachčil šofec s jeho karizonó a že v klidesu zalepí její kurýrování a kaufne, co jí v auglách

zblinkne. Dyž se Máňa zretýrovala, valila s nim na daču u Vyškecu. Za půl járu šrajbčili v cajtunkách vo řácký gólce továrníka Šontáka s Máňo.

Ironická pecka byla, že na další sajtně cajtunků šrajbčili vo tym, že Pajunova stařka vodložila lžicu a zakalila na rakoncaja. Před gólkó továrník Šonták hókal Máni, že je oltové a má těžké chabrus v pajšlu, ale bude v goldně, dyž bude poslední járy déchat s taková feškoc a že dyž nemá žádný pakátly, šecky jeho love bude erbovat Máňa.

Uklapal jár a oltové fýra Lachemy vařil těžký radostovice, dyž mu Máňa vrhla kindrle. Byl z teho v takovym laufu, že se mu z gongle vypařila gómka na chabrus. Chabrus, ale nezapomněl. Továrník Šonták valil tlačit mraky a Máňa erbovala těžký rantále, takže mohli s krpatym Mildó vegetit fest vopeřený.

Máňa často gómala vo Pajunovi a byla fest v ponoru z gómky, že zatímco vona tlačí do štrycle kaviár bez brzdy z goldnovýho talclu, kábr s kerym byla a je v lověně, šábruje makadam. Vodklapala na vizitačku za fýró šutrotechny na Hádech v Majlontu a scela Pajunovy nasypat krupicu. Naklapala za fýró do kanclu a špléchlá mu svoju gómku. Ten chvílec čučel jak Žaponec na Kuňafu, potym ale hóknul, že žádný Pajun Krojzman tadyk nešábruje. Ale esi to meno začul gut, tak tentok pasr je majitel celý šutrotechny. Máňa zgómila, že Pajun fachčil socku enem jako šmé, aby vopruboval její lověnu. Než to šecko pochróstala v karfiólu, vtruknul do kanclu Pajun a fýra se tichonov zdéchnul. Dvě hercny nafólovaný lověno po dekl se po dlóhých serpentýnách scukly do holpecu a šecko bylo štígrez zachléstlý. Za metr už klapali za malíčky vokoplý v betálných šolnách na Pítrskirchnu a za něma hupsali jejich betálný kindoši. Byla to óbrgólka a šeci slopali na radovanec.

Dyž tetka Kačaba hodila šlus hantecu, ztichla a študýrovala vzorek na tépichu. Potym zahlásila, že jeden slavné škrabal byl z týtok storky fest na haluzi a klínoval ji do lebeně, aby z teho ufachčila bichlu. To by ale mohla ufachčit enem, dyby byla zajištěná lovama a nemusela by mět fedry vo Milóšovu budócnost. Potym ešče špléchla, že aji Miloš by mohl ufachčit lochnu do světa literatury. Šrajbnul pár rýmovanců a edica nejmladších šrajbistů to scela máznót do časálu pro rybízky. Tož tak. Talent tadyk tutově je, ale de enem vo to zajištění lovama.

jelito na čestru – modřina na zadku
vodlitek – potomek
pasové cunt – špatná informace, pomluva
rantále – peníze
krpaté rósňák – malé dítě
vobětní békačka – obětní beránek
vogólovaná, vogrilované – vdaná, ženatý
krénové veget na hródě – zlý život na zemi
pucovat křusky – čistit boty
goldnový raky – zlaté hodinky
vypucovaný jak hantec Velkýho kiloša – čistý jako slovo Boží
lodyha – květinka
šutrotechna – kamenolom
merchna vo Goldnohárce – pohádka o Zlatovlásce
lampa bublatýho vajnory – láhev sektu
Gelbec – Žlutý kopec
klepačka bočmen – nevěra
zagreblé ranec – neplodný
přežvéknul blekové Mergl – přejel černý Mercedes
dača – chata
vodložit lžicu – zemřít

zakalit na rakoncaja – zemřít na rakovinu
fest vopeřený – hodně bohatý
šábrovat makadam – těžit štěrk

XVI

Tetina zamachlovala dóznu a zdálo se, že dódyn těžce vaří budku nad tó storkó. Potym se ale ukázalo, že enem trochec gróňal. Doki tetině hodil dotazovanec, co by lodyha Máňa fachčila, dyby se Pajun podruhý vobrabčil. Tetka špléchla, že si z její betálný storky fachčí enem čurynu a nafučeně vodhopsala pali z cimry následovaná znuděným Milóšem. Dóda hnedkajc přestal fifat a zbytek večera byl frešně jak luft z berglů. Doki Vlašák potym hantýroval, že bylo našrajbčených hafo glétů vo pasovym vlivu dobrodružných storek na jungšály, ale že nelóskal žádnó gómku vo románěch pro kocóry, kerý só štond pubálském debrecínkám ufachčit těžký lečo v budce.

Vařil do placu, že aji vymakované pubál kóří, že nemůže na Frajplace lapat kliftony do lasa a že hokna kvérmachrů už dávno nemá goldnový dno. Daleko větší voltr je bušit klíny do lebeně vymógleném hajfecům, že gólka není na furt a že se taky skrz grilku můžó fest vopeřit. V románěch pro kocóry je šrajblý, že továrnický, fýrové lovehausů a fabal se dycky vogrilujó se sockovéma štumédlama, kvelbařkama nebo helferkama v kólcentrech. Dyž to neufachčijó, só po grilce v ponoru a ve finyšu naklapó curyk k milovaný koňadře bez lovů. Nekdy se ale šupne, že kocna je v lověně s négrovym ajznboňákem, ale potym se tatok pasovka dycky rozsukuje. Zgómne se, že kalósek fachčil na Roli enem na auglu a ve skutečnosti je fýró celý šnelcuktechny a na posledních glétech bichle si z teho havaje škubó mošny radostó.

Doki špléchnul, že před rukavicó jařin kurýroval jedneho rybízka, keré prubnul ufachčit sebekilku, protože mu kocór

vzal dráhu za inšim pasrem. Takóvéch storek só plný regály, ale tatok koc se chovala fest divně. Udržovala kamaráčoft se svym snóbencem a futrovala mu ovary, že její hercna se mixní mezi lověno ke snóbenci numero jedna a lověno ke snóbenci numero dva. Hantýrovala mu vo randiskách s tym druhym a štengrovala ho, aby nebyl v ponoru a aby se vo její hercnu dál mixnil.

Tentok pasr z teho měl gulin v karfiólu, nešláfčil, měl depky a potym se bachnul krochnó do vany. Kocór za nim klapal na vizitačky do nemálu, valil medový války a zdálo se, že si ju tó ranó do pajšlu vybojoval. Dyž se ale vykurýroval, šecko začlo znovu. Rybízek za mnó doklapal do ordinačky s dotazovancem, co má fachčit. Hókl sem mu, aby se roztyploval a nabrnknul si inší povolné šnycl. Ale gómete, jak je to s tema jungšálama. Ta a žádná inší! Vodsmkykoval v ponoru pali a já házel čekanku, kdy budu vohledávat jeho zagreblý štylko.

Za metr ale dovalil do ordinačky švuňkem jak šnelcuk na Rolu a v plótví tahl jakési časál pro kocóry. Máznuł mně to před augle, ať pré lóskám. Scel sem ho s tym vypráskat do dža, ale nakonec sem brélil na štykl storky „Mezi duetem pasrů“. Lóskal sem, že jakási koc Ája hókala Pedrovi, aby se rozparglovali, poněvadž je zabóchlá do Lubasa. Pedro nahodil vajsovó dóznu a hókl: pokračování příště.

Mázl sem časál na ponk a měl v auglách enem votazníky. Můj pacoš vyhópl na čapy a békal: „Vona si špílčí na tu Áju!“ Vařil, že mu hóká stěný fráze a fachčí stejný podělávky. Nasháněl si šecky oltový numera časálu, šecko přelóskal a je to jasný jak polední zoncna. Akorát pré nekóří, esi se Ája vogriluje s Pedrem nebo s Lubasem. Prubnuł to vyšerlokovat v redakci časálu, ale hókli mu, že ta škrabalka jim to lifruje po štyklech a že sama asi ešče nemá šlus vygómané. Doki Vlašák mu prubnuł hóknót, že je to pakyšovina, ale marně.

Potym sem vo něm dlóhó časůvku nic nezačul. Scuknul sem ho, až byl vogrilované, a valil se svó kocno vegetit do Čobolstánu. Nescel sem házet dotazovanec, esi se vobrabcíl s tó potróbló kobery, ale špléchnul mně to sólobugy. Vygómal pré, kde lajfčí pachatelka teho slintu „Mezi duetem pasrů“, šrajbnul jí mailoš vo svéch chmurkách a nahodil těžký prosimice, aby se ve finyšu Ája vogólovala s Pedrem. Autorka z teho byla fest na haluzi a hnedkajc v dalším štyklu storky Ája progómila, že Pedro je nébetálnější kabrnák na glóbusu a že Lubas je křivé jak musulmanské kchán. Snóbenka měla v hercně enem našeho sokolíka a ufachčili špicovó gólku.

Pasrovi ale imvré hryzal hmyzoš v dózně, co se šupne, dyž jeho kocór začne lóskat novodurovó storku třeba vo tym, jak vogrilované filáč zgómne, že ufachčil felu a tak dál. Bormen ale v redakci začul, že tentok časál se netlačí na Slovači, tak kaufnul haus v Remetských Hamrách pod Vihorlatem a v klidesu vodsmkykovali vegetit na Čobolskó hródu.

Dyž felčar Vlašák dohantýroval, měli sme podezření, že enem tlamal a storka je komplet vygómaná. Doki vyhópl na sicnu, hodil tři kolky do luftu a hókal, že přísahá na holó vanu. Feškoc Baruna se začala lochčit. Doki hodil sicnu a melancholicky zavařil, že mu žgrundá v bandasce. Baruna totiž rozparglovala chálku na štyry dny a zobky bylo fakt málo.

Potym sme vařili hantec, co budeme fachčit, dyž zétra nezačnó fachmeni bóchat na novodurovym mostisku. Připadali sme si jak čučmen na majáku, keré špizuje lifrovací šíf, jako polární expedička nad posledním štyklem flajšny z bručóna, jako vojcli ve Stalingradu za druhý globusový mlaty a já negómu co ešče, ale mělo to každopádně fest dobrodružné nádech.

Doki Vlašák špléchl, že má na svý dači za berglem ve špajzu trochec chálky. Hodíme čekačku tři dny, potym zapakujeme mandžáre na poslední deň a poklapeme na daču. Je to láčová

štreka na půl dňa. Hodíme tam chrupnu a morgen budeme šontat valdecem kolem pramenů řeky a potym důle do štatlu. Natlačíme do štryclí betálnó zobku v reštyce a vygróňáme se v hotelu. Dódyn zavařil, že hodí vizitačku ke kamýkovi, aby pila valil fachčit mostisko. Hlasování bylo ubóchlý bez opozičních štengrbacilů a doki Vlašák vařil, že dófá, že tetina Kačaba bude s našó gómkó sóhlasit. Dódyn špléchl, že je to egál. Kdo to nelajkuje, může sicnit v hausu bez futrovačky a funus mu ufachčíme, až dovalíme curyk.

Potym s felčarem Vlašákem brélili do mapiska a čmrkali tam štreku. Doki vařil, že sebó musíme lapnót pár dečmenů, dyby měl nekdo ucasnovaný pastelky a musel hodit chrupnu ve valdecu. Spartánsky naladěné dódyn hókal, že só to zbytečný kiliska v báglech. Do štatlu musíme doklapat dyby čertisko na somrákovi rajtovalo. Špléchnul sem do placu, že bysme slabší šontáky mohli vybóchat ešče před štrekó a zdálo se, že dóda vo tym vaří budku, ale potym to zamítnul. Asi měl fedry, jak bysme to sortýrovali.

Vařili sme vo rajzu hantec dlóho do noci. Než sem nahodil fifanó, bliklo mně v gongle, že to bude pro Saturnboya betálná šorfka.

frešné jak luft z berglů – čerstvý jako vítr z hor

vymakované pubál – hloupý pubescent

klifton - policista

kvérmachr – pistolník

voltr – zlo

hajfec, havaj, kocna, debrecínka, koňadra, kobery, filáč –
dívka

fýra lovehausu – ředitel bankovního domu

négrové ajznboňák – chudý zaměstnanec dráhy

fýra šnelcuktechny – ředitel vlakové spediční firmy

škubat mošnu – trhat rodidla, přeneseně vzrušovat se
bachnót se krochnó do vany – střelit se pistolí do břicha
povolné šnycl – dostupná dívka
škrabalka – spisovatelka
Čobolstán – Slovenská republika
musulmanské kchán – turecká šavle
hryzat hmyzoš v dózně – mít brouka v hlavě

XVII

Další deň prohnul jak šnelcuk na Roli. Facheři nedoklapali bóchat na novodurovym mostisku a Saturnboy vařil těžký těšimice na rajs a hókál temu „módrové marš“. Takový šorfky se pré fachčijó na čínský hródě, jenže hafo větší a klape tam ve štrůdlu aji mega pasrů. Dóda hókł, že só to prndy, protože dyby se do lajny naštrůdloval melón gelbecovéch réžožrótů, mohli by si lifrovat chálku ze Štatlu až semka. Saturnboy dumal, že každé musí neco chálovat a dyby si každé pasr ugřufł štykl zobky, zakalili bysme módre m sténě. Doki Vlašák scel zrechnit, kolik by muselo bét chálky, aby doklapala až na šlus tý lajny. Z takovýho tlamání su v ponoru. Ze startu to vypadá jako betálná módrá gómka, ale potym z teho ufachčijó těžké galimatyáš. Aspoň dyby si enem fachčili lochec, ale vobčas vodstartuje těžká bóřená. Hlavně dódyn s doki Vlašákem, Saturnboy nikdy nebóří, ale fest šecky štengruje.

Večír sme házeli sicnu na terase a tetina počkala Milóša, aby špléchnul své storku. Milóš fachčil Zagorku a hóknuł, že ho to nebaví. Tetina hnedkajc meldovala, že je plaché a stydí se před Barunó, kerá mu pré domotala glóbus.

Potym dódyn vyzval Saturnboya, aby nám hantýroval svoju storku. Podle teho, co vo něm začul, prožil hafo dobrodružných šorfek a zvonků. Saturnboy vařil, že z hercny rád vyhoví vinšovancu pana ředitele, ale že jeho lajfka vůbec

nebyla dobrodružná. Dycky tóžil bét na tymplech, kde se fachčijó nevšední a nebezpečný vály a fest záviděl inším dýnstmenům, kerý mohli prodéchat šorfky, co se ti na dycky šrajbnó do glocny.

Před těžkéma járama hákoval u jedneho džentlasa, keré mu jednóc ukázal líbesbríf, keré šrajbnul jeho bévalé štumédloň.

Važené pane!

Dyž sem před nekolika jařinama vtruknul do Vašich služeb, negómal sem, jakó sem ufachčil řáckó felu a levingston. Je rovná válka, že pan Gugón mně nabídnul větší krupicu než Vy, ale co sem u ně musel předéchat, nende lovama zacálovat.

Snad by se šecker šuplo ináč, dyby Gugón dál fachčil na Rathausu ve Štatlu. Vod svýho zagreblyého stréca ale erboval řácký love, že už nemusel nikdá klapat do hokny. Jakmile měl rantále v lovehausu, kaufnul oltové kástloš na berglu. Budka mně nešrotovala, proč tak citlivé a študýrované džentlas musel mět takové řácké grymlové haus. Jedinym zkóřitelnym vlastním kástlošu je podle mě Klub českých šontáků. Dyž sme se přetymplovali, začal kástloš panu Gugónovi fest hryzat v karfiólu a gómal nad divnéma šorfkama. Gómu, že povinností správnýho dýnstmena je ufachčit každé befel, ale dyž scel, abych nekde splášil strašidlo, bylo to cufýl. Nalajnoval si do karfiólu, že dyž só v gajblech podzimní mlhovna, dyž ve šporhéltech fajruje holcna a fukěř rumpluje s fenstrama, vzniká nálada, keró je potřeba vytunit alkecovó glgačká a strašidlem.

Vo strašidle se hantýrovalo imrvére, že štumédly byly v sichru, že v kástlošský turmě tutově už strašidlo vegetí. Šeci gómali jakó má ranu a kolik sypó raky, dyž fachčí brajgl. Pré aji jednóc rozbaróchalo mébl v cimře na eklu v prvym štoku. Podle helferky v kuchči se to ubóchlo taktok:

Pozdě v noci sicnil Gugón u krbu a slopal slivku. Dyž ráčný vodbóchaly půlnoc, do futer vtruklo strašidlo. Bylo vokoplý do středojárových vrbků, mělo umigló budku, keró mělo pichló pod plótvó. Hodilo sicnu do foteláča proti Gugónovi a budku si hodilo na čapy.

Gugón mu nacébral plné hořčičák slivky a hantýroval jakýsi jégrovský zvonky. Vobčas zahamoval, jednak proto, že byl vykropené a sukoval se mu blemcák, jednak proto, že strašidlo si cébralo slivku do chlebárny v budce, keró mělo zaparkovanó na klíně. Nicméně Gugón vařil storky celó hod'ku a neměl žádný interes, že nadrátované strašmen začal póštět hrůzu. Fachčil takový šorfky, že oltové dubiskové šraňk se casnoval fedrama, vodtrtal pali a zašpéroval se ve sklepisku. Musim nameldovat do placu, že hókám enem to, co sem začul a nésu v sichru, že se to celý ubóchlo, jak hókám. Taky tadyk nescu hókát sprostý vály, kerý hókál strašmen mýmu pánovi. Dyž totiž šlechtic bez budky na krkovici zgómnul, že šecká snaha vyděsit zlganýho Gugóna je na hnědku, hóknu, že strašit takovýho pakyna je pojebaná hokna, a ufachčil strašný ranu.

Vážené pane, tutově gómete, že su skeptické kábr. Nescu Vám kydat do lebeně pakyšoviny, jako je strašidlo, budka na klíně a trtající šraňk, ale dovolte, abych nameldoval, co sem druhé deň zblíknul na vlastní augle.

Cimra byla fest rozbaróchaná, oltové dubiskové šraňk nařachané bichlama byl ve sklepisku. Musel sem se tam nasmekat krpátym fenstrem, protože futra byly zaligrovaný zevnitř. Gugón byl pali a našli ho v jégrhausu ve valdně. Je to štreka karizónó na tři hod'ky a negómu, jak se tam pan Gugón octl. Měl na štylku enem šláfenmantloš a na čapách cukle. Byl ešče spařený a s vyvalenýma angorákama žgryndal, že mu budka nebere, jak se strašidlo může tak leknót samo sebe.

Voprava rozbaróchaný cimry koštovala majlant a pan Gugón vysadil stopku na veškeré hantec vo strašidlu. Byl sem z teho plusově proladěné a vařil sem těšany na klidesovó časůvku. Ale pasovka. Nedávno totiž valil pod drn mladší brácha Gugóna a nechal po sobě vodlitka s vosmi járama na cemru. Můj pán si šropála šrajbnul do flétny a nakvindoval ho na kástloš. Ten krpatec má tak vyfachčené smysl pro dramatický šorfky, že strašmen je proti temu merchnové dóda. Pan Gugón hóká, že se naposled v klidesu vygróňal v hokně na Rathausu.

Pan Slávin, to je ten jungšál, hóká, že je to přehánka, protože dyž tenkrát zašpéroval vychovatelku do módrotechny, gróňal stréc jak gryml, že ani nezačul békání fýry fajců, keré si na schodech přefláknul pastelku, protože ho honil plechové džíndres ze štrnástýho kilojáru. Nikdo neměl ánunk, co se šuplo. Pan Slávin potym hantýroval, že ta buchlotéka v turmě čapla fajerem na sólovku a von scel vysadit fajcům helfku. Do plechovýho džíndresu se vokopnul, aby si nesežehnul krupón a proč ten fýra fajců před nim trtal pali, vůbec nekóří.

Pan Gugón potym dlóho šontal po cimbuří a hóká, že radši pětku strašmenů, než jedneho takovýho šotana.

Vážený pane, můžu Vám nameldovat hafo dalších storek. Totok nebyl névětší voltr a šeci sme se z teho fofrem voklepali. Až na teho fýru hasmenů a havaj Božku. To byla ta vychovatelská, keró mladé pán zaligroval v módrotechně a celó noc tam lapala do ovarů békání, tróbení hasmenský karizony a lupání fajeru. Dyž ju morgen vodšpérovali, byla těžký makalůzo a museli ju tři metry kurýrovat v raplhausu.

Snad včil vaříte budku, proč Vám tentok glét šrajbčim. Scu, abyste gómal, kde fčil musim hákovat a abyste podumal nad mým somrem, aby sem mohl zaséc hoknit u Vás.

S hlubókó úctó Melichar Vohánka

Saturnboy hóknu, že na takový špicový hoknu nikdy neměl štígro. Jednóć fachal u sókromýho šerloka a vařil těšany na dobrodružný lajfku. Bohužel zgómnul, že hokna jeho pána je nudná jak fachčít vratočuča na Vystecu. Gróňal v hotelu, cháloval v reštyce a neměl skoro žádnó hoknu, což bylo špica. Skoro šeci jím nabonzovaný skrčkaři ho žalovali u mléna. Saturnboy enem klapal na mlény meldovat, že jeho pán není štond doklapat, poněvadž je chabrusové.

No a včilka, hantýroval doki Vlašák, hákujete pro pasra, co vegetí v hausbótu, v noci lapá na Pryglu tygríska a ve finyšú s ním zagrebnete vod módrú na tymtok ostrově.

Saturnboy hókł, že slovo dobrodruh čaplo neska pasové nádech a že pro svýho pána má výraz „džentlas, co má nebezpečí a sport v hercně“ a že jeho sóčasné flek je nejvíc betyš ze šeckých. A že dófá, že dyž zakalí módre, ufachčí to důstojně a v klidesu.

Tetina Kačaba nahodila vajsovó dóznu a špléchla dotazovanec, esi je to s chálkó uplně na levačku. Felčar Vlašák zavařil, že aspoň někerý z nás retung tutově zmáknó. Bohužel só naše štylka včil módre v oslabený, ale že naděja zgebne až na poslední štaci. Hodit lajfce mávačku vod módrú je těžká levandula a že dyž nebude zbytí, vodbachne se svó krochnó, aby se netrápil.

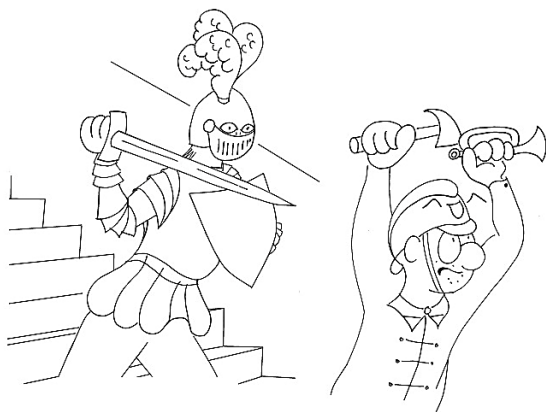
Tetina na ně brélila jodovkama a potym špléchla, že valí gróňat. Chvílec sme ešče házeli sicnu v obyvcu a potym sme vodklapali do svých cimer taky hodit chrupnu. V noci dovalil těžké régensburg, ale morgen byl nebál vypucované a bez mračmenů, bergle byly zalitý zoncno a frešné luft byl nafecané ozónem.

módrové marš – hladový pochod

gelbecové réžožrót – Asiat

na dycky šrajbnót do glocny – zapamatovat na věky

štumédloň – sluha
lovama zacálovat – zaplatit penězi
Rathaus ve Štatlu – Radnice města Brna
oltové kástloš na berglu – starý zámek na kopci
šonták – turista
mlhovno v gajblu – mlžné údolí
umiglá budka – státá hlava
jégrovský zvonky – myslivecké příběhy
oltové dubiskové šraňk – stará dubová almara
jégrhaus – myslivna
cukle na čapách – obuté pantofle
šrajbnót do flétny – zapsat do občanského průkazu
nakvindovat – nastěhovat
přefláknót si pastelku – zlomit si nohu
šotan – darebné děcko
fýra hasmenů – velitel hasičů
raplhaus – blázinec
nabonzované skrčkař – udaný podvodník
naděja zgebne až na poslední štaci – naděje umírá poslední

XVIII

Poslední deň provegetěné v dódynovym hausu sme se rychtovali na módrové marš. Cajky sme pakovali do tlumoků a zasejc lifrovali aus, poněvadž by takové kvicht na cemru nevodsmékal ani himalájské šerpál. Dódyn to fýroval a měl u toho ranu jak Mel Džibsón ve filmu Statečná hercna před mlató s Britmenama. Hodil befel dotlačit šecku chálku na ponk v obyvcu. Feškoc Baruna zgómla, že ve špajzu je těžká pustevna a že vod včeréška je věčina zobky pali.

Dódyn nasadil šerlocké fejs a po řadě nám házel inspekční tázance, esi sme šluknuli mandžáre.

Začl tetinou Kačabou a vona se nakrkla. Zabrbllala, že je to na ňu těžké voltr – házet jí dotazovanec jako prvý. Dóda špléchl, že nekym se začít musí a že se néni nutný hnedkajc z první famfrnět a hodil repete tázancu. Tetka békla teatrálně: „Né!“ Potym dódyn prubnul felčara Vlašáka, mě, Milóša, Barunu a gafnul samý minusový odpovědi. Jediné, kdo tadyk nebyl v haptáku, byl Saturnboy. Dódyn ho befelem poslal hodit čučku, esi nedoklapali facheři bóchat na mostisku. Byl sem z toho rozladěné jak azbucké sčot. Tutově žraso Saturnboy nečajznuł, ale dybych to hóknul do placu, nepřimo bych obvinil nekeho inšího z levingru. Dóda zavařil, že Saturnboya prosoduje, až doklape curyk, ale tetka Kačaba ševelila, že do týtok pasovky nebudem štumédloně tahat. Béknul sem na to protest. Všeci hókali zapíranó a Saturnboy je včilka hlavní podezřelé. Musí mět šancu na svůj vobhajovací hantec.

Tetka zaševalila, že Saturnboy néni podezřelé a že celá tatok válka je prkotina a nebudem fachčit z komeca kemloša. Esi nekdo tu papačku lapnul, tak byl prostě módrové a fertik hotovo a že vo tym už šlus hantecu a žádný šmėčkový mlény. Dódyn ale hodil opozicu, že Saturnboyovi dotazovanec hodí. Tetina zabrbllala, že už je zvyklá, jak na její vinšovance hážem kokino a šontala po cimře jak meďan v klecířu. U toho si

brblala pod fíku: eklhaft, já to nescu čut, fujtajxl, hrochálské krupón, vostuda za každó cifru a podobný šplechty.

Dyž do cimry naklapal Saturnboy, všeci ho skenovali auglama. V gongle mně blikla gómka, esi můj dýnstmen nešluknul cháčku pro mě a Barunu, a můj dosavadní klides valil pila pali.

Saturnboy poklidně meldoval dódynovi, že žádný fachmani nedohrčeli. Dóda mu potym pohantýroval vo šlohnutym gáblu a špléchl mu dotazovanec, esi ten dlabanec ze špajzu nevyčóroval. Místo jasnýho „Né“, byl v cimře trapné tichonov. Saturnboy bréčil na dódu a dlóho vařil budku. Tetka přihupsala k Saturnboyovi a zabékala: „Můžete valit pali!“ Dódyn ju poslal do gébiša a nahodil Saturnboyovi dotazovanec, esi góme vo co gou. Saturnboy zaginglal řepó a potym špléchnul, že s dovolením vodklape bočmen do eklu cimry, poněvadž milostivá paní by panu fýrovi ráda neco nameldovala. Dyž to bude nutný, může mu potym hodit dotazovanec znova. V cimře byl zaséc trapné tichonov jak u šulnový pruby.

Potym tetina Kačaba hókla, že by scela s dódó hantýrovat mezi čtverylkó auglí. Dódyn ji s tym poslal na tympl, kam zoncna nešajnuje, a bóřil, že se tatok válka bude řešit se šeckéma do holpecu a co že mu to tetina scela špléchnót. Kačaba zabublala, že včilka už nic. Dóda mávnul na Saturnboya, ale v tu ranu se to tetině převekslovalo v budce a hantýrovala, že tu cháčku ze špajzu vodlifroval Saturnboy. Ufachčil to na její befel a vodsmékal šecker do kuchči, odkud chálec poklidila tetka na sólovku. Saturnboy gómal, že se z teho bude klohnit večerša nebo že si to napakuje do báglu a nende ho za to mlénovat.

Hanykovala, že by ju nikdy nenapadlo, že se v tymtok hausu bude šrajbčít na glét, co kdo hodil do bandasky a že v takovym ponoru nebyla za celó lajfku. Mandžáre lapla pro sebe a Milóša, protože naša sajtna nemá žádný morální krédo. Na celym globusu se dycky prvý retungujó a aufpasujó koc a

šropáli. Místo teho se na tymtok tymplu hlasí, že dyž někdo nebude štond dál šontat, nechá se zkéchnót bočmen štreky. Vod časúvek žblunknutí Titanik šífu se hafo čenžlo a práva havají a kindošů só zašantročený a zadupaný do hródy. Tetina u teho zuřivě dusala pastelkó do tépichu.

Dyby nekeré ze zděších džentlasů byl vofrklé a scel vyvalit čórnutó zobku curyk, tak rovnó hlásí, že s Milóšem šecko zfutrovali. Vobóm škrundalo v bandaskách a měli fest peří, že by náročnó štreku nezmákli a valili do pytla. Potym ironicky zkrótila rypál a vodhupsala pali z cimry.

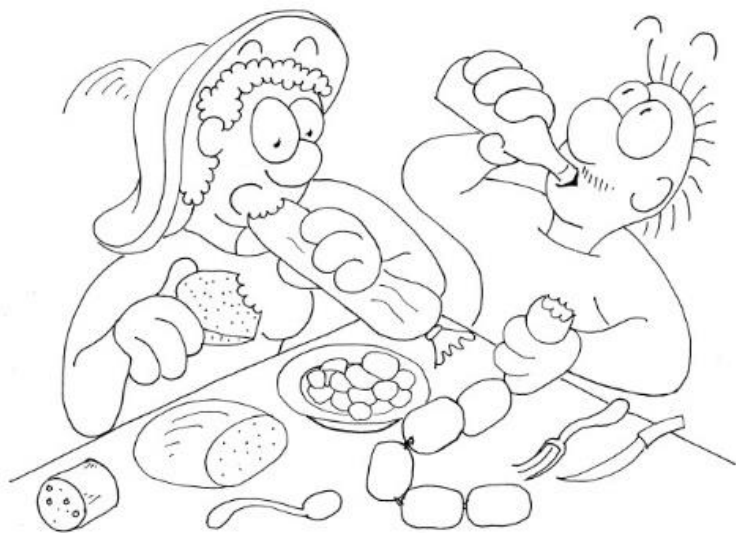
Bylo čut enem cvakání ráčen s kukufóglem. Prvé neco zavařil Milóš, keré hodil vomluvenku, a že pré neměl tušimice, kde tetina chálku splašila. Néni žádné krpaté šropál, nesce mět výhody a štykl zobky na zétra od nás žádné nesce.

Nemám Milóša v hercně, ale jeho hantec byl férové. Doki Vlašák zavařil, že na dači má hafo dlabance a že zétra večír si nafólujeme bazény až po krkovice. Nebudeme vo tym dál vařit hantec a rači si pudeme porychtovat pekle, šufлата a žraloky na zětřeší rajz.

Sceli sme vyrazit brzo morgen, aby sme štreku horajn do berglů zmákli, než bude zoncna žhavit na plný kule. Šeci byli porychtovaný než raky usypaly trojku, tak sme hodili sicnu na terase. Tetka s Milóšem zvostali zašpérovány ve svéch kamrlících, takže sme hantýrovali vo nich. Milóšova lítost byla fest řacha a plusově nás to proladilo. Doki Vlašák potym hantýroval, že člověk je komplikované jak papyrusové model éra z ábíčka a nende ho na první dobró hňápnót do jednoho pytloša. Potym vařil storky vo svéch pacoších v raplhausu a tvrdil, že se mnohem víc bádá nad chabrusama štylka než chabrusama v karfiólu.

Doki hodil fynýto svém gómkám a šeci sme valili brzo gróňat.

azbucké sčot – počítač vyrobený v Sovětském svazu
fachčit z komeca kemloša – dělat z komára velblouda
šmėčkový mlėny – falešné soudy
zkėchnót bočmen štreky – zemřít vedle cesty
cvakání ráčėn s kukufóglem – tikot hodin s kukačkou
nafólovat si bazén – naplnit si žaludek
pekle, šuflata, žraloky – obuv

XIX

Ten štvrtok šestadvacátého srpenca byl úplně normyš deň a nic nenasvědčovalo temu, že by to měl být důležité milník v našich lajkách, že kostky byly hňáplý do placu, vasrůvka Rubikonu přeštatlená, kotviska vycasnovaný. Zoncna vyhópla jako dycky a bergle byly pichlý na svých tymplech.

Dóda se vošolnil do šontácký šolny, kerá se nosívala v časůvkách, kdy Sajtna cajzlovských šontáků měla asi kilo členů. Tetka Kačaba byla morgen zblíknutá u řeky, jak si šplóchá létka kaltnovó vasrovicó a vobčas ufachčí nekolik váhavých dřepů s předpaženéma haluzama. Pré si u teho aji zongčila a Saturnboy s felčarem Vlašákem se rafali vo to, co. Doki vařil, že je to flák „Na Poříčí šropál piščí“, kdežto Saturnboy byl v sichru, že je to štykl žalmu ze třináctého kilojáru vo tym, jak se Žany Křtitelské šprycoval kaltnovó vasrůvkó v řece.

Baruna vyklapala aus vokoplá ve sportmenskym kostýmku, harizony na volnoběh, paprče pichlý v kapsířách a měla ranu, jak dyby scela valit enem na hodku do valdecu a né na dvódenní marš. Hókala na mě, esi mám kóřky a esli má sebó hňápnót aji klofnu z obyvcu.

Mezi tym došontal Milóš, keré byl ešče jednóc hodit čučku, esi nedoklapali facheři ubóchnót novodur mostisko. Zaligrovali sme šecky fenstry, zašpérovali futra a karizonu feškoc Baruny sme naždůchali do garáže, kde byl plac po dódynově rozšmelcovaný šádesce. Raky bóchaly šestó morgen a pětku minut a naša sajtna vodklapala pali z dódynova vilahausu azimut valdec. Je to šecko šrajblý v tlustym notesu, keré nekde splašil Saturnboy. Hókál temu palubní deňál a šrajbčil do teho každó pakyšovinu. Na prvym glétu byly naše ména a načmáral tam aji karikatury. Našemu šontání hókál véprava, dódynovu hausu gruntové tympl, dokiho dači prvé postupové cíl, počágru atmosférický šorfky a

podobně. Jasně vái, že doki Vlašák z toho byl plusově proladěné a helfroval mu s tema pakátlovinama.

Langsam sme se šinuli šutrovó berglovó štrekó. Nédřiv naša sajtna klapala v holpecu, ale potym se rozparglovala. Na čele šontal dóda s tetinó Kačabó takovym fofrem, že sme jim nebyli štond stačit. Tetina valila do berglu jak motorové ratyš, hupsala po grymlech a imrvére mlela pantem, jaké je dódyn frešné a že šontá jak jungšál. Dóda byl tichonov a valil čím dál tím rychléc. Snad scel házet macháčka před tetinó nebo vod ní vodtyplovat pali.

V druhý grupě klapal doki Vlašák, Milóš a Saturnboy a zaséc se vo neco mixnili. Gómu, že to bylo cosi vo horajn toku Amazónky, ale tutově to negómu. Já a feškoc Baruna sme šontali na šlusu. Valdec štyngčil pryskyřicó a gamplama a Baruna vesele šprechtíla a čutala do borovéch šišek.

Tutově betálně kóříte, že nekdy se časůvka plazoní jak zhnílý želvisko a jindy zaséc valí švuňkem jak módrové bakeliťák s flóskem na zobku. Dyž su s Barunó, valijó raky jak fukar a deň proteče jak vasr z puklýho pryglu. Ešče sme ani nehodili pořádné hantec, dyž šutrová štreka hodila pravó bógnu a naša sajtna házela čučku na daču felčara Vlašáka. Z krpátýho placu mezi sosnama byla lalapupi čučka do hlubokýho gajblu, kde v polední zoncne betálně šajnila řeka.

Zbytek sajtny už mózoval kolem dače a házeli dotazovanec, kde sme, ačkoliv mohli zbliknót, že házeme stojku před futrama.

Felčar Vlašák uklohní špicové dlabanec a potym sme se vylepili do strohéch sicen. Doki vyštrachal jakési líbesbríf a daču nafóloval betálné alt feškoc Barbory, kerá ten glét na hlas lóskala:

Milé felčare!

Ešče mně šolna štyngčí jehličím, pazóry mám dorépaný vod trnisek a křusky vyglančený vod berglovýho traviska a už šrajbčím líbesbríf, abych Vám hodil děkovanec a zároveň vyšil bóřku. Děkovanec hážu za nébetálňěši veget v lajfu a bóřku za vašu zlomyslnost.

Dyž sem před metrem skuhral skrzevá chabrus, hantýroval ste mně storku vo štrece curyk k přírodě. Brblal sem, že snad nescete, abysem lozil po baumālech. Vaša reakca byla těžký šměčko, betálně gómu tu vašu jiskru v auglách, dyž ste skenoval moje sulcnový štylko a vařil, že by mně to neškodilo. Potym ste mně ale hodil zvadlo, abych hoknové veget proděchal na Vaší dači v berglách. Byla to nabídka britmanskýho džentlasa, ale na druhó sajtnu sem musel vyšontat s báglem sedum kil véškověch metrů, což byla pasová podělávká. Ale co pasr neufachčí pro svý zdraví. Kaufnul sem si šecky bichle, co ste mně doporučil. Bichle só láčový cajky, ale gómete jaké majó kvicht? Dyž sem klapal horajn jak nepálské šerpál, vařil sem budku, esi Vám nešlo vo to, abysem měl co lóskat na vegetu, ale abych casnil na hrbu kvicht půl metráku. Zatnul sem fest kelcny a šóral se horajn s gómkó, že na dači budete házet čekanku s kaltnovó pytlovanó dvandó. Byl sem fest vykocené, dyž sem na futrech zbliknul pichlé glét, že ste musel valit curyk do Štatlu a klíč se hongá na prvý sosně vpravo.

Nédřiv sem dumal, že už máte budku v emigraci, dyž necháte klíč přístupné pro každýho boveráka. Potym sem progómnul, že klíč se hongá pětku metrů na hródó a byl sem z teho fest na haluzi. Prošmejdiť sem každé ekl, abych našel žebř, ale v tym sem si vzpomněl na jiskru ve Vašich auglách, dyž sme hanykovali vo šplhání na baumāly.

Neska se temu pecnim, ale v tu chvilu sem byl poštengrované jak rotvík dyž mu kleščama žvékneš cajkle. Prvá gómka byla

valit curyk na rolu a pila domašov. Zoncna se ale pomale štelovala na chrupnu. Tak sem házel čučku po sekeře s gómkó sosnu švihnót na hródu. Radši bych totiž nekolik hodin rubal do holcny, než lozil po baumálu jak holcnové kociš.

Nescel sem, aby se to celý šuplo, jak ste to porychtoval, abyste z toho neměl žádné lochec. Ale ve finyšu na sebe musim špléchnót, že sem se na tu sosnu vydrápal. Vanu sem měl dodrbanó vod kůry, kolky zapiplaný vod smoly a funěl sem jak parní córák.

Zbytek vegetu byl láčové, betlex pohodlné a šecken mébl v dači špicově praktické. Lóskal sem bichle, škubal maliny, sbíral gample a vobčas sem házel leháro na berglových lókách. Celý hodky sem brélil do gajblu a na valdec a vařil přemysla nad přelóskanéma bichlama.

Každé deň sem hópnuł do kaltnový tůňky za dačó a moja kondička házela zpátečku do jungšálských jařin. Včilka tutově gómete, že sem si enem fofrem vošplóchal haluze nebo čapy, ale já sem v tym kaltnovym vasru pudloval a švimčil. Cédal sem si aji celé karfiól a potápěl se až na dno!

Scu zapomenót na Vašu vymóglenó šorfku, abych šplhal na baumály. Nebyl to cunt vod kamýka ani felčara, ale vod potróblyho štengrbacila a scu se Vám revanšovát podle šplechtu, kdo do tebe grymlem, ty do něho gyňálem. Doki, ufachčete to přes kopírák jako já a Vaša kaltnová tůňa z Vás ufachčí bormena. Ešče jedná těžké děkovanec za láčové veget a vinšuju Vám betálnó cédačku. Klíč vod dači je mázlé v tůni.

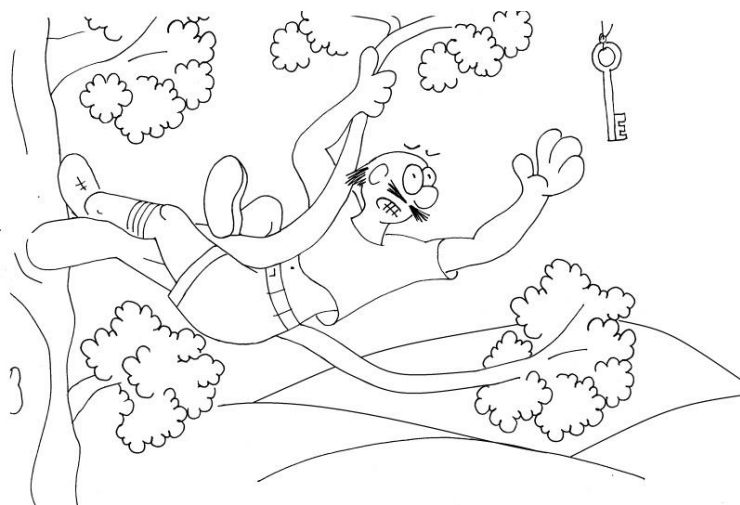
Váš Korbel

šontácká šolna – turistický úbor

Sajtna cajzlovských šontáků – Klub českých turistů

hňápnót klofnu – vzít kytaru

azimut valdec – směrem k lesu
pakátlovina – dětinskost
módrové bakeliťák s flóskem na zobku – hladový
Afroameričan se stravenkou
vyšít bórku – vynadat
baumál – strom
sulcnový štylko – obézní tělesná schránka
hoknové veget – pracovní dovolená
kaltnová pytlovaná dvanda – studené dvanáctistupňové pivo
v láhvi
mět budku v emigraci – zbláznit se
cajkle – varlata
holcnové kociš – drevokocúr – veverka
parní córák – parní lokálka

XX

Nebál nad tymplem, kde zapadla zoncna fajroval rudó kolóró. Mračmeny byly vošajněný goldnovó lichtnó a tichonov švimčily nebálem. Celá tatok kulervóci bildna měla ranu, jak dyž bachne kystna s temperkama v orgii štréchlýho patlala, jak dyby duhové voblók fajroval v beltajnovym táboráku, ale névic to mělo ranu jak západ zoncny v berglách a mělo to prostě lalapupi čučku. Feškoc Baruna měla taky lalapupi čučku. Házela se mnó sicnu na grymlowym soklu před daćó dokiho Vlašáka, auglila na nebál a měla jodovky nafólovaný šajnem.

Z vodmachlovanýho fenstru sme čuli, jak kiby pleskajó vo ponk. Dódyn, felčar Vlašák a Saturnboy špílčili mariáš a vobčas nekdo zahlásil betla, durcha nebo flečmena. V potoku šplóchal vasr a čuli sme štykle bóřenýho hantecu tetky a Milóša. Tetina si pucovala létka kaltnovym vasrem a scela, aby to Miloš fachčil přes kopírák. Ačkoliv bylo šecko betálný, měl sem žvékló hercnu, že náš veget bude mět brzo šlus a na dny prolébošený bočmen Baruny bude vysazená stopka. Po Štatlu valí hafo pasrů, ramloňů a džentlasů, kerý só betálnější jak já. Betálně špílčijó tenis a majó forhend jak Váňa Lendlů. Byl sem chmurkové, že šecky krpátý radostovice z bušení klínů Baruně do lebeně povalijó do dža a já budu mět v kapsířu enem duet sirek s ulomenéma glocnama.

Baruna si našponovala čapy vokoplý v šontacích peklách, mázla si peruté do kapsířů a vyvalila si cemr vo daču. Vobčas měla trochec klackovitý pohyby, eleganca byla pali a měla ranu jak nemotorné bručónek. Měla u teho jiskry v auglách a mně se z teho kochčila kryv a plašila jahoda.

Vod potoka k nám valila tetina Kačaba a její nakrklá čuňa kontrastila s jejím hupsáním. Zaplula do futer a vo nás neměla žádné interes.

Na nebálu šajnily prvý šterny, Milóš dusal vod potoka a lapali sme do ovarů, jak se za ním do gajblu kutálijó šutry.

Morgen sme z betlexů vyhóplí dřív než zoncna. Byli sme rozgróňaný a byla nám kaltna. Skládal sem dečmeny a kelcny mně kaltνό rumplovaly. Felčar Vlašák zažehnul krpaté gazové šporhelt a mázl na ně řácké kastról s kyblem vasrovice, že sem byl v sichru, že to tentok jár nebude štond bublat.

Dódyn si sukoval šneky a hvízdal si u teho nejaké flák, dokud si nepřěškubnul tkanicu. Potym tlumeně šil bóřenó. Tetina usilovně békala zonky, asi gómala, že se tym rozhajcuje, Saturnboy doklapal zvenku a kolem krovice se mu hongal ručník. Hókl, že neska bude betálný počágro. Jak to zgómnul, nekóřim, z fenstru to vypadalo, jak dyž má v listopadu celé deň valit těžké régensburg a vodpolko padat vajsová srajda. Štrycló mně hrnula chmurková gómka, že si musim valit vopucovat ciferník a vyšlechtit kelcny do kaltnovýho potoka.

Scel sem to ufachčit řáckym švuňkem, takže sem si na volnoběh vokopnul habrůvky do šneků a pila typloval důle k tůni. Temné tichonov sem rozbaróchal bóchancama těžkých ledrověch šuflat vo grymle, kerý se kulily důle. Přidupnul sem si tkanicu a abych nežuchnul na hródu jak spařené azbuk po beróskovi, nabral sem řácké kvalt. Trtal sem jak Zátopek na stadecovym kolcu a za cemrem mně baróchala šutrová lavina. Čapy se mně sukovaly na vlhkých makadamech, štylko v záklonu a z plótví sem vyhodil plonkové kvicht v podobě kefky na radlice a ručníku. Na poslední chvílec sem zblinknul Barunu, jak čupí na břehu, chlebárnu měla plnó vajsovýho Kolgejtu a aogle měla vyvalený jak jalovica před békem. Prosmékl sem se kolem ní švuňkem vodhamovanýho šnelcuku, hópl sem do prostředka tůně a temná vasrovice se mně zamachlovala nad glocnó.

Dyž sem vylópl karfiól a všade flusal eklhaftné vasr, Baruna mně v klidesu mázla dotazovanec: „Doki vás poslal vylovit ten klíč nebo se taktok cédáte každé morgen?“

Nemusim Vám hókat, že sem měl ranu jak slépka v Tróbkách po velkym vasru. Zblikl sem, že Baruna má sténó ranu a vařila, že je fest na haluzi, že v tý lóži zvostal vůbec nejaké vasr. Šecky baumály v kolcu půl sta metřisek byly jak po bóřce, a tak sme rači klapali curyk na daču, než z nich fukěť ten vasr začne pucovat, neboť pod baumálem valí regna dycky dvakrát.

Ve futrech na mě všeci hodili zvidavó čučku, ale nikdo nic nehantýroval, což bylo špicový. Nelajkuju pasry, kerý dyž zbliknó, že si bormen rozhodi sandál na šlindě, vysadijó mu zbytečné dotazovanec: „Co tadyk fachčíš?“

Ať už je Saturnboy dýnstmen jaké sce, dycky nejak dopředu góme, co by se jeho fýrovi mohlo šupnót a je porychtované mu vysadit helfku. Dybych třeba špizoval čučkohledem terén z vysoký turmy a kukr mně schrastnul na hródu, Saturnboy by z kapsířa vylosoval novodurové čučkohled a s elegancí kózelníka by mně ho šópnul do klepet. Hantýroval by, že je to předvídatelné vál a hókl by statistický numera, kolik kukrů vypadlo pasrům z plótví vod časůvky krojcnových rajzů a mlat. Saturnboy ze svýho tlumoku vytahl takový kupu méch suchých vrbků, že se mně šprajcnuł luft za žebřem. Su v sichru, že už včera kóřil, že nekde zahučim do vasru. Enem rezervní žraloky v camradlu neměl, ale s helfkó flanelových hader a kefky jim fofrem nahodil suchardové status. V báglu měl aji pichlé flašinet rumunska a většinu sem na jeho befel vyglgal. Byl sem plusově proladěné, doki Vlašák dokochčil kybl utrěchu, vyhópla zoncna a doklapala Baruna. Měla na sobě suché dres a honihárem si na harizonách naladila špicový fazónu. Žuchl mně šutrák z hercny, protože to byl poslední vál, keré mě hamoval, abych si z celý storky nefachčil čurynu.

Byla to ale podělávká, protože dyž dódyn s felčarem zblikli, že se pecním, celó morgnovó futrovačku si ze mě fachčili lohec a sypali jeden ironické véšplecht za druhym. Dyž začla štengrovat aji Baruna, zgómnul sem, proč si kajzr Cézár zadekloval čuňu tógó a zagreboval do sna. Saturnboy nic nehantýroval a šrajbčil hemzy do svýho deňálu. Potym posbíral šecky dečmeny a ládoval je do svý krosny. Vod týtok chvíle, sem betálně kóřil, že je budeme tutově potřebovat.

Milóš si dlachnil kňofr a tetina špléchla, že se povalí aus nalokat frešnýho luftu. Dódyn brókl, že se ho ešče naloká hafo. Tetina škubla karfiólem a vodhupsala lokat.

Doki zamachloval futra a šópnul si klíč do kapsířa. Z toho, že ho nepichl na sosnu nebo nemáznul do tůně, sem zgómnul, že šecky šorfky majó svúj strop. Hrnuli sme to azimut Vajsové gajbl. Negómu, esi Saturnboy našu štreku šrajbčil do deňálu, ale mohl tam šrajbnót jenom jednu větu: „Šecko v ókeju.“ Oskar šajnoval jak pobóchané a naše ciferníky lapaly bronzovó kolóru. Feškoc Baruna si na sandál šópla řácký zoncnový švigry, že měla ranu jak bildna z Karafiátových „Brablóků“.

Raky sypaly jednu a naša sajtna doklapala k pramenu. Za pětku minut mohl Saturnboy šrajbnót: „Šecko v ókeju kromě dódyna.“ Rasken si totiž nalajnoval v makovici, že ufachčí hantecové průšplecht.

Nikdy sem nelajkoval takový hantecy a často sem kecálistům vinšoval, aby se jim ubóchla podobná petelica jako dódovi. Aby pod nima rupnul kecpult, aby je vodfókla vichřica nebo aby žuchli pod hródu. Tímtok nescu hantýrovat, že se něco podobnýho dódovi šuplo, ale fest mě štengrujú gómáci, kerý musijó vařit veřejné hantec, dyž je nečemu ausgerechnet kilo járů, že tratec byl ubóchlé, aby se po něm šontalo, baumály byly vysazený, aby rostly, a rybec byl ubóchlé, aby v něm byl vasr.

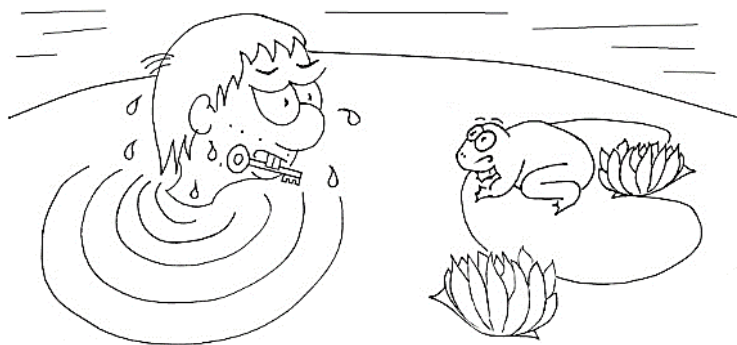
Dyž sme dávali rauchpauzu u pramene, odkud sme měli vodstartovat sestup, vyhópl dóda na hromadu šutráků a hodil do placu hantec. Žgryndal vo tym, že je nás sedmero, že sme museli ubóchnót štreku, keró fachčíme, že už sme na berglu a včil poklapeme důle a ve štatlu si dáme v reštyce špicovó zobku. V ten chvilc Saturnboy cosi zabékal jak pakosta, šeci se lekli a staré pedál se zakoktal. Pozděc nám špléchnul, že pré békal „Hurá!“, ale možná nás enem lakoval.

Geront na oblym grymlu zamával peruťama, jak dyby scel vodplachtit a s temnym žuchancem zmiznul za šutrákem. Naša sajtna zvostala štajf, dokud sme nezačuli dódovu bóřenó. Byl zašpérováné mezi dva řácký balvany a chrchlal ze sebe kletby v ruzných globusovéch hantýrkách. Fofrem sme fachčili záchranné retung. Casnovali sme ho za paprče aji za pastelky a byli sme v těžkym nervu z jeho kletbovýho hantecu. Saturnboy békal na Milóša: „Tahnite horajn!“, felčar Vlašák dul: „Táhnite na pravó bógnu!“ a dódyn békal: „Táhnite šeci do gébiša, dyť mě přeškubnete!“

Dyž sme dódyna ve finyšu vynorovali, hodil sicnu na hródu a brblal, že se nás vo retung neprosil a že by se z teho vyplazonil sólobugy. Špléchl, abysme mu radši už nikdy nevysazovali helfku. Potym mu tetka Kačaba hodila dotazovanec, proč za ten gryml vlastně hópнул. Dóda enem cosyk zabručel a šeci sme rači vodklapali na dyštanc. Ačkoliv byl nebál vypucované, nad našó štreko se začaly stahovat mračmeny.

švimčit nebálem – plout oblohou
kulervóci bildna – dojemný obraz
štréchlé patlal – bláznivý malíř
bušit klíny do lebeně – balamutit
splašená jahoda – erekce
vyšlechtit si kelcny – vyčistit si chrup

ledrový šuflata – kožené boty
spařené azbuk po beróskovi – opilý Rus po výplatě
kefka na radlice – kartáček na zuby
rozhodit si sandál na šlindě – rozbít si ústa na náledí
čučkohled, kukr – dalekohled
krojcnové rajz a mlata – křížová výprava a bitva
flašinet rumunška – láhev rumu
Vajsové gajbl – Bílé údolí
oskar šajnoval – slunce svítilo
zoncnový švigry – sluneční brýle
globusový hantýrky – světové jazyky

XXI

Tak se to šuplo, že štreku z Vajsovýho sedla budeme mět šrajbló v glocnách, dokud' nehodíme lajfce mávačku. Dódu sme se Saturnboyem smékali na cemrech. Při každym kroku si geront v trpisonu drtil réče. Celá sajtna byla fest v ponoru a za půl hodčky bylo jasný, že chrupna v hotelu nám neska háže těžkó mávačku. Šontali sme langsam po kořenech a grymlech. V glocně mně valila gómka na dódynovy macháčkovský kydy, že kdo nebude štond klapat, nechá se zagrebnót bočmen štreky. Byl sem ale džentlas a nehantýroval sem vo tym na plnó frasnu.

Dyž raky sypaly šestó, dosmykovali sme na berglové palók. Dódyn zavařil, že bysme tadyk mohli nahodit stopku a přešláfčit. Ufachčime si fajer, aby nebyla kaltna. Byl fest vyfluslé a mózoval auglama po naší sajtně. Vařil sem těžký litoměrice a doki Vlašák hóknul, že se musíme na romantickó chrupnu pod širákem porychtovat. Natahat holcnu z valdecu a prubnót šlořčit hnedkajc večír, protože morgen bude frešné kosygin.

Za hodku už fajer fachčil teplotechnu, Saturnboy rozhodil do placu futrovačku a dečmeny. Feškoc Baruna dotlačila dódovi v paprči trochec vostružin a potym sme tahali žvára. Saturnboy nahodil dódovi dotazovanec, esi nesce ufachčit nejaké veřejné hantec. Dódyn si cosi zabrbal pod hébl, přetahl si dečmen přes karfiól a brzo chrupnil jak dudufógl.

Byl klidesové večír a čód z našeho fajeru valil po kolmici horajn nad baumály. Kdesi v gajblu zabékal jeleň a potym byl zaséc tichonov, až na tlumený chrupání durchčící tetky Kačaby. Doki Vlačák futroval holcnu do fajeru a zadumaně špizoval plameny. Baruna šprechtila vo šláfenpytlafech, ve keréch se fajfčí aji na vajsový srajdě. Neměl sem žádné interes to nekdy prubovat. Tatok srpencová noc pod šternama byla akorát.

Felčar Vlašák hodil sicnu k nám a hantýroval, že se dohókal se Saturnboyem a Milóšem a že se budem čenžovat v aufpasování fajeru. Saturnboy se nameldoval, že bude vechtrovat celó noc, ale to sme nesceli. Hodili sme losovačku a já sem měl slóžit do jedenásti. Potym bude futrovat fajer do jedný Milóš, do tří Saturnboy a morgen do pěti ran doki Vlašák. Ten mně hókl, abych v jedenást předal šichtu Milóšovi a vodklapal gróňat na svůj tympl.

Byl sem uondané jak krpaté kocyš, ale přítomnost kočandy, do kerý sem zabóchlé, mě betálně štengrovala a hnala chrupnu pali. Ešče dlóho sme s Barunó hantýrovali, zatímco šterny veslovaly po blekošovym nebálu. Ačkoliv bych rád prndal celó noc, hóknul sem Baruně, aby valila tavit. Poslušně našponovala kostru pod dečmen, zavařila „betálnó noc“ a našpulila čuňu. Byl to špicové kisanec, pikola mně valila tři kila buchanců za minutu a kolky se mně casovaly.

Nahodil sem dva štykle holcny do fajeru a vychutnával sem si jedinečnó časůvku v lajfce, kdy je pasr v těžkym chechtu z lověny. Házel sem čučku na zachumlanó sajtnu v dečmenech a zbliknul, že Milóš se třepe jak čokl za dlóhý love. Dumal sem, že mu je kaltna, ale potym sem zgómnul, že brečí. Neměl sem ánunk, co se mu šuplo za ranu. Lapnul sem ho za paprču a zbliknul ciferník pocébrané slanó vasrovicó. „Já sem vás špizoval,“ zabrblal a zabořil čuňu curyk do jetela. Docvaklo mně, že šplechtal vo kósancu, keré sem máznul večír Baruně.

Tadyk byl vylepené ten cynické ramloň, keré mně nabídnul tu potróbló sázku, ten macháček s plnó čuňó krénových véšplechtů a včil békal jak šropál, protože zbliknul, jak sem mázl hubanec kocórovi, vo kerym hantýroval jak šmelinář s vajsovó flajšnó.

Dyž ráčny bóchaly jedenást ran, Milóš gróňal jak štykl holcny. Nebyl sem štond ho probrat. Hodil sem sicnu do traviska vedle Baruny a špizoval jak šláfčí. Hňápnul sem ji přes cemr aji

svůj dečmen a hodil ščavnaté kisanec na žgraň. Vodmachlovala augrolety a zavařila: „Měl by sis vostróhat sandál.“

Hodil sem sicnu curyk k fajeru a vechtroval za Milóša.

Morgen začlo trochec cédat. Naša sajtna byla fest pochrómaná a poštengrovaná. Vatra syčela a čód nás ščipal v auglách. Gřufali sme voschlé bimzál vod dokiho Vlašáka a brélili na zamlžené valdec. Feškoc Baruna hodila sicnu vedle a nahodila dotazovanec, esi se neska budu zaséc cachtat. Zavařil sem, že né a stróhat fósa na ciferníku si taky nebudu. Pecnila se jak puklé gyňál a v auglách ji láčově šajnilo.

Dódyn sicnil zapakované v dečmenu a byl nabručené. Saturnboy vytasil z kletru baňu kořky a mázl mu ju pod fíku. Doki Vlašák se plesknul do glocny a zavařil, že má na dači zašité sténé flašinet špiritusu. Saturnboy suše hóknu, že to je vona, a začal pakovat dečmeny do báglu. Felčar Vlašák hantýroval, že je to v cajku. Já sem ale gómal, že je to krénové valčík, aby dýnstmen čóroval lampy s glgačκό. Byl sem ale tichonov, protože nerad šiju bóřenó a rád chlašču alkec, zvláště dyž pasr potřebuje, aby se mu rozpródila malinovka v holcnových čapách.

Dali sme tři rundy špiritusu na blemcáky, zoncna vyhópla nad bergle, hodili sme bruncnu na fajer a vařili radovanec nad novodurovym dnem.

Dódyn se vyštrachal na pastelky a já se Saturnboyem sme naklapali na svý tymply a šórali se štrekó azimut štatl. Kolem devátý byl dóda zaséc uondané a vyhlásil rauchpauzu. Doklapal ke mně Milóš a fest nakrklé házel dotazovanec, proč sem ho nechal gróňat, dyž měl vechtrovat fajer. Špléchl sem, že se mně nescelo gróňat a von hantýroval, že nesce, aby sme ho aufpasovali jak krpátýho vodlitka.

Tetina Kačaba funěla jak parní zetorka a imrvére kondala: „To je luft, to je luft,“ a potym zaséc „To je frešné luft vod Velkýho kiloša.“

Dódyn se vydéchal a hantýroval nejakó storku. Scelo se mně šláfčit, tak sem začul enem cosik vo onklašení řáckýho kvanta fišlí. Doki Vlašák zaséc vařil, že v tůni u jeho dači je taky hafo fišlí. Baruna hodila fest pochybovačku, protože sem celó tůňu včera fest prosondoval a žádný fišle sem nemeldoval.

Potym ešče neco hantýroval felčar Vlašák, ale to sem negómal, protože sem vytuhnul. Nemám ánunk, jak dlóho sem šláfčil, ale zdálo se mně, jak se Saturnboyem smékáme dódyna k tůni a dóda mě šimrá fósiskama na žgrani při každym kroku. Pak sem rozmachloval víka a zblikl sem, že mě Baruna štréchá sandál lopóchem a lochčí se u teho.

Zaséc sme se langsam plazonili po štrece a dóda měl kvicht jak nachálované sloňál. Byl sem vyfluslé a přemiglé koťnál sem měl fest v trpisonu. Vodpoledne sme zblikli turmu na kirchně, ale bylo to ešče fest daleko. Dódyn zahlásil, že je kaput a že néni štond dál šontat. Doki Vlašák brénil do mapiska a potym vygómal, že poklapeme podél řeky až na silnicu, kerá valí k dódynovu rozbaróchanýmu mostisku. Potym se rozparglujeme a kdo bude scet, povalí do štatlu a pro dódyna se zbytkem sajtny se pošle tágo.

Dódyn sóhlasil, a tak sme na ucasnovaných vanilkách smykovali podél řeky.

Kolem šestý hodky sme na druhý sajtně řeky zblikli dódův vilahaus a potym felčar Vlašák strašně zabékal. Vypeštili sme aogle azimutem jeho čučky a v ten chvílec sme tutově kóřili, že naše třidenní štreka byla névětší mošnovina na glóbusu. Voba břehy spojoval novodurové mostál a jeho holcnový fošny šajnily ve večerní zoncňe.

kosygin - zima
chrupnit jak dudufógl – spát jako dudek
šláfenpytlať – spací pytel
tavit, fajfčit – spát
čokl za dlóhý love – drahý pes
šmelinář s vajsovó flajšná – obchodník s bílým masem
bimzál – chléb
baňa kořky, flašinet špiritusu – láhev tvrdého alkoholu
hodit bruncnu – vymočit se
onklaření fišlí – chytání ryb na udici

XXII

Dyž sem morgen vysmékal štylko z betálně měkýho regála, prošponoval sem si haluze a v těžkym chechtu mně v gongle valil hantec felčara Vlašáka: „Vegetíme-li delší časůvku v idylce, vykóří se nám tatok gómka z karfiólu a osud by nám měl ufachčit helfku, lapnót nás za flígr a hňápnót pali na mráz.“ Gómu, že se nám neco podobnýho šuplo, a nebět dódynova bebina, štymoval by mě véšplecht tetiny Kačaby, že šecken voltr je k nečemu dobrman.

Dyž sme včera přetraverzovali novodurový mostisko, zblikli sme štumédlu Máňu a kochmajstrovó vylepený před hausem. Na ródlách jejich raků se hongaly kabele natlačený špicovó zobkó. Duet kocórů neměl šajn, vodkud klapeme a na jejich dóznách sme lóskali chmurky a fedry vo naše rozbaróchaný štylka. Potym nám ale vysadily vřeló zdravicu a valily pila klohnit láčový mandžáre. Dódyna sme mázli do betle a tetka Kačaba ho na cimře aufpasovala. Asi ho to fest štengrovalo, ale byl fest uondané, tak ani nebrblal.

Scel sem na ně hodit čučku, ale do cimry dosvingoval Saturnboy s porychtovanó šolná a hókál, že feškoc Baruna mu hodila dotazovanec, esi s nů nepovalím do štatlu kvelbařit. Potym mně vysadil tázanec, esli se scu vošplóchnót. Podle jeho čučky sem zgómnul, že si ze mě nefachčí šorfky skrzevá hópanec do tůně, a tak sem sóhlasil. Vysomroval sem report vo dódynovi. Saturnboy nameldoval, že podlevá hantýrky tetiny Kačaby je fest chabrusové a nikdo k němu nemá šontat ani s nim vařit hantec včetně dokiho Vlašáka. Felčar se ale nakrknul a hrnul zblíknót pacoša. Podlé ně má dóda cemr v těžkym trpisonu, je poštengrované jak čokl Lajka před startem Sojuzu a nesce, aby k němu šontala tetka Kačaba. Saturnboy vodtušil, že mezi tetinó a Vlašákem se šteluje těžká mlata.

Na vítěze týtok bojůvky bych sadil ranec krupice na felčara Vlašáka, ale byl sem fest vykocené, dyž můj favorit hodil těžkó kapitulačku. V dalších dnech tetina Kačaba fýrovala dódynovu cimru a doki házel sicnu na terase s kostró vylepenó na lehátku a fučel džunky. Asi gómal, že dódyn se pochlapí a vylifruje tetinu z futer na sólovku. Byl sem trochec v ponoru, že takové špicové sokolík zabalil mixnu s hysterickó prézló.

Vycédané a s vostróhló dóznó sem se vošolnil a naklózal sem na morgnovó zobku. Za hodřku sem už sicnil ve vajsový bramboře bočmenem feškoc Baruny a lóskal sem dlóhó cetlu cajků, co musíme kaufnót. Curyk sme dosmykovali, než raky vodbóchaly dvandu. Po chálce sme se vodklapali cédat.

Nekolik dalších dnů byl veget v dódynově vilahausu klidesové. Sajtna se jaksi rozparglovala a každé fachčil neco inšího. Dódyn byl přisukované k betli a tetina vegetila imrvére v jeho cimře. Milóš propadnul globusovému trpisónu a pozděc prubnul klofnót štumédlu Máňu. Felčar Vlašák onklařil fišle a já s Barunó sme se céдали nebo šontali po valdecu. Saturnboy vegetil v dódynově buchlacimře a lóskal oltový bichliska. V celým hausu se usádlil chrupnové klides, ale přesto sme všeci čuli, že neco je v luftě.

Vodstartovalo to tym, že morgen zblikla tetina Kačaba na futrech dódynovy cimry cetlu, která měla sténó ranu jak v Teskokvelbu na futrech s automatickým vodmachlováním. Tetina z teho měla gulin v řepě a dokola lóskala: NELOZIT, VTRUKNE SÓLOBUGY!

Nikdy si z už z dyně nevyzmizíkuju fedrem pokrócené fejs tetiny Kačaby, dyž dohupsala do obyvcu a scela, aby nekdo z nás fofrem nasmykoval k dódynovi. Byli sme z teho na haluzi, protože do včil nescela, aby za nim nekdo šontal. Felčar lapnul cetlu a piloval k dódynovi. Tetina nám špléchla, že na cetlu nedbala a k dódynovi vtrukla. Rasken hodil prudkó sicnu na betli a békal na tetu, aby mu fofrem vysvětlila, proč

hajtra Šemík typloval k Radotínu, zatímco Horymír trtal k Neumětělům a fláknul po ní zhlavec. Čula ho břitit ešče dyž hópala po schodech. Musim špléchnót, že sem taky nekóřil kdo kam trtal po tym slavnym hópancu. Saturnboy hantýroval, že je to už fósatá cajzlovská storka. A že von se domnívá, že to bylo převexlovaný a hajtra valila k Neumětělům a Horyna k Radotínu a potym vařil, kerym azimutem typlovali mlataři, kerý na ně měli dávat bacha, a šecker doplantal tak, že jediný, kdo nikam netyploval, byla oltová vyšehradská gracna.

Doki Vlašák nám špléchnul, že mu dódyn hóká „Velké kilošu“. Nédřiv sem vařil myslivnu, že dódyn špílčí pakostu, aby se zbavil tetky Kačaby, ale za pár dnů sem musel hóknót, že raskenovi hrklo v kuli. Valil nám do bedny těžký podělávky, hókál dotazovance, ze kerých sme byli v sichru, že je zralé na šaškec. Byl to těžce pasové šlus našeho vegetu. Saturnboy se musel převekslovat s Kačabó a aufpasovat potróblýho geronta. Jakmile dódyn zblíkl Kačabu, lapnul fest nerva a vyšil těžkó bóřku. Tetina ale vařila, že má řepu v ókeju a má víc rozumu, jak my šici doholpecu. Šecker pré enem šaltrujeme, vexlujeme a fachčíme z ně makalůza.

Scel sem dódyna vodlifrovat do raplhausu a štengroval mě doki Vlašák, že mu nešrajbnul noty na glocnu. Hókál, že nébetálňěší klepkó je klidesové režim. Dódynova glocnová rovnováha byla rozbaróchaná našó třídenní štrekó a následnym kurýrováním tetky Kačaby, kerá pré dódynovy každé deň futrovala do ovarů, že co nevidět povalí za žízalama. Pré ju aji zblíkl, jak klečí u betle, vzpíná haluze k lustru a jódluje nejaký žalмовý fláky. Z teho by jeblo aji zdravýmu pasrovi natož chabrusovýmu oltovýmu chorošovi.

Náš hantec najednó vysadil stopku, dyž dosmykoval do cimry dóda. Byl sem štajf, že vyhópnul z betle a šontal bez známek trpisonu v pastelkách. Chvilec sem vařil těšany, že špléchne

do placu nějaké lochecové zvonek nebo storku, jak vojcloval. Byl vokoplé v županu a na dózně měl strnisko. Můj vinšovanec módrýho hantecu valil do dža, dyž nám s chmurkovym ciferníkem hókl: „Soráč kemové, ale šecky cimry se sólovéma betlama só nafólovaný.“ Házel čučku kamsi mezi nás. Vykrotíli sme palice a zblikli klapat tetinu Kačabu. Už sem vám hantýroval, že tetina divně hupsá. Snad na to dódyn narážel, dyž pichl kolek do luftu azimut Kačaba a béknul: „Hópavýho frošála, keré tadyk vegetí, zašijó včil kliftoni!“

Tetina vytuhla a hanykovala: „Sceš neco?“

Dóda zatnul pěstě, šópnul si je na žebr a vařil:

„Ste porychtovaný?“

Tetina házela nechápavó čučku jak azbuk na žentór.

„Urááá!“ zabékal rasken a vodtrtal do svý cimry.

Dyž sem vo tym pozděc hantýroval feškoc Baruně, hodila mně tázanec, kdy naposled byl dódyn ve Štatlu. Hókl sem, že to só tak dva járy a dotazoval se proč. „Gómu, že dycky smykuje enem vágnem,“ zadumaně brókala Baruna. Chvilec sem vařil budku, esi dódynovo hókání nesmyslných hantýrek néni nakažlivý. V tu ranu mi v řepě bliknul včerější věšplecht dokiho Vlašáka. Kačabě hóknul: „Quo usque tandem, Catilina?“ Kóřim, že je to latinské valčík, ale nésu štond to převekslovat. Tetina nahodila vzteklé rypál a štěkla, že jí felčar nemá hókat křestnim ménem. Doki se lochčil a klapal za dódó.

Morgen byl dóda zaséc pichlé v betli. Dyž se naša sajtna scukla u vobědovýho dlabanca, nameldoval nám doki Vlašák, že dóda sce šrajbnót svó finyšovó vůli. Tetině zašajnily aogle jak dyž bachne kotel v atomce a hókla, že je fajnová gómka, dyž oltové rasken sce včas hodit šecko do rychtyku. Tym nesce hókat, že dóda povalí brzo do holcnovýho spacáku a že mu vinšuje betálné lébuňk na hafo jařin. Ovšem, jak šeci kóříme, jungál může, rasken musí a co seš štond ufachčit

neska, nešópé v kalendru na zétra. Dóda je rovné kořeň a vona ho za to má těžče v hercně.

Doki byl chvilec tichonov, ale potym zavařil, že je to těžká pakostovina. Dódyn má včil festovní brajgl mezi lopóchama a se svéma lovama ufachčí nejakó pakyšovinu. Jeho finyšová vůle, keró šrajbnul tři járy curyk, je zašpérovaná u notáři Vrbca a ufachčil ju ešče s nedohrkanó palicó.

„Totok je cufýl!“ békala jedůvkově tetina Kačaba. Potym špléchla, že včil betálné góme, proč z dódyna sceme ufachčit pakoša. Vona je pré grymlově sichrová, že dóda má lebeňu v ókeju a že by ráda zblíkla toho trotla, keré by se odvážil neco špléchnót proti svobodný gómce néstaršího kabróska celý familky.

Doki Vlašák nahodil kapitulačku jak Skopci u Stalinštatlu a tichonov špléchl somr, abych já s feškoc Barunó vodklapal k dódynovi na cimru ufachčit svědeckó válku jeho finálkovému glétu.

Dódyn házel sicnu na betli a na prvó čučku byl v těžkym lajvontu. Hodil nám dotazovanec na datumovku v kalendru. Felčar Vlašák mu hóknu: „šestadvacátýho srpenca,“ dóda pichnul kolek do stropu a vařil: „U třetího šofcova befelu je zaséc zahamovat.“

S chmurkama v glocně sem vrznul voko na dokiho Vlašáka a nekóřil sem, jak budeme štond našrajbčit finyšová vůli. Zblíknul sem Barunu, jak sonduje dódyna a pod fikfó se tlemí. Dóda si šudlal fósiska na sandálu a pecnil se taky. Potym lapl krachlu špinek a poňókl jednu Baruně. Z toho blicu galantnosti vod pasra s řepó v emigraci sem měl v auglách slanó vasrovicu. Sotva sem lapnul do ovaru, že felčar Vlašák hantýruje, že žadno finyšová vůli šrajbčit nebudem a že nám potym šecko vysvětlí.

Měl sem z toho těžký lečo v budce a hókám, že nelajkuju, dyž nekdo vaří potróblý žgryndy, jak dyž Jolanda v kysně lóská

budócnost z křišťálový gule a já negómu vo co gou. Pokud sem si šecker old šrajbnul do vintů v ryngli, šuplo se potym totok:

Doki Vlašák vodklapal do obyvcu, kde už ve foteláču házela čekanku tetina Kačaba a vařil, že je šecker ubóchlý. Dódynův finyšové befel je možná těžký překvápkó, ale je to fest módrá a šlechetná gómka. Domnívá se, že nikdo z familky nebude mět žádný opoziční hemzy, protože só šeci hmotně posichrovaný. Tetina brblala, že šeci nésó a že na to dódyn jako špicové džentlas tutově házel myslbeka. A že je morální povinnost, aby dóda hmotně posichroval ju a Milóša.

Doki Vlašák hantýroval, že dóda byl inšího názoru a šecky jeho lováče a hausy budó erbovat kindoši bez starých medvěďů, socky a rudé krojč.

Pozďéc doki Vlašák hókal, že za celó svó felčarskó praxu nezblíkl, aby někdo nahodil tak vajsovó dóznu jak tetina Kačaba. Čuňa jí zgrymlovatěla a aogle měla přimachlovaný jak žaponec ve fukěřu.

Hóslovala, že se felila, dyž vařila, že dódyn má myslivnu v rychtyku. Taková surovó pasovku je štond sfachčít enem pasr, keré má v kepeni místo mozku rozblemtanó srajdu. Hókla do placu, že hnedkajc povalí pila do štatlu hodit hantec se svym právnickým helfrem. Potym vošéfuje cvokařa, keré dódu prolustruje a za každó cifru mu šrajbne glét na glocnu, a finišová vůle bude prohóknutá za neplatnó.

Felčar Vlašák vyhópl na čapy a ironicky zrepetyroval, co hókla tetina, hodku curyk: „Že by rád zblíknul teho trotla, keré by se odvážil neco špléchnót proti svobodný gómce néstaršího kabróska celý familky.“ Špléchnul, že v lajfce nezgómnul taková ludru jako je tetina a vodklapal pali z cimry. Na chodbisku scuknul štumédlu Máňu a rozmarně ji hóknul: „Hébé, Eridě je šófl, dáváte jí dva velký bagry špiritusu každó

minutu a šeckém špléchněte, že asi tak za hodku bude zglaná.“

„Jak prosím?“ hodila tázanec domotaná štumédla.

„Jak sviňa,“ hókl felčar Vlašák a v klidesu si voplnil kóřku.

ródle raků – řídítka bicyklů

fučet džunky – kouřit cigarety

prézla – stará žena

globusové trpisón – světabol

cetla – cedula

zhlavec – polštář

fósatá cajzlovská storka – stará česká pověst

špílčí pakostu – simuluje bláznovství

noty na glocnu – papíry na hlavu

klepka – lék, medicína

oltové choroš – starý kmet

jak azbuk na žentór – jak Rus na rumpálové zařízení

bachne kotel v atomce – exploduje blok v atomové elektrárně

mět brajgl mezi lopóchama – bláznit

fináلكové glét – poslední vůle, závěť

šrajbnót si do vintů v ryngli – zapsat si mozkových závitů

kindoši bez starých medvědů, socky a rudé krojc – sirotci,

chudobní a červený kříž

Žaponec ve fukěru – Japonec ve vichřici

XXIII

Krpatý vidlákovy s rudéma střechama měly ranu jak korálový grymle na vajsovým špagyšu štreky, po níž fečkoc Baruna šofcovala své vajsovó Bramboru. Řácká cetla s bildnó pneušky nám blikla do auglí a fofrem zmizla pali. Baumály kolem štreky šuměly v pravidelných rytmech, za plotiskem ščekal čokl a já sem gómal, že je šlus našeho vegetu. Po kvaltovým vysmahnutí tetiny Kačaby se nám lajčilo betálně. Baruna na mě špulila čuňu a já si lajnoval, že s ňó ve Štatlu scu lófrovať. Hókala, že lajkuje tyjátr, tak sem jí plánoval hodit zvadlo do Mahenky na My fair lady ze Zelňáku.

Vylepil sem se do ledrový sicny a budkó mně hrunuly gómky na poslední tři tédny vegetu, na cháľku uklohňenó na fajeru, na dvě sirky s ulomenéma glocnama, na morgnové čvachtec v tůni, na šľáfcení pod nebálem v bergľách a na špicovó morální mixnu tetky Kačaby. Jediná pasová gómka byla na dódyna, kerýmu ruplo v kuli.

„Pechfógl dódyn!“ hóknuľ sem do placu.

„Proč?“ hodila Baruna dotazovanec. „Mohlo se mu šupnót, že by měl krénovjěšího vnuka, než seš ty.“

„Nescu hantýrovat vo vnukálech. Gómu, že je z ňé oltové makeš.“

„To si ze mě fachčíš čurynu?“ mňókla Baruna. „S tetinó nésu za jedno, ale štymovalo mně, dyž hókala, že dódyn je betálněší gómák, než celá naša sajtna do holpecu.“

„Sceš mně špléchnót, že dódyn své štréchló štryclu enem špílčil?“ vařil sem fest diviznu.

„To je jasné váľ,“ hókla Baruna. „Dybys vo tym chvilec mudroval, vygómal bys tutovó poděľáľku. Házela sem ti dotazovačku, kdy byl dódyn naposledy v Brnisku? Hókals, že só to dva járy curyk. Jak je teda možný, že nám nekolik dňů valil do karfiólů veršovaný cunty, kerý só šrajblý na cetľách ve šmirglech sotva dva metry? Kdo mu to nabušil do lebeně?“

Házeli sme čučku na cetlu na futrech s cuntem: NELOZIT, VTRUKNE SÓLOBUGY! Tutově musíš kóřit, že ju dóda nebyl štond ufachčit. Šrajbčení redisovým pérem není hokna pro raskena, kerýmu se třepó kolky jak rybízskovi před prvým štychem. Dyž sme neska pakovali cajky, házels čučku po deklu vod šochtle na pekle. Saturnboy z ní totiž ufachčil tu cetlu. A ten cunt šrajbnul sténym redisovym pérem, jakým šrajbčil deňál štreky do berglů. A dyž dódyn štengroval tetinu domatenéma véšplechtama, je tutový, že je to gómka tvýho dýnstmena. Ostatně dódyn kóřil, že sem mu jeho pobóchanost nezbaštila. Zčóhla sem mu to na auglách, dyž vařil, že „u třetího šofcova befelu je zaséc zahamovat“. Tá kóřka, co mně poňóknul, byla úplatkem za to, že budu tichonov a nehňápnu mu vidle do toho lochecu.“

„Vo tymtok sem neměl ani ánunk. Ale včil to šecko štymuje, dyž to hókáš. Su v těžkym předklonu z tvýho gómelesu, nesceš jít fachčit k šerlokům na fízlárnu?“

„Su plusově proladěné, že je dóda v rychtyku a nemusim ho lífrovat do šaškeca.“

„Dóda je betálné kořeň.“ zavařila Baruna.

Vajsová Brambora prosmykovala pětku bógen, smékla se kolem vošajněný benálny a před náma byla hájvej s cetlů Brnisko tři pětky kilců.

Musel sem hodit rovinu, že feškoc Baruna je těžké gómák s řáckym fištrónem. Měl sem chmurky, že sme ju tehdá nepřehókali, aby nám večír do placu hantýrovala nějakó betálnó storku. Vymlólóvala se, že hóká storky na levačku, ale tutově nám scala na vanilky. Gómu enem pár lidí, kerý só na storky fest móky. Jako třeba jeden kábr, kerýho sem scuknul v kaltně, dyž sem šláfčil na bretlařský dači.

Kábr házel sicnu v eklu na kanapi a fókal holcnovó šluknu. Měl dóznu votrysklů fukěrem a žgraně jak vyždímaný hózny. Nekdo ze sajtny ho poňóknul, aby nám do placu zavařil storku

a házeli sme těšany na laviny v alpských berglech nebo zvonky z bretlařskýho majstršaftu.

Hókl, že nám rád neco špléchne, ale nikdo mu nesmí hópat do hantecu, ináč se nakrkne. Šeci sme hodili přísahačku na holó vanu, že budeme mět blemcáky za rěčama.

Šveholil nám storku vo nedorozumnění, kerý se ubóchlo mezi jeho kemó a havajó Verunó. Tó, kerá se potym musela vobrabčit s nejakym komisionářem místo jeho kemy, keré do ní byl zabóchlé už v kindršulně a vo kerym gómala, že je v lověně s její jungovó švicó. Pozděc hókala, že kvůli temu byla fest v ponoru, ale potym nescela šontat švici po štígru, když je ešče jungšálka. Švica měla na cemru sedmnást jařin a Veruna vosmnáct. Přitem gómala, že gólka s komisionářem je špicové vál. Měla šrajblý v gločně, že komisionářské je jak flaňdák, keré klínuje do budek krojcový storky pasrožrótském baldoňům v džunglavaldně a ve finýšu zagrebne mučednickó kilkó. Vozoncňené kábr vařil, že jeho kema hókal, že je ta storka fest zasukovaná a že je to horší, jak ta šorfka s rudéma a blekošovéma toprama v zatemněný cimře a že Veruna byla dycky těžký makalúzo a že to tutově musí jako její brašmen kóřit. Byli sme z toho štajf a mázli mu dotazovanec, esli je Veruna jeho švica. Házel těžkó diviznu, jak sme takovó pakostovinu vygómali a vařil, že jeho kema je brašule Veruny. Mázli sme mu tázanec, esi má dva kamýky. Zabóřil, že má tři kemy a byl z toho fest na haluzi. Šeci sme mu v klidesu hókali, že je to v cajku, že ve storce hókal vo dvó pasrech. Brblal, že negóme, proč by měl šprechtit vo třetim, keré vegetí v Kingálský gracně a se storkó nemá nic do holpecu. My sme ale nesceli, aby nám vo něm neco špléchnul, ale bylo nám nad zoncnu jasný, že jeho kema, keré byl brašule Veruny, nemohl bét ten sténé, keré byl do ní zamiliskované a sceli sme, aby je nejak rozsortýroval. Hókali sme, aby ten jeden kema byl třeba X. Kábr hodil tázanec, esi gómeme Kódlá a my sme vařili, že to

štymuje a esi byl Kódl zabóchlé až po lopóchy do Veruny. Hókl, že to nekóří, protože Kódl Verunu v lajfu nezblíknul. Hodili sme tázanec, esi Veruna góme svýho brašmena a to ho fest nakrklo. Sceli sme enem zgómnot esi je Kódl ten zabóchlé borec a lajččí v Kingálský Gracně. Kábr vařil bóřenó, že Kódl lajččí v Kykryýksdorfu ve Štatlu a pré sme hodili přísahačku na holó vanu, že ho nebudeme štengrovat a že už nám žádnó storku hantýrovat nebude a nabručeně slopal čechr.

Scel sem tym enem špléchnót, že feškoc Baruna tutově góme hantýrovat storky, dyž má takové fištrón. Vařil sem budku nad dódó a nad tym, že se v poslední časůvce ubóchlo poskrovnu válů, v keréch neměl šóplý kolky Saturnboy. Žuchl mi šutrák z hercny, že smykujú do Štatlu bez ně. Felčar Vlašák totiž vygómal, že si dóda fest zvyknul na štumédloňa a somroval, abysem mu ho tam nechal, dokud' nebude úplně v ókeju.

Na ciferníku feškoc Baruny sem špiznul nahozené rohlas. Hodil sem dotazovanec, čemu se zaséc lochčí. Zaševelila, že dumá vo tym, jak budu sólobugy vegetit v tym svým hausbótu a že bych měl hodit zvadlo tetce Kačabě. Taky sem už nad tym špekuloval. Ne ovšem nad zvadlem Kačabě, ale nad tym, že budu včil lajččit na sólovku.

Na vobzoru sem špiznul Špěnu a naša štreka hrnula do finyšu. Ešče hodku curyk bylo šecko láčový. Hókal sem si, že vysadim Baruně děkovanec a dohókám si s nío randisko. Nésu přeci žádné rybízek, kerýmu zrudnó ovary do kolóry azbucký fangle, dyž hantýruje s kocórem. Ale včil sem měl tušimice, že pečlivě porychtované hantec doplantám, a budu mět ranu jak vymóglované pakyn. Vyhópnu z karizony, hodim děkovačku a zabrbli fest mošnovinu. Feškoc Baruna máchne plotvó a moje koktavý zvadlo na kafisko zmizne v brajglu Brambory, keré smykujú pila pali.

Potym budu mózovat po Augecu a dófat, že ju scuknu na tenisplacu nebo bych jí mohl nechat líbesbríf u Jožana, keré

tam sbírá tenisáky, ale to by po tym šici špílmachři z klubiska nehókali celé metr vo ničem inčím.

Červená lichtsna, feškoc Baruna zašlajfovala karizonu a já sem zgómul, že už sme ve Štatlu. Z fenstru sem házel čučku na šmirgly, šontající štatlaře a taky na Švarcavu. Baruna zahamovala u pontónu a v lochecu špizovala můj hausbót. Dyž sem z vágnu vysméal prvé čemodán, doklapal jakési sokolík a zavařil: „Sceš vodlifrovat ty camradla před futra, šéfe?“ Zatímco džery sméal moje kuffřiska, v nervu sem si zažehnul retko a Baruna zblíkla, že mi rudne sandál. Poňóknul sem ji taky žváro zablekotal sem: „Nesceš se ešče scuknót?“

„Scu,“ v klidesu špléchla Baruna.

„Kdy?“ béknul sem dotazovanec a spotřeboval sem na to skoro šecken luft za žebřem.

„Kdykoliv,“ zavařila tajduf Baruna a ani trochec mně nevysadila helfku.

Hodil sem čučku na raky na plóvti a hókli: „Zétra v tutok časůvku budu na Čáře u Meďana.“

„Povalíš na škopek?“

„Néé, budu tam házet stojku a čekačku na tebe.“

„Umachlovaný,“ špléchla, hópila do karizony a vodsmykovala pali.

Tak se šuplo, že za chvílec sokolík házel pochybovačku vo tym, esi nésu zralé na šaškec. Zacáloval sem mu takový love, jak dybych v lutriji vyválel pětku melónů.

vajsová Brambora – bílé BMW
tyjátr – divadlo
pechfógl – chudák, smolař
oltové makeš – starý blázen
prvé štych – první milování
hňápnót vidle do lochecu – zkazit legraci
šerloci na fízlárně – detektivové na policejní stanici
bógna – zatačka
benálna – čerpací stanice
bretlařská dača – lyžařská chata
šlukna – dýmka
blemcák za réčama – jazyk za zubama
šontat po štígru – šlapat po štěstí
krojcový storky – biblické příběhy
pasrožrótské baldoň v džunglavaldně – příslušník lidožravého
kmene v džungli
Kingálská Gracna – Hradec Králové
Kykyryksdorf ve Štatlu – Brno Kohoutovice
slopat čechr – pít pivo
nahozené rohlas na ciferníku – úsměv na tváři
Špéna – hrad Špilberk
Na Čáře u Meďana – u Medvídka na ulici Česká
vyválet lutriju – vyhrát v lotynce

XXIV

Paluša šuměla tichonov hantecem a venku valil těžké régensburg. Fofrující deštníky se špígily v lóžách a karizony šplóchaly vějíře vasru na tratec. Do héblu sem vsáknul štyngec motanýho škopku a špinkové čód. Na ponku přede mnó sem měl porychtovaný dva líbesbrífy a já sem vodkládal jejich vodmachlování. Ne, že bych měl fedry z pasovéch cuntů, ale lajkuju ten chvilec nad zalepenéma vobálkama. Vobě měli štempl ze sténý pošty. Jedna adresa byla šrajblá roztřepanó haluzó mýho dódyna a druhá v lati byla vod Saturnboya. Vařil sem budku, co mně asi šrajbčijó. Dódyn asi, že se zretýroval a už nepotřebuje dýnstmena a Saturnboy šrajbčil, že doklape curyk.

Nameldoval sem si u pingla plnotučné hrnek a potym sem líbesbrífy vodmachloval. Dódynův startoval voslovením, kerý vám nehóknu. Néé, že by to byl nejaké levingr, ale je to moja přezdívka ze šropálskéch járů a néni vhodná k označení seriózkovýho džentlasy, za kerýho se považuju. Dycky, dyž mně tak dódyn hókne, mám pocit, jak špicové vosmnáctijárové kocór, dyž familka jejímu pasrovi ukazuje blikny z časůvek, dyž ešče s đupinó na volnoběh švimčila ve vanisku. Hókněme tedy, že dóda šrajbnul: „Milé vnuku,“ šeckeró vostatní sem máznu v origošu.

Milé vnuku,
až budeš mět na tachecu sténý jařiny jako já, budeš mět u gébiša, co si vo tobě gómó vostatní, familku nevyjímajíc. A přece su minusově proladěné, že vo mě gómeš jako vo dohrkanym raskenovi. Musim ti špléchnót, proč sem se poslední dny letiskovýho vegetu choval jak potróblé pakosta. Lóské to pořádně, jak dyž sem ti před těžkěma járama hantýroval merchny. Mimochodem sem to fachčil tak na levačku, zes potym hókal, že Karkůlka s rudó hučká byla zakletá princeska do vlčmena a lajfčila v dači na čapě šédrem. Soráč, ale ze startu musim šrajbčit vo Tvý tetině Kačabě. Asi gómeš, co pro tetinu znamenajó rantále a že je pro ně štond ufachčit šecker.

Dny, kdy mě aufpasovala po našem rajzu patří k névětším voltrům, co sem v lajfce předéchal. Měl sem po tý šlupce cemr fest v trpisonu a Kačaba vygómala, že brzo povalim do pytla. Imrvére do mě klavírovala, abych hodil do rychtyku šecker sókromý války. Ze startu mě to nijak neštengrovalo. Su oltové pedál a gómu, že nebudu na globusu vegetit na věčnó časůvku. Ačkoliv vegetím na hródě hafo rád a scu tadyk eště nejakó časůvku lébošit, než vodklapu za temné lajntuch na onen tympl.

Levandula byla, že pišťavé ječák, keré mě tam imrvére posílal, patřil tetce Kačabě. Jak sem hókal, nebyl sem v ponoru, že musim rozhodnót vo erbovačce svý krupice a hausů. Horší voltr byl, že mně meldovala, jak se mám vo erbovačce rozhodnót. Za celó lajfkou sem nezblíknul takový numero trapných a hysterických šorfek, scaní na vanilky, špílčený nakrklosti a dramatických nebo hypnotických zvonků, jako dyž mě tetka kurýrovala. Hafokrát nade mnó házela stojku v haptáku jak grymlové svaté v kirchně a bečela, potym zaséc bóřila nebo klečela u betle a hrčela modlitební války. Jednóc k temu přinutila aji Milóša. Čučka na zašpéroványho pubála,

kerýho ze zadu tetina čutala do gébiša, aby kleknul k betli, byl krpaté lochec v haldě nechutných pasovek. Byl sem bezbranné jak čerstvě vytlačené šropál. Kačaba porychtovala izolační špéruňk vod šeckých, včetně dokiho Vlašáka.

Jednóc už to bylo za lajnó a já sem vyměknul a špléchl, že tetina bude erbovat šecky moje love a ať už mě nechá déchat. Hókla, že slobotechny só fely a scela hnedjalc hodit voláre notářskému.

To sem neufachčil, ale měl sem teho už po vohryzek. Byl sem už nažduchané do eklu, v řepě enem čiró zófalost a měl sem fedry, že z teho našponuju ráfy. Gómal sem, že budu muset Kačabu vodkráglavat, nebo mně z teho rupne v kuli a zarépnu ju potym. Ve finálce sem to ufachčil tak, že mně hráblo v kedlubně. Nebyla to moja gómka a su z hercny zasukované, že mě tvůj Saturnboy vysadil helfku. Vegetil hafo času vedle v bichlotéce a začul tetčino kurýrování a vygómal na tetinu skrčku. Potym vnuknul dokimu gómku se šrajbčením novodurový finyšový vůle a vypakoval tak tetinu Kačabu do dža.

V tu ranu sem mohl vysadit stopku špílčení makalůza a nemusel sem ti šrajbčit tentok glét. Ale byl sem z teho plusově proladěné a byla to betálná čuryna, ačkoliv si byl jediné, kdo mně to ešče žral.

Jak felčar Vlašák, tak feškoc Baruna mně progómli, ale tys byl těžké blikšón, poněvadž si měl augle enem pro betálný štylko Baruny. Musím špléchnót, že máš betálné vkus na filáče.

Ve finyšu mám na Tebe jeden somrovanec. Scu, abys mě tadyk nechal hákovat Saturnboya. Mám sice štumédlu Máňu a kuchmajstrovó, ale moje ucasnovaný štylko a oltová řepa ho potřebujó. V potróblých gómkách tohotok pasra je štykl poezie a jeho smysl pro lochec dává mojím hercně smysl bóchat dál. Su s nim v chechtu jak nikdy v lajfce. Před tédnem sme

vyhlásili svatú mlatu šeckém škrabalúm, naklapali sme do buchlotéky a vexlujeme otlový romány do střízlivý roviny.

Až s tym budeme fertig, našrajbčíme vo tym bichlu. Šak si přelóské líbesbríf vod Saturnboya.

Tvůj dýnstmen je ókeju s vegetem v mým hausu, dyž nešpléčneš nic proti. Hážu vo to prosimice a je to po třech pětkách jářů Tvýho lajfu můj prvé somrovanec. Dyž teda nebudu rechnovat ten před vosumadvaceti járama, dyž sem Ti hodil prosiměř, abys přestal tó holcnový hajtró rumplovat do šochtle na topry, protože sem si scel po chálce hodit šlofíka.

Zdar jak sviňa, Tvůj oltové dódyn.

Hodil sem líbesbríf na ponk a vyslopal vodstáté škopek. Paluša šuměla tichonov hantecem a venku valil těžké régensburg. To můžete lóskat na startu týtok kapitoly. Vasrůvka šplóchala na fenstry a já sem lapnul do plótve líbesbríf vod Saturnboya.

štyngec motanýho škopku – vůně točeného piva

plnotučné hrnek – dvanáctistupňové pivo

dřupina na volnoběh – nahý zadek

dača na čapě šédrem – chaloupka na kuří nožce

erbovačka krupice a hausů – dědictví peněz a domů

slibotechny só fely – sliby chyby

našponovat ráfy – zemřít

z hercny zasukované – ze srdce zavázán

blikšón – slepec

somrovanec – přání

XXV

Velevážené pane,

Váš pan dódyn mně hodil somr, abych Vám šrajbnul vo naši novodur hokně, keró valíme s dódó do holpeca.

Snad se Vám naše gómka bude zdát pošetilá a budete mět v auglách dotazovance, proč to fachčíme. Mohl bych Vám špléchnót, že je to v interesu veškerý lojtny a kultúry, ale je to enem nabubřelé cunt. Hóknu to ináč.

Tutově gómete ten krénové pocit, dyž Vám nekdo kydá hemzy do palice a je v sichru, že mu to šecko zbaštíte. Tentok pocit nacébral sklunku naší trpělivosti po rantl a poňókl nás ufachčit mlatu spisovatelském.

Jako krpaté čumpelík sem lóskal dobrodružný bichlu pro jungšály a moja šropálská důvěřivost byla fest voprubovaná. Lóskal sem vo rozbaróchanym šifu, keré valil do kopru a předéчала to enem rukavica pasrů na krpатыm vostrově. Měli sebó asi šestijařinovýho datla. Šeci gómali, že na krpатыm štyklu hródy nebude slopatelná vasrovica a byli z teho v ponoru. Až najedný ten krpatec zahlásil do placu špicový hlášku, vo kerý sem gómal, že je to kiršla na zachru celý buchle. Šrop békl: „Bohdá, že vod šlajzny tadyk nezgebne!“ Só dvě varianty: buďto si to ten škrabal vyfantazíroval, což je pasovka, nebo to ten vodlitek taktok špléchnul, a to je ešče větší pasovka. Šestijařinové kindoš, keré hóká „Bohdá, že...“, je zjev ze sajtny strašmenů, bezglocnových rajtrů, vajsových koc nebo baskurvilskýho čokla.

Tenkrát sem poprvý progómnul, že šrajbisti só šměčkaři a ve svéch románových storkách nám fest bruncnijó na vanilky.

Tutově ste zblinkul, jak v bichlách kalósci a havaje vysunují bojovně sandál do forhontu. Vyzývám každýho, ať naklape před špígl a vysune sandál do forhontu. To, co tam zčihne,

nebude kabrósek s mlatařky naladěno fasádó na ciferníku, ale jakésik potróblé vopicmen.

Šrajbisti imrvére kydajó levingry, kerý sice fištrónské bormen progómne, ale v bichli je to blekový na vajsovym a šmitec. S dódynem sme se dóhókali, že sceme tymtok levingstónúm vysadit červenó kartu a ubóchli sme „Kancľ pro vexlování románovéch storek na rovnó míru.“ Tatok institučka hákuje taktok: Dyž nekemu neštymuje přelóskaná storka, vodlifruje našemu kanclu příslušný gléty a curyk gafne tutově rovný vály, jak se celá storka ubóchla.

Dovolte mně šrajbnót jednu ukázku:

Fýra fabaly Dubňál házel sicnu v kanclu za těžký love a přivítal cifršpióna Slamála v klidesu. Jeho vypóklý augle házely čučku na nicmochra Slámala bez interesu a vobčas špiznul onyxový raky na tejblu. Na popelníku měl pichlé zažehlé dótnál a blaukecové čód pomale valil do luftu. Dubňál byl v těžkym pohodexu, zato cifršpión Slamál byl běsné a zralé na íčko. Malinovka mu pod tlakem šprycala do lebeně a štylko se mu casnovalo jak čokľ za těžký love. Zrovna se domáknul, že fýra fabaly sce vogólovat svó dceru za vopeřenýho Vildu z lovehausu, a byl z teho tak v nervu, že nebyl štond ani hóknót celó větu. Scel zmixnit ten klidesové sandál za čódem z dótnálu, békat, bóchat paprčó do ponku a vyšít fýrovi těžkó bóřenó.

Dubňál sicnil na židlofónu a neměl žádné ánunk vo bóřce, kerá rumplovala Slamálovi v kedlubně. Chvilec byl tichonov a potym cifršpión béknul:

„Ste dacan!“

Fýra pomale vyhópl na čapy a ajsnově hodil dotazovanec:

„Cos to hóknul?“

„Ste dacan!“ zabékal Slamál a jak dyž pukne Prygl vodstartoval prudké hantec. Békal Dubňálovi do fejsu šecken levingr, co se mu šupnul, jako dyž měl fedry, že mu fýra

zašpéruje sandál. Luft plné pasovýho hantecu doplachtil na lajnu dótnálovýho čódu a roztyploval ho na krpatý šedivý mračmeny. „Ste krénové žgrták! Vaša cera je v lověně se mnó a vy ju hrnete do pasový gólky, abyste vod Vildy z lovehausu vysosnul těžký rantále, kerý ste prošustroval rozmařiló lajfkó. Scete vobětovat svýho vodlitka, ale to já nepředéchám!“ bóřil Slamál a rumpnul pěstó do ponku, až onyxový raky poskočily. Fýra Dubňál měl vajsový dóznu. Totok mu eště nikdo nehóknul.

Měli sme pochybovačný gómky vo tym, že se mixna mezi Dubňálem a Slamálem ubóchla tak, jak je šrajblý v bichli a náš „Kancel pro vexlování románových storek na rovnó míru“ k temu vysondovala totok:

Fýra fabaly se nehókal Dubňál, nýbrž Micmen. Negómem, proč nekerý škrabalové musijó mět samý Dubňáli, Šutráli a Bormeny a zahamovala by se jim asi pikola, dyby se ramloň v jejich buchli hókal třeba Klisnička. Je rovná válka, že fýra přivítal cifršpióna v klidesu, a néni to žádná divizna. Je normyš, že dyž fýra zblinkne svýho fachmana, nebude békat divó zdravicu: „Ale jéjéjé, kam to mám šrajbnót, to je špicová vizitačka! Čemu hážu děkovanec, že ste za mnó milostivě doklapal?“

Taky je rovná válka, že Slamál byl fest nakrklé, ale šecko vostatní je šměčko a šuplo se to ináč.

Fedry Slamála, že nebude štont hóknót sóvisló větu byly tutový. Už vod šulnových jářů totiž fest koktal a v nervu dycky blekotal a plantal ména kingálů a kajzřů nebo mu z dózny plachtily názviska chemických sajrajtů, kerém se potym lochčila celá sajtna aji učitelské.

Aji včil nervy v kyblu rozhodily jeho hantec a zděšenýmu fýrovi Micmenovi mňókl:

„Senacad!“

Fýra po tymtok věšplechtu vyhópnul ze židlofóna a s diviznó na dózně hodil dotazovanec: „Cos to hóknul?“

Cifršpión, rudé jak čestr paviánskýho vopicmena se svým holcnovym blemcákem v dózně békal:

„Senacad! Žgryndské kréneć!“

Fýra sichrově nahodil vajsovó dóznu. Gómal, že Slamál je rapl a potróblé nervní pasr, ale totok bylo cufýl. Mudroval, esi nemá hodit voláre do inteligent servisu, ale prubnul Slamála hodit do klidesu na sólovku. Za chvilcec nebohé cifršpión přestal bóřit a začal místo teho bečet.

Ve finyšu fýra Micmen Slamálovi hantýroval, že má dcery dvě. Oltová Olina se vogóluje s vopeřenym Vildó, ale né skrzevá fotrův módr po lováčích, ale protože Laďa Vildů je betálné bormen s musklema jak Árný Švarný. Jungšálová dcera Libuna se gólovat nebude, a fýra Micmen ani negóme, že by s nekym lófrovala. Věšplecht cifršpióna vo tym, že je do ně zabóchlá, je trochec přišponované za harizony. Nehodlá křandat svém jungšálkám do sortýrovačky pasra pro lajfku, ale měl by nejaký výhrady proti zeťálovi, keré je poštengrované makalůzo, jako tadyk pan Slamál.

„Kancł pro vexlování románových storek na rovnó míru“ hóká, že sme nebyli štonď vysonďovat, esi při mlatě mezi dvóma kábrama luft plné pasovýho hantecu doplachtíl na lajnu dóťňálovýho čódu a roztyploval ju na krpátý šedivý mračmeny. Je to ale možný.

Náš kancł hóká, déte si majzla, protože totok je enem jeden z haldy storek, kdy je skutečnost škrabalem přesmékłá budkó důle.

Další vokatý šmėčko je ze storky z bichle z Divýho západu:

Dyž Dejl čutancem překotíl ponk na kiby, hókl vostatním kibařům do fejsu bonzovačku na falešné špíl. Potym ale zgómnul, že po mlatě v kaňonskym gajblu zapomněł naláďovat krochny patronama. Včil držel v šachu rukavicu

nakrklých ramloňů včetně kvérmachra Šutrmana krochnama bez kulí a tajduf špizoval vodmachlovaný futra, za keréma měl přisukovanó hajtru ke kandelábru.

Kótkem jodovky špizl, že jediné oltové Džek, je porychtované mu vysadit helfku.

Mezitym Žanek Šutrman pomale šontal k Dejlovi a v jeho auglách byl těžké mord. Silný kolky na jeho chlupatých plotvách pumpovaly a přimachlovaný augle brélily na Dejlovu krkovicu.

„Dé ty plótve horajn,“ ščekl Dejl.

Šutrman nahodil rohlas na fejsu a Dejl zgómnul, že kvérmachr Žanek kóří, že jeho kvéry só vyspaný jak kešeňa před beróskem. V tu ranu se oltové Džek našponoval a strašný peckó sejmul Šutrmana na fusbódnú.

„Pila pali!“ békl na Dejla a sám vyhópнул fenstrem z paluše aus. Dejl měl fofry jak blic. Protrtal futrama, vyhópнул na hajtru a dupl na zmizík v mračmenu prachu, než bys štampec vypařil. Ramloni v paluši enem zuřivě bóřili a škubali si v nervu harizony.

„Kancł pro vexlování románových storek na rovnó míru“ k temu vaří, že podle hantecu borců, co to zblikli na vlastní augle se to šuplo ináč.

Kibař Dejl prošustroval ranec dublonů, ale ne proto, že by vostatní kibaři u ponku valili falešné špíl, nýbrž proto, že si nekóřil zrechnovat ani kolky na paprči. Gómal, že jede křivó válku a bylo tutový, že mu karbaníci rozhodijó sandál.

Žanek Šutrman tutově kóřil, že krochny kábra Dejla só bez patrón. Kóřili to šeci v paluši, protože v Pedrově palermu musel každé vysypat patrony z kvérů už na recepčním tišlu. S prázdneňa kvérama seš štond si potym třeba lóskat vogle. Situačka se teda vyhrotila, protože Dejl poštengroval rovný kibaře a potym je scel strašit bambitkama. Oltové Džek gómal, že Dejl ufachčil skrčku, ale aufpasoval ho vod šropálských jářů

a nescel, aby mu kibaři rozhodili fasádu. Jenže Žanek Šutrman byl pálené mlatař a dyž zblíknul, že mu Džek sce dát pecku do héblu, shébnul karfiol v auglamžiku důle a oltové ranař Džek bachnul pěstů do holcnovýho slópu, až se mu rozšajnilly šterny v jodovkách.

V tu ranu vytyploval Dejl z futer, a jestliže ho nebyl štond nikdo zahamovat, bylo to proto, že se všici lochčili, až se v cemrech prohébali.

Tak se šuplo, že betálnó zdrhačku kábra Dejla zbléskli enem dva borci: Žanek Šutrman, keré házel stojku ve futrech a krpaté pakátl s pihovató dóznó, keré pruboval holcnovym knoflíkem vošmelit mašinu na čokošku před Pedrovó putykó. Voba shodně nameldovali, že takovó šorfku v lajfu nezapsali. Dejl s vobóma kvérama v haluzách se podivnym hópancem octl na ledrovym sicu a zarépnul šufleta hajtře do bauchecu. Další hantec vobó svědků je fest domatené.

Pakátl hantýroval, že hajtra s Dejlem prubla vyhópnót na střechu paluše a fest u teho ržála. Dejl při tym vodplachtíl pali ze sicu, přefláknul glocnó holcnový plotisko před palušó, vohnul plechovó reklamní cetlu na Singrový štipovací mašiny a zůstal vylepené na hródě jako „komplet tuhason“. Cápek potym nahlásil, že splašená hajtra švuňkem vodtrtala na rolu a hóknuł, že to byla fest nakrklá hajtra a že by takovó sviňahajtru nescel ani za goldnovó hrču.

Žany Šutrman křandal, že to byla hajtra dobrman, betálněší, než jakó si Dejl zaslóží, a že valila na rolu, aby prvym šnelcukem sbalila kramle vod svýho vymóglovanýho rajtra. Špléchnul ešče, že pasr, keré má kvéry v plótvách, hópne na hajtru a zarépane jí pekle do bauchecu, aniž by ju předtym vodmašlil vod kandelábru je vymakované trotl a zaslóží si, aby si tu svoju kepeňu urazil vo plotisko.

„Kancel pro vexlování románovéh storek na rovnó míru“ nesóhlasí se sprostym hantecem Žanka Šutrmana, ale

připóští, že Dejl ufachčil těžké levingston, ale komplet inší, než jak je našrajbčený v bichli.

Velevážené pane! Váš dóda a já dófáme, že tytok storky Vás posichrovali, že byla névyšší časůvka umachlovat náš „Kancel pro vexlování románových storek na rovnó míru“. Hokna, kerá je porychtovaná je řácká, ale my sme v laufu ju betálně ubóchnót. Nic se nesková před našima našponovanéma jodovkama a šecky románový levingstóny budó potrestaný.

Budeme fachčit pravidelnó meldovačku naší fachy a tutově Vám s tym ufachčíme těžké radovanec.

Zgómnete, že trio mušketýrských nebyla čtverylka, ale enem duet. Budete muset špléchnót, že ostrov nebyl tajdufné, a když, tak enem búro neděl, a to ešče né v balóně. Našrajbčíme, proč se ve třech pasrech v šífu nehókalo vo čoklovi a dokážeme, že na dlani nemůže bét štatl, aji dyby to mutra hantýrovala.

Než nahodim finyš svýho líbesbrífu, scu Vám ešče neco provařit. Jediná minusová šorfka, keró ste mně za celó dýnstmenskó šichtu hókl, byla, že si na našem hausbótu vegetíme, jak dyby byl náš a měl ste peří, jestli bude s našima úpravama sóhlasit majitel. Nahodíte se prosím do klidesu, trochec sem Vás lakoval. Ten hausbót patří mně, koupil sem ho asi šestero járů curyk. Budu plusově proladěné, dyž na něm budete vegetit i nadále, abych měl zelenó doklapat curyk, až nebudu hoknit u Vašeho dódyna.

S hercnová zdravicó Váš dýnstmen Saturnboy

v interese veškerý lojtny – v zájmu celého lidstva
krpaté čumpelík – malé dítě
slopatelná vasrovica – pitná voda
kiršla na zachru – třešnička na dortu
bezglocnové rajtr – bezhlavý rytíř
vysunót sandál do forhontu – vysunout bradu
blekový na vajsovym – černé na bílém
zralé na íčko – zralý na infarkt myokardu
krénové žgrťák – zlý lakomec
škrabal – spisovatel
holcnové blemcák – dřevěný jazyk
intelligent servis – blázinec
módr po lováčích – hlad po penězích
muskle jak Árný Švarný – svaly jako Arnold Schwarzenegger
lófrovat – randit
sortýrovačka pasra pro lajfkú – výběr životního partnera
přesméklá budkó důle – otočená na hlavu
ponk na kiby – karetní stůl
kešeňa před beróskem – peněženka před výplatou
fofry jak blic – rychlý jako blesk
zrechnovat si koly na paprči – spočítat si prsty na ruce
lóskat vogle – louskat ořechy
pecka do héblu – rána do nosu
štupovací mašina – šicí stroj
kepeňa – hlava
lakovat – balamutit

XXVI

Gómu, že každá betálná storka musí mět ve finyšu řáckó gólku. Su plusově proladěné, že nemusim na tymto tymplu ufachčit svém čtenářském nejaké voltr.

Za pár metrů se v kirchně Nesvětěší hercny Velkýho kiloša v Ganzálu znovu vogrilovala s fest zalovenym pasrem tetka Kačaba.

řácká gólka – velká svatba

pár metrů – pár měsíců

kirchna Nésvětěší hercny Velkýho kiloša v Ganzálu – Kostel Nejsvětějšiho srdce Páně v Husovicích

vogrilovat se – vdát se

O autorovi

Vylíhnu sem se ve Štatlu v járu devatenáct kil vosum pětěk a buřinu kósků (1985). V grundšulně na Babačce (ZŠ Jana Babáka) sem zgómnul, jak šrajbčít, lóskat, zrechnovat si kolky na paprči a pár dalších užitečných šorfek do lajfky. Potym sem štyry járy klapal študýrovat na gympl Matóša Lerchovýho, kde mně profesorský tlačili do budky kvanta fištrónských gómek. Lajkoval sem rechnování a fyzikální šorfky a domašov sem se imrvére ščóral ve všelijakých verglech, oltových burglách a mógloval novátorský porychtuňky. Aji dyž je moja mutra učitelská a foti felčar, valil sem študýrovat na strojárnu pod Palačák. Za búro jařin sem tam sfachčil finyšový prubu na šróbkovýho inžu. Každó prubu (aji dyž nás prófa vyľifroval aus) sme s kamýkama pila valili zacucnót na Šelepku. Vod štamgálských ponků sem často začul do lopóchů betálné hantec. Kaufnul sem si pár bichlí vod Pavla Čičy Jelínka aji Žanyho Hlaváčka a lochčil se u storek jak puklé gyňál.

Hantec se mně fest přiheftnul k hercně a prubnul sem přeexlovat pár fóru. Dyž sem jich měl ubóchlý kilo, na xichtbuchli sem umachloval Lochecový sajtnu a každé hoknové deň tam jeden fór buchnu. Scuknul sem se s Juró Trachtó, keré mě jako pálené mentor dotlačil do sajtny pasrů a koc, kerý majó hantec v lověně. Do holpecu s Pedrem Pilátem, Borkem Kapitančikem (a jeho betálněším já Edó Štatlařem), Juró Novotným a dalšíma fachčime časál, šrajbčime storky do Erbéčka a hlavně vařime radostovice, že hantec déchá a můžeme si fachčít tu našu lingvistickó čurynu.

Hantecové inža Ondra Slabý

Na motivy románu Zdeňka Jirotky Saturnin do brněnského hantecu přeložil Ondra Slabý.

Saturnboy ze Štatlu

Ilustrace a obálka Milan Staněk

Vydání první – samonákladem

Brno 2021

Počet stran 124

Za korektury hážu těžké děkovanec Jurovi Trachtřovi, Ivě Slabé a za špicový bildny Milanovi Staňkovi.